
Έγγραφο συνόδου

A8-0399/2017

18.12.2017

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με τη διεθνή διακυβέρνηση των ωκεανών: ένα θεματολόγιο για το μέλλον των ωκεανών μας στο πλαίσιο των στόχων βιώσιμης ανάπτυξης (ΣΒΑ) για το 2030
(2017/2055(INI))

Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων

Εισηγητής: José Inácio Faria

Συντάκτρια γνωμοδότησης (*):
Cláudia Monteiro de Aguiar, Επιτροπή Μεταφορών και Τουρισμού

(*) (Συνδεδεμένη επιτροπή – άρθρο 54 του Κανονισμού)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ.....	3
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	42
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ	44
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ	54
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.....	63
ΤΕΛΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΚΛΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	64

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη διεθνή διακυβέρνηση των ωκεανών: ένα θεματολόγιο για το μέλλον των ωκεανών μας στο πλαίσιο των στόχων βιώσιμης ανάπτυξης (ΣΒΑ) για το 2030 (2017/2055(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την κοινή ανακοίνωση της Επιτροπής και της Ύπατης Εκπροσώπου της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας, της 10ης Νοεμβρίου 2016, με τίτλο «Διεθνής διακυβέρνηση των ωκεανών: ένα θεματολόγιο για το μέλλον των ωκεανών μας» (JOIN(2016)0049),
- έχοντας υπόψη το σχέδιο συμπερασμάτων του Συμβουλίου, της 24ης Μαρτίου 2017, με θέμα «Διεθνής διακυβέρνηση των ωκεανών: ένα θεματολόγιο για το μέλλον των ωκεανών μας»,
- έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της 29ης Μαρτίου 2017, σχετικά με την κοινή ανακοίνωση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών με τίτλο «Διεθνής διακυβέρνηση των ωκεανών: ένα θεματολόγιο για το μέλλον των ωκεανών μας» (JOIN(2016)0049)¹,
- έχοντας υπόψη το έγγραφο που εγκρίθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 25 Σεπτεμβρίου 2015 με τίτλο «Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development» (Να αλλάξουμε τον κόσμο μας: το θεματολόγιο για τη βιώσιμη ανάπτυξη με ορίζοντα το 2030) και τους 17 στόχους βιώσιμης ανάπτυξης (ΣΒΑ) που περιλαμβάνονται σε αυτό,
- έχοντας υπόψη τον στόχο βιώσιμης ανάπτυξης 14 του θεματολογίου των Ηνωμένων Εθνών για τη βιώσιμη ανάπτυξη με ορίζοντα το 2030 (ΣΒΑ 14), ο οποίος ενθαρρύνει τη διατήρηση και τη βιώσιμη εκμετάλλευση των ωκεανών, των θαλασσών και των θαλάσσιων πόρων με σκοπό τη βιώσιμη ανάπτυξη,
- έχοντας υπόψη τη συμφωνία του Παρισιού του 2015 που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της σύμβασης πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (UNFCCC) και τέθηκε σε ισχύ στις 4 Νοεμβρίου 2016, και τις εθνικά καθορισμένες προθέσεις συνεισφοράς (INDC) της με στόχο τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου,
- έχοντας υπόψη τη σύμβαση για τη βιολογική ποικιλότητα (ΣΒΠ), η οποία τέθηκε σε ισχύ στις 29 Δεκεμβρίου 1993, και τους στόχους του Aichi στο πλαίσιο του στρατηγικού σχεδίου για τη βιοποικιλότητα 2011-2020, που εγκρίθηκαν τον Οκτώβριο του 2010,
- έχοντας υπόψη τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS), η οποία συμπληρώθηκε από τη συμφωνία για την εφαρμογή των διατάξεων της UNCLOS όσον αφορά τη διατήρηση και διαχείριση των αλληλοεπικαλυπτόμενων και των άκρως μεταναστευτικών αποθεμάτων ιχθύων, τον

---

¹ REX/482 EESC-2016

Κώδικα Δεοντολογίας για την Υπεύθυνη Αλιεία και την Κοινή Αλιευτική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

- έχοντας υπόψη τη σύμβαση για το διεθνές εμπόριο ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας που απειλούνται με εξαφάνιση (CITES), της 3ης Μαρτίου 1973,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 191 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- έχοντας υπόψη το έγγραφο που εγκρίθηκε κατά τη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για τους ωκεανούς που διεξήχθη στις 9 Ιουνίου 2017 στη Νέα Υόρκη με τίτλο «Our ocean, Our future, Call for Action» (Ο ωκεανός μας, το μέλλον μας, έκκληση για δράση),
- έχοντας υπόψη την οδηγία 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 2ας Δεκεμβρίου 2015 με τίτλο «Το κλείσιμο του κύκλου – Ένα σχέδιο δράσης της ΕΕ για την κυκλική οικονομία» (COM(2015)0614),
- έχοντας υπόψη τη διαπραγματευτική εντολή του σχετικά με τη δέσμη μέτρων για τα απόβλητα (προτάσεις για την τροποποίηση της οδηγίας 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών¹, την οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας², την οδηγία 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων³, την οδηγία 2000/53/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους⁴, την οδηγία 2006/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές και τα απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών και με την κατάργηση της οδηγίας 91/157/ΕΟΚ⁵ και την οδηγία 2012/19/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τα απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ)⁶),
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική,
- έχοντας υπόψη την οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική),
- έχοντας υπόψη την κοινή ανακοίνωση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο,

---

¹ ΕΕ L 312 της 22.11.2008, σ. 3.

² ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ. 10.

³ ΕΕ L 182 της 16.7.1999, σ. 1.

⁴ ΕΕ L 269 της 21.10.2000, σ. 34.

⁵ ΕΕ L 266 της 26.9.2006, σ. 1.

⁶ ΕΕ L 197 της 24.7.2012, σ. 38.

την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών με τίτλο «Διεθνής διακυβέρνηση των ωκεανών: ένα θεματολόγιο για το μέλλον των ωκεανών μας» (JOIN(2016)0049),

- έχοντας υπόψη την ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική για την Ευρωπαϊκή Ένωση του 2007 (COM(2007)0575) και τη σχετική έκθεση προόδου του 2012 (COM(2012)0491),
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 1255/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2011, για τη θέσπιση προγράμματος στήριξης της περαιτέρω ανάπτυξης μιας ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής¹,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 15ης Οκτωβρίου 2009 με τίτλο «Αναπτύσσοντας τη διεθνή διάσταση της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης» (COM(2009)0536),
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 2016/1625 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2016, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1406/2002 του Συμβουλίου σχετικά με τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού για την ασφάλεια στη θάλασσα²,
- έχοντας υπόψη την οδηγία 2014/89/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό³,
- έχοντας υπόψη τη συμφωνία του Παρισιού του 2015 που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της σύμβασης πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (UNFCCC), και τέθηκε σε ισχύ στις 4 Νοεμβρίου 2016, και τις εθνικά καθορισμένες προθέσεις συνεισφοράς (INDC) της με στόχο τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου,
- έχοντας υπόψη την Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την Ασφάλεια στη Θάλασσα, που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 24 Ιουνίου 2014,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 2015/757 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2015, για την παρακολούθηση, την υποβολή εκθέσεων και επαλήθευση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα από θαλάσσιες μεταφορές και για την τροποποίηση της οδηγίας 2009/16/ΕΚ⁴,
- έχοντας υπόψη τη διαπραγματευτική εντολή του σχετικά με την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ με σκοπό την ενίσχυση οικονομικά αποδοτικών μειώσεων των εκπομπών και την προώθηση επενδύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών⁵,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 16ης Μαρτίου 2017 σχετικά με μια ολοκληρωμένη

---

¹ ΕΕ L 321 της 5.12.2011, σ. 1.

² ΕΕ L 251 της 16.9.2016, σ. 77.

³ ΕΕ L 257 της 28.8.2014, σ. 135.

⁴ ΕΕ L 123 της 19.5.2015, σ. 55.

⁵ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2017)0035.

πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Αρκτική¹,

- έχοντας υπόψη την οδηγία 2012/33/ΕΕ, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/32/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με την περιεκτικότητα των καυσίμων πλοίων σε θείο και την τρέχουσα αξιολόγηση του αντίκτυπου της επέκτασης των περιοχών ελέγχου των εκπομπών θείου στα ευρωπαϊκά ύδατα,
- έχοντας υπόψη την πρόταση των χωρών της Βαλτικής και της Βόρειας Θάλασσας προς τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό (ΔΝΟ) για να εισαγάγει καθορισμένες περιοχές ελέγχου των εκπομπών οξειδίων του αζώτου (ΠΕΕΑ),
- έχοντας υπόψη την οδηγία 2000/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων πλοίου και καταλοίπων φορτίου,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 1ης Δεκεμβρίου 2016 σχετικά με την ευθύνη, την αποζημίωση και τη χρηματοοικονομική ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου²,
- έχοντας υπόψη την έκθεση πολιτικής του Επιστημονικού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Ακαδημιών, της 28ης Ιανουαρίου 2016, με τίτλο «Marine sustainability in an age of changing oceans and seas» (Θαλάσσια βιωσιμότητα σε μια εποχή αλλαγής των ωκεανών και των θαλασσών),
- έχοντας υπόψη τη μελέτη του Κοινοβουλίου (PE 569.964) του Νοεμβρίου 2015 με τίτλο «Emission Reduction Targets for International Aviation and Shipping» (Στόχοι μείωσης των εκπομπών στη διεθνή αεροπορία και ναυτιλία),
- έχοντας υπόψη το παράρτημα με τίτλο «Δράση προώθησης της μετάβασης σε καθαρή ενέργεια» στην ανακοίνωση «Καθαρή ενέργεια για όλους τους Ευρωπαίους» (COM(2016)0860),
- έχοντας υπόψη την τέταρτη διάσκεψη «Our Ocean», που διοργανώθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση στη Μάλτα, στις 5 και 6 Οκτωβρίου 2017·
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 21ης Οκτωβρίου 2010 σχετικά με την Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Πολιτική (ΟΘΠ) – Αξιολόγηση της προόδου που σημειώθηκε και νέες προκλήσεις³,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 20ής Φεβρουαρίου 2014, με τίτλο «Μια ευρωπαϊκή στρατηγική για την τόνωση της ανάπτυξης και τη δημιουργία θέσεων εργασίας στον παράκτιο και θαλάσσιο τουρισμό» (COM(2014)0086),
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με τις «Προτεραιότητες της πολιτικής της ΕΕ για τις θαλάσσιες μεταφορές έως το 2020: Ανταγωνιστικότητα, απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές, ψηφιοποίηση για τη διασφάλιση παγκόσμιας συνδεσιμότητας, αποτελεσματικής εσωτερικής αγοράς και ναυτιλιακού συνεργατικού

¹ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2017)0093.

² Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2016)0478.

³ ΕΕ C 70Ε της 8.3.2012, σ. 70.

σηματισμού παγκόσμιας κλάσης» (9976/17),

- έχοντας υπόψη την έκθεση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος (ΕΟΠ) με τίτλο «Marine protected areas in Europe's seas» (Προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές στις θάλασσες της Ευρώπης) (EEA 3/2015),
  - έχοντας υπόψη τη μελέτη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με την αξιοποίηση του δυναμικού των εξόχως απόκεντρων περιοχών για βιώσιμη γαλάζια ανάπτυξη,
  - έχοντας υπόψη τη Σύμβαση του Ελσίνκι του 1992 για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος στην περιοχή της Βαλτικής, που τέθηκε σε ισχύ στις 17 Ιανουαρίου 2000, το πρόγραμμα δράσης HELCOM για τη Βαλτική Θάλασσα, το οποίο εγκρίθηκε από όλα τα παράκτια κράτη και την ΕΕ το 2007, και τη στρατηγική της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας,
  - έχοντας υπόψη το ψήφισμα 69/292 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών του Ιουνίου 2015 όσον αφορά τη θέσπιση διεθνούς νομικά δεσμευτικού μέσου σχετικά με τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας περιοχών που βρίσκονται εκτός των ορίων της εθνικής δικαιοδοσίας,
  - έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 13ης Σεπτεμβρίου 2012 με τίτλο «Γαλάζια ανάπτυξη – ευκαιρίες για βιώσιμη ανάπτυξη στους τομείς της θάλασσας και της ναυτιλίας» (COM(2012)0494),
  - έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 20ής Ιανουαρίου 2014, με τίτλο «Γαλάζια ενέργεια – Απαραίτητα μέτρα για την αξιοποίηση του δυναμικού της θαλάσσιας και της ωκεάνιας ενέργειας της Ευρώπης έως το 2020 και εντεύθεν»,
  - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 2ας Ιουλίου 2013, σχετικά με τη Γαλάζια Ανάπτυξη: Ενίσχυση της βιώσιμης ανάπτυξης στους τομείς της θάλασσας, της ναυτιλίας και του τουρισμού στην ΕΕ¹,
  - έχοντας υπόψη το άρθρο 52 του Κανονισμού του,
  - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Μεταφορών και Τουρισμού και της Επιτροπής Αλιείας (A8-0399/2017),
- A. λαμβάνοντας υπόψη την ευρύτερη παραδοχή ότι η περιβαλλοντική υγεία των ωκεανών απειλείται σοβαρά και κινδυνεύει να υποστεί ανεπανόρθωτη ζημία εάν η παγκόσμια κοινότητα δεν καταβάλει στοχευμένες και συντονισμένες προσπάθειες·
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι η συσσώρευση και η διασπορά των θαλάσσιων απορριμμάτων αποτελούν ίσως μία από τις ταχύτερα εντεινόμενες απειλές για την υγεία των ωκεανών παγκοσμίως· λαμβάνοντας υπόψη ότι τα μικροπλαστικά προκαλούν ιδιαίτερη ανησυχία διότι το μικρό τους μέγεθος ευνοεί την πρόσληψή τους από ένα ευρύ φάσμα οργανισμών (θαλάσσια πτηνά, ψάρια, μύδια, ζωνοσκώληκες, ζωοπλαγκτόν)· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι 150 εκατομμύρια τόνοι πλαστικών που εκτιμάται ότι έχουν

---

¹ EE C 75 της 26.2.2016, σ. 24.

συσσωρευτεί στους ωκεανούς σε ολόκληρο τον κόσμο προκαλούν σοβαρή περιβαλλοντική και οικονομική ζημία, μεταξύ άλλων στις παράκτιες κοινότητες, στον τουρισμό, στη ναυτιλία και στην αλιεία·

- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι μεταξύ των πιέσεων, που ασκούνται επί του παρόντος στο θαλάσσιο περιβάλλον, συγκαταλέγονται η πρόκληση ζημιών σε ενδιαιτήματα και οικοσυστήματα, οι ανθεκτικές επικίνδυνες ουσίες σε ιζήματα και υδατικά συστήματα, η υποβάθμιση των κοραλλιογενών υφάλων, τα χωροκατακτητικά είδη, η ρύπανση και η αύξηση των θρεπτικών στοιχείων και η θαλάσσια κυκλοφορία, καθώς και η εκμετάλλευση των πρώτων υλών και η υπερεκμετάλλευση των θαλάσσιων ειδών, η οξίνιση και η αύξηση της θερμοκρασίας των υδάτων λόγω της κλιματικής αλλαγής·
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, μόνο το 2010, περίπου 4,8 έως 12,7 εκατομμύρια τόνοι πλαστικών απορριμμάτων, όπως συσκευασίες τροφίμων και πλαστικά μπουκάλια, κατέληξαν στη θάλασσα¹, ποσότητα που αντιστοιχεί περίπου στο 1,5% έως 4,5% της παγκόσμιας συνολικής παραγωγής πλαστικών, και ότι ο αθροιστικός όγκος των αποβλήτων θα οδηγήσει σε δεκαπλάσια αύξηση της συνολικής ποσότητας πλαστικών που απορρίπτονται στη θάλασσα έως το 2020·
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι ως «απορρίμματα» νοούνται τα απόβλητα μικρού μεγέθους σε περιοχές προσβάσιμες από το κοινό, τα οποία έχουν απορριφθεί στο περιβάλλον με ακατάλληλο τρόπο (στην ξηρά, στο γλυκό νερό και στη θάλασσα), εκ προθέσεως ή εξ αμελείας·
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι πάνω από 100 εκατ. τόνοι πλαστικών αποβλήτων και μικροπλαστικών ρυπαίνουν τους ωκεανούς και απειλούν την ύπαρξή τους·
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, εάν δεν επέλθουν σημαντικές αλλαγές, έως το 2100 περισσότερα από τα μισά θαλάσσια είδη στον κόσμο ενδέχεται να βρίσκονται στα πρόθυρα της εξαφάνισης·
- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι η χρήση πλαστικών για την κατασκευή καταναλωτικών προϊόντων καθίσταται ολοένα και πιο διαδεδομένη και ότι η παραγωγή αυξάνεται με σταθερό ρυθμό από τότε που το υλικό άρχισε να χρησιμοποιείται ευρέως πριν από μισό αιώνα, με αποτέλεσμα την κατασκευή περίπου 322 εκατομμυρίων τόνων πλαστικών σε όλο τον κόσμο το 2015· λαμβάνοντας υπόψη ότι η αυξανόμενη παραγωγή, σε συνδυασμό τόσο με τις αλλαγές του τρόπου με τον οποίο χρησιμοποιούμε τα πλαστικά όσο και με τις δημογραφικές εξελίξεις, έχει οδηγήσει σε αύξηση της ποσότητας πλαστικών απορριμμάτων που καταλήγουν στους ωκεανούς μας· λαμβάνοντας υπόψη ότι, εάν αυτή η τάση συνεχιστεί, σύμφωνα με το UNEP θα έχουν συσσωρευτεί σχεδόν 33 δισεκατομμύρια τόνοι πλαστικών έως το 2050·
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι περίπου το 80% των θαλάσσιων απορριμμάτων προέρχεται από την ξηρά και, ως εκ τούτου, το πρόβλημα των θαλάσσιων απορριμμάτων δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά σε μακροπρόθεσμη βάση εάν δεν διαμορφωθεί πρώτα μια αποτελεσματική πολιτική και δεν αναληφθεί δράση για τη

¹ «Plastic waste inputs from land into the ocean», Jenna R. Jambeck , Roland Geyer, Chris Wilcox, Theodore R. Siegler, Miriam Perryman, Anthony Andrady, Ramani Narayan, Kara Lavender Law, *Science*, τόμος 347, τεύχος 6223, 13 Φεβρουαρίου 2015, σ. 768-771.

μείωση και τον περιορισμό των απορριμμάτων στην ξηρά:

- I. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα πιο συνηθισμένα είδη απορριμμάτων είναι τα φίλτρα των τσιγάρων, οι πλαστικές σακούλες, ο αλιευτικός εξοπλισμός, όπως τα δίχτυα, και όλοι οι τύποι συσκευασιών· λαμβάνοντας υπόψη ότι το 60% έως 90% των θαλάσσιων απορριμμάτων έχει κατασκευαστεί από ένα ή περισσότερα πλαστικά πολυμερή, όπως το πολυαιθυλένιο (PE), το τереφθαλικό πολυαιθυλένιο (PET), το πολυπροπυλένιο (PP) και το πολυβινυλοχλωρίδιο (PVC), που έχουν όλα εξαιρετικά μεγάλο χρόνο αποικοδόμησης· λαμβάνοντας υπόψη ότι, ως εκ τούτου, τα περισσότερα πλαστικά που κατασκευάζονται σήμερα θα χρειαστούν δεκαετίες ή ακόμη και αιώνες για να εξαφανιστούν·
- IA. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα θαλάσσια απορρίμματα προκαλούν ασθένειες και θανάτους στη θαλάσσια άγρια πανίδα από ασφυξία, παγίδευση και δηλητηρίαση· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι πλαστικές ύλες που διαλύονται από τα κύματα και τον ήλιο και σχηματίζουν μικροσωματίδια με διάμετρο μικρότερη από 5 χιλιοστά καταλήγουν στο στομάχι θαλάσσιων οργανισμών όπως τα μύδια, οι σκώληκες και το ζωοπλαγκτόν, ενώ τα νανοπλαστικά με μέγεθος μόλις μισό χιλιοστό διεισδύουν στις κυτταρικές μεμβράνες και τους πυρήνες των μικρών θαλάσσιων ζώων· λαμβάνοντας υπόψη ότι τα πλαστικά απορρίμματα που είναι αόρατα διά γυμνού οφθαλμού εισέρχονται στην ίδια την πηγή της τροφικής αλυσίδας·
- IB. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με το UNEP, το εκτιμώμενο κόστος των θαλάσσιων πλαστικών απορριμμάτων όσον αφορά το φυσικό κεφάλαιο ανέρχεται σε περίπου 8 δισεκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ ετησίως¹, και ότι η αλιεία, οι θαλάσσιες μεταφορές, ο τουρισμός και η βιομηχανία αναψυχής είναι μόνο μερικοί από τους πολλούς τομείς που πλήττονται από τη θαλάσσια ρύπανση·
- II. λαμβάνοντας υπόψη ότι, έως ότου συμφωνηθεί σε διεθνές επίπεδο ένας κοινός ορισμός της βιοαποδομησιμότητας (στο θαλάσσιο περιβάλλον), η σήμανση των πλαστικών προϊόντων με την ένδειξη «βιοαποδομήσιμο» δεν θα επιφέρει σημαντική μείωση ούτε της ποσότητας των πλαστικών που καταλήγουν στους ωκεανούς ούτε του κινδύνου φυσικών και χημικών επιπτώσεων στο θαλάσσιο περιβάλλον·
- IIA. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ρύπανση των υδάτων από θρεπτικές ουσίες (ευτροφισμός) που προέρχονται από διάφορες πηγές, συμπεριλαμβανομένων των γεωργικών όμβριων απορροών και των λυμάτων και των απορρίψεων λυμάτων, επιβαρύνει το θαλάσσιο περιβάλλον με υψηλές συγκεντρώσεις αζώτου, φωσφόρου και άλλων θρεπτικών ουσιών που μπορούν να οδηγήσουν σε υπερβλάστηση φυκών, των οποίων η αποσύνθεση, μετά τον θάνατό τους, καταναλώνει οξυγόνο και συγχρόνως δημιουργεί υποξικές ή φτωχές σε οξυγόνο «νεκρές ζώνες» όπου τα ψάρια και άλλα θαλάσσια είδη δεν μπορούν να ζήσουν και να αναπτυχθούν· λαμβάνοντας υπόψη ότι σύμφωνα με εκτιμήσεις υπάρχουν σήμερα στον κόσμο 500 νεκρές ζώνες και ότι πολύ περισσότερες περιοχές υφίστανται τις αρνητικές επιπτώσεις της υψηλής ρύπανσης από θρεπτικές ουσίες·
- IE. λαμβάνοντας υπόψη ότι, λόγω της υπερβολικής εξάρτησής τους από τους υποβρύχιους ήχους για βασικές ζωτικές λειτουργίες, όπως η αναζήτηση τροφής και συντρόφου, και της απουσίας οποιουδήποτε μηχανισμού προστασίας τους, οι θαλάσσιοι οργανισμοί

¹ Marine Plastic Debris and Microplastics, UNEP: <https://wedocs.unep.org/rest/bitstreams/11700/retrieve>

απειλούνται από τον βιομηχανικό θόρυβο των μεταφορών και των σεισμολογικών ερευνών, καθώς και από τους ναυτικούς ηχοεντοπιστές που χρησιμοποιούνται για ασκήσεις ρουτίνας, παράγοντες που μπορούν να προκαλέσουν βλάβες στην ακοή, να καλύψουν την επικοινωνία των ζώων και τα σήματα πλοήγησης, καθώς και να οδηγήσουν σε σωματικά και αναπαραγωγικά προβλήματα·

- ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η απώλεια θαλάσσιας βιοποικιλότητας εξασθενίζει το ωκεάνιο οικοσύστημα και την ικανότητά του να αντιμετωπίζει τις διαταραχές, να προσαρμόζεται στην κλιματική αλλαγή και να διαδραματίζει τον ρόλο του ως παγκόσμιου οικολογικού και κλιματικού ρυθμιστή· λαμβάνοντας υπόψη ότι η κλιματική αλλαγή λόγω της ανθρώπινης δραστηριότητας έχει άμεσο αντίκτυπο στα θαλάσσια είδη, δεδομένου ότι μεταβάλλει την αφθονία, την ποικιλότητα και την κατανομή τους και επηρεάζει τη διατροφή, την ανάπτυξη και την αναπαραγωγή τους, καθώς και τις σχέσεις μεταξύ των ειδών·
- ΙΖ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η διασυνοριακή φύση των ωκεανών συνεπάγεται ότι οι δραστηριότητες και οι εξ αυτών προκληθείσες πιέσεις απαιτούν συνεργασία μεταξύ των κυβερνήσεων σε όλες τις θαλάσσιες περιοχές προκειμένου να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα των κοινών πόρων· λαμβάνοντας υπόψη ότι ο μεγάλος αριθμός και η πολυπλοκότητα των μέτρων για τη διακυβέρνηση των ωκεανών απαιτούν, συνεπώς, ένα ευρύ φάσμα διεπιστημονικής εμπειρογνώσιας, καθώς και περιφερειακή και διεθνή συνεργασία·
- ΙΗ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι αποκλειστικές οικονομικές ζώνες (ΑΟΖ) των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκτείνονται σε 25,6 εκατομμύρια τετραγωνικά χιλιόμετρα, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων βρίσκεται στις εξόχως απόκεντρες περιοχές και στις υπερπόντιες χώρες και εδάφη, γεγονός που καθιστά την Ευρωπαϊκή Ένωση την μεγαλύτερη θαλάσσια έκταση του κόσμου· λαμβάνοντας υπόψη ότι, ως εκ τούτου, η ΕΕ οφείλει να διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο στην εδραίωση μιας αποτελεσματικής και φιλόδοξης διεθνούς διακυβέρνησης των ωκεανών·
- ΙΘ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με έρευνες, ο άμεσος αντίκτυπος μιας πετρελαιοκηλίδας στους θαλάσσιους οργανισμούς και τα βιολογικά συστήματα και τις σχετικές διεργασίες θα μπορούσε να περιλαμβάνει διαταραχές συμπεριφοράς και θάνατο θαλάσσιων ειδών, πολλαπλασιασμό της μικροβιακής χλωρίδας, υποξία (μείωση των συγκεντρώσεων οξυγόνου στο νερό), τοξικές επιπτώσεις των χημικών που χρησιμοποιούνται για τη διασπορά του πετρελαίου και θάνατο των κοραλλιών βαθέων υδάτων·
- Κ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι θαλάσσιες μεταφορές έχουν επιπτώσεις στο παγκόσμιο κλίμα και στην ποιότητα του αέρα, ως αποτέλεσμα των εκπομπών CO₂, καθώς και των εκπομπών που δεν σχετίζονται με το CO₂, συμπεριλαμβανομένων των εκπομπών οξειδίων του αζώτου, οξειδίων του θείου, μεθανίου, αιωρούμενων σωματιδίων και μαύρου άνθρακα (αιθάλης)·
- ΚΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η αναζήτηση, η εξόρυξη και η μεταφορά αποθεμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου που βρίσκονται κάτω από τον θαλάσσιο βυθό σε πολλά μέρη του κόσμου μπορούν να βλάψουν σοβαρά τις ευαίσθητες θαλάσσιες περιοχές και να διαταράξουν τα θαλάσσια είδη· λαμβάνοντας υπόψη ότι, σε πολλές περιπτώσεις, η αναζήτηση και η εξόρυξη πετρελαίου και φυσικού αερίου επιτρέπονται στις θαλάσσιες

προστατευόμενες περιοχές (ΘΠΠ) ή κοντά σε αυτές·

- ΚΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το άρθρο 191 της ΣΛΕΕ προβλέπει τη δέσμευση της Ένωσης για υψηλό επίπεδο προστασίας στην περιβαλλοντική πολιτική της, μεταξύ άλλων μέσω της εφαρμογής της αρχής της προφύλαξης και της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει»·
- ΚΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η χρήση βαρέος πετρελαίου (HFO) στις αρκτικές θαλάσσιες μεταφορές εγκυμονεί πολλαπλούς κινδύνους: σε περίπτωση διαρροής, αυτό το εξαιρετικά πυκνό καύσιμο γαλακτωματοποιείται, βυθίζεται και μπορεί να μεταφερθεί σε εξαιρετικά μεγάλες αποστάσεις εάν παγιδευτεί στους πάγους· η διαρροή βαρέος πετρελαίου ενέχει τεράστιους κινδύνους για την επισιτιστική ασφάλεια των αυτόχθονων κοινοτήτων της Αρκτικής, η διαβίωση των οποίων εξαρτάται από την αλιεία και το κυνήγι· η καύση βαρέος πετρελαίου παράγει οξειδία του θείου και βαρέα μέταλλα, καθώς και μεγάλες ποσότητες αιθάλης, η οποία όταν εναποτίθεται στους πάγους της Αρκτικής αυξάνει την απορρόφηση θερμότητας στη μάζα του πάγου, επιταχύνοντας έτσι τη διαδικασία τήξης των πάγων και τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής· λαμβάνοντας υπόψη ότι, στα ύδατα που περιβάλλουν την Ανταρκτική, η μεταφορά και η χρήση βαρέος πετρελαίου απαγορεύονται από τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό·
- ΚΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι εκπομπές οξειδίων του αζώτου, ιδίως σε πόλεις-λιμάνια και σε παράκτιες περιοχές, παράγονται σε μεγάλο βαθμό από τη ναυτιλία και αποτελούν σημαντική πηγή ανησυχίας για τη δημόσια υγεία και την προστασία του περιβάλλοντος στην Ευρώπη· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι συνολικές εκπομπές οξειδίων του αζώτου από τη ναυτιλία στην ΕΕ παραμένουν σε μεγάλο βαθμό εκτός νομοθετικών ρυθμίσεων και, εάν δεν μειωθούν, εκτιμάται ότι θα ξεπεράσουν τις εκπομπές οξειδίων του αζώτου από χερσαίες πηγές ήδη από το 2020¹·
- ΚΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, όταν είναι αγκυροβολημένα σε λιμάνια, τα πλοία συνήθως χρησιμοποιούν τις βοηθητικές μηχανές τους για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας για τις επικοινωνίες, τον φωτισμό, τον εξαερισμό και άλλον εξοπλισμό επί του πλοίου· λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτή η κατανάλωση καυσίμων συνδέεται με τις εκπομπές διάφορων ρύπων, όπως είναι το διοξείδιο του θείου (SO₂), τα οξειδία του αζώτου (NO_x), η αιθάλη και τα αιωρούμενα σωματίδια (ΑΣ)·
- ΚΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η από ξηράς παροχή ηλεκτρικής ενέργειας συνεπάγεται τη σύνδεση των πλοίων με το λιμενικό ηλεκτρικό δίκτυο για όσο διάστημα είναι ελλιμενισμένα· λαμβάνοντας υπόψη ότι, στην συντριπτική πλειοψηφία των τόπων, το ενεργειακό μείγμα που χρησιμοποιείται για την από ξηράς παροχή ηλεκτρικής ενέργειας προκαλεί λιγότερες εκπομπές σε σύγκριση με την κατανάλωση καυσίμων στα ίδια τα πλοία²· λαμβάνοντας υπόψη ότι στην ισχύουσα νομοθεσία, όπως στην οδηγία για το θείο (οδηγία (ΕΕ) 2016/802), αναγνωρίζεται ρητώς η από ξηράς παροχή ηλεκτρικής ενέργειας ως εναλλακτική λύση στην απαίτηση χρήσης καυσίμων πλοίων χαμηλής περιεκτικότητας σε θείο, ενώ η οδηγία 2014/94/ΕΕ για την ανάπτυξη

¹ Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος, «The impact of international shipping on European air quality and climate forcing», 2013

² Winkel, R., Weddige, U., Johnson, d., Hoen, V., και Papaefthimiou, S. (2015), «Shore Side Electricity in Europe: Potential and environmental benefits», Energy Policy, DOI: <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0301421515300240>

υποδομών εναλλακτικών καυσίμων απαιτεί από τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν ότι η από ξηράς παροχή ηλεκτρικής ενέργειας εγκαθίσταται κατά προτεραιότητα σε λιμένες του κεντρικού δικτύου ΔΕΔ-Μ, και σε άλλους λιμένες, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2025·

- ΚΖ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με τα επιστημονικά στοιχεία που παρουσιάστηκαν στην πέμπτη έκθεση αξιολόγησης (AR5) της Διακυβερνητικής επιτροπής για την κλιματική αλλαγή (IPCC) η οποία συνεδρίασε το 2014, η αύξηση της θερμοκρασίας του κλιματικού συστήματος είναι αδιαμφισβήτητη, η κλιματική αλλαγή είναι γεγονός και οι ανθρώπινες δραστηριότητες αποτελούν την πρωταρχική αιτία της αύξησης της θερμοκρασίας που παρατηρείται από τα μέσα του 20ού αιώνα, με εκτεταμένες και σημαντικές επιπτώσεις στην αλλαγή του κλίματος, οι οποίες διαφαίνονται ήδη στα φυσικά και ανθρώπινα συστήματα σε όλες τις ηπείρους και σε όλους τους ωκεανούς·
- ΚΗ. λαμβάνοντας υπόψη ότι περίπου το 90% της παγκόσμιας αιολικής ενέργειας προέρχεται από τους ανεμοστρόβιλους που σχηματίζονται πάνω από τους ωκεανούς του πλανήτη και ότι ο αέρας, τα κύματα και τα ρεύματα αθροιστικά περιέχουν 300 φορές περισσότερη ενέργεια από αυτήν που καταναλώνουν σήμερα οι άνθρωποι· λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με την έκθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης Ωκεάνιας Ενέργειας (EU-OEA) του 2010, η ωκεάνια ενέργεια θα μπορούσε να ανέλθει σε εγκατεστημένη ισχύ 3,6 GW έως το 2030, φτάνοντας σχεδόν τα 188 GW έως τα μέσα του αιώνα, ενώ το 2050, μια παγκοσμίως κορυφαία βιομηχανία ωκεάνιας ενέργειας στην Ευρώπη θα μπορούσε να αποτρέψει την εκπομπή 136,3 εκατομμυρίων τόνων CO₂ στην ατμόσφαιρα ετησίως και να δημιουργήσει 470.000 νέες πράσινες θέσεις εργασίας·
- ΚΘ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Διακυβερνητική Επιτροπή για την Αλλαγή του Κλίματος (IPCC) υποστήριξε το 2015 ότι, για να περιοριστεί η αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη στους 2°C έως το τέλος αυτού του αιώνα, το ένα τρίτο των αποθεμάτων πετρελαίου, το ήμισυ των αποθεμάτων αερίου και πάνω από το 80% των αποθεμάτων άνθρακα πρέπει να παραμείνουν ανεκμετάλλευτα·
- Λ. λαμβάνοντας υπόψη ότι στόχος της συμφωνίας του Παρισιού είναι η κορύφωση των παγκόσμιων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου το συντομότερο δυνατόν, προκειμένου να περιοριστεί η αύξηση της μέσης θερμοκρασίας του πλανήτη σε αρκετά χαμηλότερο επίπεδο από τους 2°C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα και να συνεχιστούν οι προσπάθειες για τον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας σε 1,5°C, ενώ, σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση του Παγκόσμιου Μετεωρολογικού Οργανισμού (WMO), το 2016 η θερμοκρασία του πλανήτη παρουσίασε αξιοσημείωτη αύξηση ύψους 1,1°C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα·
- ΛΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι αν δεν επιτευχθεί ο στόχος της συμφωνίας του Παρισιού (αύξηση της μέσης θερμοκρασίας αρκετά κάτω από τους 2°C), θα είναι τεράστιες οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις και το οικονομικό κόστος· μεταξύ άλλων, θα αυξηθεί η πιθανότητα να υπάρξουν σημεία ανατροπής όπου τα επίπεδα θερμοκρασίας θα αρχίσουν να περιορίζουν την ικανότητα της φύσης να απορροφά τον άνθρακα στους ωκεανούς·
- ΛΒ. λαμβάνοντας υπόψη τις δυνατότητες που προσφέρει η καθαρή ενέργεια από τη χρήση της αιολικής ενέργειας στη θάλασσα και της ωκεάνιας ενέργειας (κυματική ενέργεια, παλιρροϊκή ενέργεια, θερμική ενέργεια των θαλασσών), με την προϋπόθεση ότι διασφαλίζεται η προστασία του περιβάλλοντος και των υφιστάμενων οικοσυστημάτων·

λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτή η καθαρή ενέργεια προσφέρει στην ΕΕ τη δυνατότητα, όχι μόνο για οικονομική ανάπτυξη και εξειδικευμένες θέσεις εργασίας, αλλά και για να βελτιώσει την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού της και να τονώσει την ανταγωνιστικότητά της χάρη στην τεχνολογική καινοτομία·

- ΛΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η βελτίωση της διακυβέρνησης των ωκεανών θα συμβάλει στη δημιουργία ίσων όρων ανταγωνισμού για τις επιχειρήσεις σε παγκόσμιο επίπεδο, συμπεριλαμβανομένου του ευρωπαϊκού τομέα ωκεάνιας ενέργειας·
- ΛΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η θαλάσσια ρύπανση, είτε πρόκειται για άμεση είτε για έμμεση απόρριψη αποβλήτων, ουσιών ή ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων των υποβρύχιων πηγών θορύβου ανθρώπινης προέλευσης, έχει ή ενδέχεται να έχει επιβλαβείς συνέπειες για τους έμβιους πόρους και τα θαλάσσια οικοσυστήματα, προκαλώντας απώλεια της βιοποικιλότητας, θέτοντας σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία, δημιουργώντας εμπόδια για τις θαλάσσιες δραστηριότητες και αλλοιώνοντας την ποιότητα των υδάτων·
- ΛΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ θα πρέπει να αναλάβει ηγετικό ρόλο στις συζητήσεις και τις διαπραγματεύσεις που γίνονται στα διεθνή φόρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους όσον αφορά τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου ή των ρύπων και ότι αντιμετωπίζουν τα εντεινόμενα προβλήματα της βιώσιμης διαχείρισης των πόρων·
- ΛΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η αξιοποίηση των θαλάσσιων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας θα μπορούσε να συμβάλει στην επίτευξη του στόχου της ενεργειακής αυτονομίας στα μικρά νησιά της ΕΕ·
- ΛΖ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η διαφάνεια των διεθνών οργανισμών αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό προκειμένου να διασφαλίζονται η λογοδοσία και η συμμετοχικότητα·
- ΛΗ. λαμβάνοντας υπόψη τις δυνατότητες των θαλασσών και των ωκεανών να γίνουν σημαντικές πηγές καθαρής ενέργειας· λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτές οι θαλάσσιες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας προσφέρουν στην ΕΕ τη δυνατότητα, όχι μόνο για οικονομική ανάπτυξη και εξειδικευμένες θέσεις εργασίας, αλλά και για να βελτιώσει την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού της και να τονώσει την ανταγωνιστικότητά της χάρη στην τεχνολογική καινοτομία· λαμβάνοντας υπόψη ότι η εκμετάλλευση αυτών των τοπικών πόρων έχει μια ιδιαίτερα σημαντική διάσταση για τα νησιωτικά κράτη και τις περιφέρειες, και ιδίως για τις εξόχως απόκεντρες περιοχές, όπου η ωκεάνια ενέργεια θα μπορούσε να συμβάλει στην ενεργειακή αυτάρκεια και να αντικαταστήσει την ενέργεια που παράγεται, με υψηλό κόστος, από μονάδες πετρελαίου·

Βελτίωση του πλαισίου διεθνούς διακυβέρνησης των ωκεανών

1. υπενθυμίζει τον καίριο ρόλο των ωκεανών και των θαλασσών στη διατήρηση της ζωής στη γη, τη βιώσιμη ανάπτυξη, την απασχόληση και την καινοτομία, καθώς και στην παροχή ψυχαγωγικών χρήσεων και αναψυχής· συμμερίζεται την εντεινόμενη ανησυχία σχετικά με την ανάγκη αποτελεσματικότερης και πιο ολοκληρωμένης διακυβέρνησης και προστασίας των ωκεανών·
2. επικροτεί την κοινή ανακοίνωση σχετικά με τη διεθνή διακυβέρνηση των ωκεανών και τις δράσεις που προτείνονται, όπου υπογραμμίζεται η δέσμευση της ΕΕ υπέρ της

διατήρησης και της βιώσιμης χρήσης των ωκεανών, των θαλασσών και των θαλάσσιων πόρων, όπως επισημαίνεται στον ΣΒΑ 14 του Θεματολογίου των Ηνωμένων Εθνών για τη βιώσιμη ανάπτυξη με ορίζοντα το 2030· αναγνωρίζει τον διατομεακό χαρακτήρα του ζητήματος και την ανάγκη συντονισμένης και ολοκληρωμένης προσέγγισης για τη διασφάλιση καλύτερης διακυβέρνησης των ωκεανών· ζητεί από την ΕΕ να αναλάβει ηγετικό ρόλο, ως παγκόσμιος παράγοντας, για την ενίσχυση της διεθνούς διακυβέρνησης των ωκεανών και να καλύψει τα κενά χάρη στην αποκτηθείσα εμπειρογνομοσύνη της όσον αφορά την ανάπτυξη βιώσιμης προσέγγισης της διαχείρισης των ωκεανών·

3. υπενθυμίζει τον ενιαίο και αδιαίρετο χαρακτήρα όλων των στόχων βιώσιμης ανάπτυξης, καθώς και τις διασυνδέσεις και τις συνέργειες μεταξύ τους, και επαναλαμβάνει την καθοριστική σημασία της καθοδήγησης όλων των δράσεων της ΕΕ από το θεματολόγιο του 2030, συμπεριλαμβανομένων των αρχών που επιβεβαιώνονται σε αυτό·
4. καλεί την Επιτροπή να καθορίσει σαφείς προθεσμίες, να υποβάλει νομοθετικές προτάσεις, εάν είναι σκόπιμο, και να συνεργαστεί με τα κράτη μέλη για τη βελτίωση της συνεργασίας σε τομείς όπως η έρευνα για τους ωκεανούς, η ανάπτυξη ικανοτήτων και η μεταφορά τεχνολογίας, και να δημιουργήσει μηχανισμούς για την στήριξη του συντονισμού, καθώς και της συνεχούς παρακολούθησης και αξιολόγησης σε επίπεδο ΕΕ, προκειμένου να υλοποιηθούν επιτυχώς οι δράσεις που απαριθμούνται στην κοινή ανακοίνωση· επισημαίνει τις διατάξεις της Συνθήκης για την αρχή της προφύλαξης και την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» και τονίζει τη σημασία της προσέγγισης που βασίζεται στο οικοσύστημα σε όλες τις δράσεις της ΕΕ για τη διακυβέρνηση των ωκεανών·
5. επαναλαμβάνει την ισχυρή θαλάσσια διάσταση των στόχων βιώσιμης ανάπτυξης, και ιδίως, αλλά όχι αποκλειστικά, του στόχου 14 (Διατήρηση και αειφόρος χρήση των ωκεανών, των θαλασσών και των θαλάσσιων πόρων)·
6. επιδοκιμάζει και εγκρίνει πλήρως το έγγραφο «Our ocean, our future: Call for Action» (Ο ωκεανός μας, το μέλλον μας: έκκληση για δράση) που εγκρίθηκε από τη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για τους ωκεανούς τον Ιούνιο του 2017, προς στήριξη της επίτευξης του ΣΒΑ 14 για τη διατήρηση και την αειφόρο χρήση των ωκεανών, των θαλασσών και των θαλάσσιων πόρων για βιώσιμη ανάπτυξη· επισημαίνει με μεγάλη ικανοποίηση τις 1.328 εθελοντικές δεσμεύσεις κυβερνήσεων, άλλων διακυβερνητικών οργανώσεων και οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, του ιδιωτικού τομέα, πανεπιστημιακών και ερευνητικών ιδρυμάτων και της επιστημονικής κοινότητας υπέρ της διατήρησης των ωκεανών και της ευαισθητοποίησης γύρω από τη σημασία των ωκεανών για την επιβίωση του ανθρώπου·
7. υπενθυμίζει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση διαθέτει ένα ολοκληρωμένο σύνολο νομοθετικών διατάξεων και εργαλείων διαχείρισης που εστιάζουν σε διακριτά στοιχεία της διακυβέρνησης των ωκεανών, αλλά ότι, ωστόσο, οι περιφερειακές θάλασσες της ΕΕ εξακολουθούν να βρίσκονται σε κρίσιμη κατάσταση λόγω της υπερεκμετάλλευσης των πόρων, των οργανικών και ανόργανων ρύπων που επηρεάζουν την υγεία και την παραγωγικότητα των ωκεανών, της απώλειας βιοποικιλότητας, των υποβαθμισμένων οικοτόπων, των χωροκατακτητικών ειδών, της υποβάθμισης των παράκτιων

κοινοτήτων και των συγκρούσεων μεταξύ των θαλάσσιων τομέων·

8. καλεί την Επιτροπή να δώσει συνέχεια στην κοινή ανακοίνωση σχετικά με τη διακυβέρνηση των ωκεανών και να δημοσιεύσει έκθεση προόδου για τα μέτρα που επανεξετάστηκαν και ακριβές χρονοδιάγραμμα των μελλοντικών μέτρων, δημιουργώντας συνδέσεις μεταξύ αυτών των μέτρων και υφιστάμενων ευρωπαϊκών πρωτοβουλιών, καθώς και υφιστάμενων διεθνών μέσων·
9. ενθαρρύνει την Επιτροπή να προτείνει στο Συμβούλιο, εάν κρίνεται σκόπιμο, πρωτοβουλίες για την ανάπτυξη εταιρικών σχέσεων για τους ωκεανούς με σημαντικούς διεθνείς εταίρους προκειμένου να προωθηθεί ο στόχος της ενισχυμένης παγκόσμιας διακυβέρνησης και συνοχής των πολιτικών και να αξιοποιηθούν τα υφιστάμενα πλαίσια διμερούς συνεργασίας, όπως οι διάλογοι υψηλού επιπέδου για την αλιεία και τις θαλάσσιες υποθέσεις·
10. αναγνωρίζει τον καίριο ρόλο της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS) στην παροχή ενός βασικού νομικού πλαισίου για τον συντονισμό των προσπαθειών και την επίτευξη συνοχής κατά την αντιμετώπιση παγκόσμιων ζητημάτων που αφορούν τους ωκεανούς· προτρέπει τα παράκτια κράτη μέλη να τηρήσουν τις υποχρεώσεις τους στο πλαίσιο της UNCLOS για την προστασία και τη διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των ζώντων πόρων του και το καθήκον τους όσον αφορά την πρόληψη και τον έλεγχο της θαλάσσιας ρύπανσης· επισημαίνει ότι τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για τις ζημίες που προκαλούνται από την παραβίαση των διεθνών υποχρεώσεών τους για την καταπολέμηση της εν λόγω ρύπανσης·
11. καλεί τα κράτη να βελτιώσουν τα νομικά τους συστήματα για την προστασία των ωκεανών μας· ζητεί να αναγνωριστεί διεθνώς η έννοια της οικολογικής βλάβης σε περιπτώσεις θαλάσσιας ρύπανσης, ώστε να μπορεί να απαιτηθεί αποζημίωση όποτε διαπιστώνεται παράβαση· ζητεί να καθιερωθεί η αρχή της αλυσίδας των ευθυνών, με την οποία προσδιορίζονται σε ολόκληρη τη σειρά ιεραρχίας οι υπεύθυνοι μιας περιβαλλοντικής ζημίας που προκλήθηκε·
12. τονίζει ότι η ΕΕ θα πρέπει να φροντίσει ώστε οι περί αλιείας διατάξεις να αποτελούν βασικό στοιχείο του μελλοντικού νομικά δεσμευτικού κειμένου στο πλαίσιο της Σύμβασης του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS) σε ό,τι αφορά τη διατήρηση και τη βιώσιμη χρήση της θαλάσσιας βιολογικής ποικιλομορφίας στις περιοχές που είναι εκτός εθνικής δικαιοδοσίας·
13. καλεί όλα τα κράτη να γίνουν συμβαλλόμενα μέρη στις οικείες αλιευτικές συμφωνίες, και ειδικότερα στη συμφωνία συμμόρφωσης του FAO, στη συμφωνία των Ηνωμένων Εθνών για τη διατήρηση και διαχείριση των αλληλεπικαλυπτόμενων και των άκρως μεταναστευτικών αποθεμάτων ιχθύων και στη συμφωνία σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνει το κράτος λιμένα για την καταπολέμηση της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας (PSMA), καθώς και να εφαρμόζουν πλήρως τις διατάξεις αυτών των κειμένων και των άλλων διεθνών σχεδίων δράσης του FAO·
14. εκφράζει ικανοποίηση για την πρόοδο που σημείωσε η ΕΕ όσον αφορά την εξωτερική διάσταση της ΚΑΛΠ· τονίζει ότι η διάσταση αυτή, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών συμφωνιών και συμπράξεων, είναι ένα σημαντικό μέσο για την προώθηση των

περιβαλλοντικών και κοινωνικών προτύπων της ΕΕ και των διατάξεών της που αφορούν την καταπολέμηση της ΠΛΑ αλιείας σε διεθνές επίπεδο·

15. επισημαίνει ότι η Πρωτοβουλία για τη Διαφάνεια της Αλιείας (FITI) πρόσφατα ενέκρινε το παγκόσμιο πρότυπό της· προτρέπει τα κράτη να υποβάλουν αίτηση ένταξης στην FITI· καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να υποστηρίξουν την πρωτοβουλία αυτή·
16. εκτιμά ότι η εξασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού για τον αλιευτικό στόλο της ΕΕ είναι άκρως σημαντική, ιδίως λόγω των υψηλών περιβαλλοντικών προτύπων της ΕΕ και των προτύπων βιωσιμότητας που τα σκάφη αυτά οφείλουν να εφαρμόζουν·
17. τονίζει ότι η ΕΕ οφείλει να προάγει στα διεθνή φόρα και σε όλες τις διμερείς συνεργασίες τα ίδια περιβαλλοντικά πρότυπα για την αλιεία με εκείνα που ισχύουν για τα σκάφη της ΕΕ, ώστε να μη θέτει τον δικό της στόλο σε μειονεκτική θέση από πλευράς οικονομικής βιωσιμότητας·
18. υπενθυμίζει την απόφαση 2749 (XXV) του ΟΗΕ, της 17ης Δεκεμβρίου 1970, που αναγνωρίζει ότι «ο βυθός και το υπέδαφος των θαλασσών και των ωκεανών που βρίσκονται εκτός των ορίων της εθνικής δικαιοδοσίας, καθώς και οι πόροι της περιοχής, αποτελούν κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας», και το άρθρο 136 της σύμβασης του Montego Bay (UNCLOS) που ορίζει ότι «ο βυθός των θαλασσών και των ωκεανών εκτός των ορίων της διεθνούς δικαιοδοσίας, καθώς και οι πόροι του, αποτελούν στοιχεία της κοινής κληρονομιάς της ανθρωπότητας»·
19. καλεί την Επιτροπή να παροτρύνει τα κράτη μέλη να σταματήσουν να επιδοτούν άδειες αναζήτησης και εκμετάλλευσης κοιτασμάτων στις περιοχές που βρίσκονται εκτός εθνικής δικαιοδοσίας και να χορηγούν άδειες για εξορυκτικές δραστηριότητες στις ηπειρωτικές υφαλοκρηπίδες τους·
20. σημειώνει, περαιτέρω, όσον αφορά το διεθνές δίκαιο σχετικά με τη ρύπανση της ατμόσφαιρας, ότι στα πλαίσια της UNCLOS δεν επιτρέπεται στα κράτη μέλη να επιθεωρούν πλοία, ακόμα και σε περιπτώσεις που υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις παράβασης· καλεί, επομένως, τα συμβαλλόμενα μέρη των Ηνωμένων Εθνών να ενισχύσουν το νομικό πλαίσιο της UNCLOS ώστε να αντιμετωπιστούν τυχόν διαπιστωθέντα κενά διακυβέρνησης και να θεσπιστούν ισχυροί μηχανισμοί επιβολής του διεθνούς περιβαλλοντικού δικαίου·
21. ζητεί να τεθεί σε ισχύ ένα διεθνές ρυθμιστικό πλαίσιο σχετικά με την αντιμετώπιση των πυρηνικών αποβλήτων και της ρύπανσης στους ωκεανούς και τους θαλάσσιους βυθούς, με σκοπό την εφαρμογή συγκεκριμένων μέτρων για τον περιορισμό των περιβαλλοντικών και υγειονομικών επιπτώσεών τους και την απορρύπανση του θαλάσσιου βυθού·
22. τονίζει ότι η διασφάλιση της διαφάνειας, συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης του κοινού στις πληροφορίες, η συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών, η συμμετοχή του κοινού στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, η πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε περιβαλλοντικά θέματα όπως απαιτείται από τη σύμβαση του Aarhus, καθώς και η νομιμότητα των οργανισμών των Ηνωμένων Εθνών, συμπεριλαμβανομένης της δημόσιας λογοδοσίας των εκπροσώπων των χωρών σε διεθνείς οργανισμούς, όπως ο

Διεθνής Ναυτιλιακός Οργανισμός (ΔΝΟ) και η Διεθνής Αρχή για τους Θαλάσσιους Βυθούς (ISA), συνιστούν προτεραιότητα για την αντιμετώπιση διαπιστωμένων ανεπαρειών της διακυβέρνησης· καλεί τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να καταβάλουν προσπάθειες μέσω της Διεθνούς Αρχής των Θαλάσσιων Βυθών (ISA) προκειμένου να διασφαλίσουν τη διαφάνεια των μεθόδων εργασίας της και την αποτελεσματικότητά της ως προς την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, καθώς και για να διασφαλίσουν την αποτελεσματική προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος από αρνητικές συνέπειες και την προστασία και τη διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, όπως απαιτείται δυνάμει των μερών XI και XII της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας·

23. καλεί τα κράτη μέλη να αναλάβουν προορατικό και προοδευτικό ρόλο στο πλαίσιο των διεθνών οργανισμών, με στόχο την προώθηση μεταρρυθμίσεων στον τομέα της διαφάνειας και την αύξηση της συνολικής περιβαλλοντικής φιλοδοξίας των δράσεων που αναλαμβάνονται·
24. τονίζει ότι για τη βελτίωση του πλαισίου διακυβέρνησης των ωκεανών απαιτείται ενίσχυση των προσπαθειών σε περιφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο μέσω της προώθησης πολυμερών μέσων που έχουν ήδη συμφωνηθεί, καθώς και στρατηγικών και της βελτιωμένης εφαρμογής τους· ενθαρρύνει την Επιτροπή να προαγάγει τη βελτίωση της διεθνούς θαλάσσιας συνεργασίας, ιδίως στον τομέα της θαλάσσιας επιστήμης και τεχνολογίας, όπως υποδεικνύεται από τον ΟΟΣΑ·
25. τονίζει την ανάγκη ενίσχυσης της συνεργασίας, της συνοχής των πολιτικών και του συντονισμού όλων των κυβερνήσεων και των φορέων σε όλα τα επίπεδα, μεταξύ άλλων ανάμεσα στους διεθνείς οργανισμούς, τους περιφερειακούς και υποπεριφερειακούς οργανισμούς και φορείς, τις ρυθμίσεις και τα προγράμματα· επισημαίνει εν προκειμένω τον σημαντικό ρόλο των αποτελεσματικών και διαφανών πολυμερών συμπράξεων και την ενεργό συνεργασία των κυβερνήσεων με παγκόσμια, περιφερειακά και υποπεριφερειακά όργανα, την επιστημονική κοινότητα, τον ιδιωτικό τομέα, την κοινότητα των χορηγών, ΜΚΟ, διακοινοτικές ομάδες, πανεπιστημιακά ιδρύματα και άλλους σχετικούς φορείς·
26. ζητεί να καταστούν πιο αυστηρές οι περιφερειακές ρυθμίσεις όσον αφορά τη διακυβέρνηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, ιδίως για την υλοποίηση του ΣΒΑ 14· καλεί την ΕΕ και τους διεθνείς οργανισμούς να στηρίζουν περισσότερο, ιδίως μέσω επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας, τους περιφερειακούς οργανισμούς και την υλοποίηση του ΣΒΑ 14 από τρίτες χώρες·
27. τονίζει ότι είναι σημαντική η συμμετοχή των παράκτιων τοπικών αρχών και των εξόχως απόκεντρων περιοχών στη διαδικασία αύξησης του ενδιαφέροντος των πολιτών της ΕΕ για τη διεθνή διακυβέρνηση των ωκεανών·
28. τονίζει την ανάγκη ανάπτυξης ολοκληρωμένων στρατηγικών για την ευαισθητοποίηση όσον αφορά τη φυσική και πολιτιστική σημασία των ωκεανών·
29. υπογραμμίζει την ανάγκη για ένα συγκεκριμένο και απτό σχέδιο δράσης σχετικά με τη δέσμευση της ΕΕ για την Αρκτική, σημείο αφετηρίας του οποίου θα πρέπει να αποτελεί ο στόχος διατήρησης των ευπαθών οικοσυστημάτων της Αρκτικής, καθώς και αύξησης της ικανότητας τους να προσαρμόζονται στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής·

30. επισημαίνει ότι ο Κεντρικός Αρκτικός Ωκεανός δεν καλύπτεται από διεθνή συστήματα διατήρησης ή διαχείρισης· τονίζει την ανάγκη για μια συντονισμένη προσέγγιση από την ΕΕ και τα κράτη μέλη της όσον αφορά την πρόληψη της άναρχης αλιείας στον Αρκτικό Ωκεανό·
31. επαναλαμβάνει την έκκληση που απηύθυνε προς την Επιτροπή και τα κράτη μέλη στο ψήφισμά του, της 16ης Μαρτίου 2017, για την Αρκτική¹ προκειμένου να λάβουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διευκολύνουν ενεργά την απαγόρευση σε διεθνές επίπεδο της χρήσης και μεταφοράς βαρέος πετρελαίου ως καυσίμου πλοίων στα σκάφη που πλέουν στις θάλασσες της Αρκτικής, μέσω των διατάξεων της Διεθνούς σύμβασης για την πρόληψη της ρύπανσης από πλοία (MARPOL), που ισχύουν επί του παρόντος για τα ύδατα που περιβάλλουν την Ανταρκτική· καλεί την Επιτροπή να συμπεριλάβει στη θέση που θα διατυπώσει σχετικά με τη διεθνή διακυβέρνηση των ωκεανών τους περιβαλλοντικούς, κοινωνικούς και κλιματικούς κινδύνους και τους κινδύνους για την υγεία που ενέχει η χρήση βαρέος πετρελαίου· καλεί την Επιτροπή, ελλείψει επαρκών διεθνών μέτρων, να υποβάλει προτάσεις κανόνων για τα πλοία που καταπλέουν σε λιμένες της ΕΕ πριν ταξιδέψουν μέσω των υδάτων της Αρκτικής, με σκοπό την απαγόρευση της χρήσης και μεταφοράς βαρέος πετρελαίου·
32. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να καταβάλουν ενεργές προσπάθειες για την ταχεία ολοκλήρωση του παρατεταμένου προγράμματος εργασίας του ΔΝΟ σχετικά με τη μείωση των εκπομπών αιθάλης από τα πλοία που πλέουν στην Αρκτική, με απώτερο στόχο την επιβράδυνση της ταχείας αύξησης των θερμοκρασιών και της επιταχυνόμενης τήξης των πολικών πάγων στην περιοχή·
33. καλεί την Επιτροπή να προωθήσει ίσους όρους στην αγορά εργασίας στον τομέα της θάλασσας και να εξασφαλίζει ισότιμη μεταχείριση, εφαρμόζοντας αποτελεσματικά τις σχετικές διεθνείς συμβάσεις, όπως είναι η σύμβαση για την εργασία στον τομέα της αλιείας και η σύμβαση ναυτικής εργασίας της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ΔΟΕ), και θεσπίζοντας ένα εναρμονισμένο κοινωνικό πλαίσιο για τις θαλάσσιες δραστηριότητες στα ενωσιακά ύδατα·
34. ζητεί τη σύναψη μιας νέας διεθνούς συμφωνίας για τις συνθήκες εργασίας στον τομέα της ναυτιλίας· υπενθυμίζει ότι είναι ανάγκη να τεθεί τέλος σε κάθε μορφή δουλείας που ακόμη υφίσταται σε πλοία, και τονίζει τις επιπτώσεις που μπορεί να έχουν οι ακατάλληλες συνθήκες εργασίας σε άτομα, οικονομικούς φορείς και θαλάσσιο περιβάλλον·
35. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αναπτύξει εταιρικές σχέσεις για τους ωκεανούς με βασικούς φορείς, υπό μορφή μηχανισμών πολυπολιτισμικής συνεργασίας ή διμερών διαλόγων, προκειμένου να διασφαλιστούν ο καλύτερος συντονισμός και η συνεργασία για την επιτυχή επίτευξη των ΣΒΑ που αφορούν τους ωκεανούς, την προώθηση βιώσιμης γαλάζιας ανάπτυξης, καθώς και τη διατήρηση, προστασία και αποκατάσταση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας, μειώνοντας παράλληλα την πίεση που ασκείται στους ωκεανούς και τις θάλασσες και δημιουργώντας τις συνθήκες για μια βιώσιμη γαλάζια οικονομία·
36. ζητεί επιτακτικά από την Επιτροπή να ενισχύσει τη θαλάσσια συνεργασία και ανάπτυξη

---

¹ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2017)0093.

ικανοτήτων στο **πλαίσιο** της εξωτερικής πολιτικής της, **όσον αφορά τομείς** όπως η αναπτυξιακή συνεργασία και οι εμπορικές συμφωνίες, ιδίως οι συμφωνίες βιώσιμης αλιευτικής σύμπραξης, **με στόχο** την ανάπτυξη ικανοτήτων προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής **και** τα θαλάσσια απορρίμματα **και για την προώθηση** καλύτερης διακυβέρνησης των ωκεανών και βιώσιμης γαλάζιας ανάπτυξης·

37. καλεί την ΕΕ να τηρεί την αρχή σύμφωνα με την οποία η κατανομή αλιευτικών πόρων πρέπει να συνεκτιμά τις περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιπτώσεις στις αναπτυσσόμενες χώρες και τις ανάγκες τους από άποψη επισιτιστικής ασφάλειας, καθώς και τις προσδοκίες των εν λόγω χωρών όσον αφορά την ανάπτυξη της δικής τους αλιείας, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα ένα βιώσιμο επίπεδο αλιείας που δεν θα οδηγεί σε πλεονασματική αλιευτική ικανότητα, σύμφωνα με τις επιδιώξεις του ΣΒΑ14·
38. καλεί την ΕΕ, σύμφωνα με την ΚΑΛΠ, να ελαχιστοποιήσει τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της υδατοκαλλιέργειας διασφαλίζοντας κυρίως τη βιώσιμη προμήθεια ζωοτροφών και προάγοντας την έρευνα που επικεντρώνεται στη μείωση των πιέσεων επί των ιχθυαποθεμάτων άγριων ειδών που χρησιμοποιούνται για παρασκευή ζωοτροφής·
39. επισημαίνει ότι η ΕΕ είναι ο μεγαλύτερος εισαγωγέας αλιευτικών προϊόντων στον κόσμο και ότι ορισμένα από τα αλιεύματα εισάγονται από περιοχές όπου η αλιεία είναι πολύ λιγότερο βιώσιμη σε σύγκριση με την αλιεία εντός των υδάτων της ΕΕ· προτρέπει την ΕΕ να χρησιμοποιήσει τη θέση της στον τομέα αυτό για να προωθήσει την ενίσχυση της βιωσιμότητας σε όλες τις θάλασσες·
40. ζητεί επιτακτικά από την Επιτροπή να καλέσει τα κράτη μέλη να σταματήσουν να επιχορηγούν άδειες έρευνας και εκμετάλλευσης της εξόρυξης στον πυθμένα της θάλασσας σε περιοχές εκτός εθνικής δικαιοδοσίας και να μην χορηγούν άδειες εξόρυξης στον πυθμένα της θάλασσας στις υφαλοκρηπίδες των κρατών μελών·
41. καλεί την Επιτροπή να υποστηρίξει την ενίσχυση των διεθνών πρωτοβουλιών για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων μέσω θαλάσσιων οδών·
42. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να υποστηρίξουν ένα διεθνές μορατόριουμ για τις εμπορικές άδειες εκμετάλλευσης της εξόρυξης στον πυθμένα της θάλασσας, έως ότου μελετηθούν και διερευνηθούν επαρκώς οι επιπτώσεις της εν λόγω εξόρυξης στο θαλάσσιο περιβάλλον, τη βιοποικιλότητα και τις ανθρώπινες δραστηριότητες στη θάλασσα και γίνουν κατανοητοί όλοι οι ενδεχόμενοι κίνδυνοι·
43. υπογραμμίζει τη σημασία που έχει η Στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ασφάλεια στη θάλασσα (EUMSS) και καλεί την Επιτροπή να συμπεριλάβει τη θαλάσσια ασφάλεια στην εξωτερική πολιτική, έχοντας κατά νου ότι μεγάλο μέρος του εμπορίου μεταφέρεται δια θαλάσσης, πάνω από το 70% των εξωτερικών συνόρων είναι θαλάσσια σύνορα και ότι είναι απαραίτητο να εγγυηθούμε την ασφάλεια των επιβατών που διέρχονται από τους λιμένες της Ένωσης·
44. υπογραμμίζει ότι είναι σημαντικό να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια στη Θάλασσα (EMSA), του Frontex και της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ελέγχου της Αλιείας (EFCA), του καθενός στο πλαίσιο της

δικής του εντολής, για τη στήριξη των εθνικών αρχών των κρατών μελών που έχουν επιφορτιστεί με καθήκοντα ακτοφυλακής, ενώ επίσης είναι σημαντική η προώθηση της θαλάσσιας ασφάλειας και προστασίας, η καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος και η προστασία του περιβάλλοντος με την πρόληψη και μείωση της ρύπανσης από υπεράκτιες εγκαταστάσεις φυσικού αερίου και πετρελαίου· είναι της άποψης ότι οι εν λόγω οργανισμοί θα πρέπει να λάβουν πιο ουσιαστική χρηματοδότηση από την ΕΕ, κατά περίπτωση, προκειμένου να είναι σε θέση να φέρουν σε πέρας τα νέα αυτά καθήκοντα· τονίζει τη σημασία της περαιτέρω ανάπτυξης ψηφιακών λύσεων — όπως η διευκόλυνση της ναυτιλιακής βιομηχανίας μέσω απλουστευμένων διαδικασιών για τις διατυπώσεις υποβολής δηλώσεων, και τη μεγαλύτερη επένδυση σε μια κοινή υποδομή για την ανταλλαγή δεδομένων σε πανευρωπαϊκή κλίμακα προς όφελος όλων των αρχών των κρατών μελών που εκτελούν καθήκοντα ακτοφυλακής — και προηγμένης τεχνολογίας θαλάσσιων μεταφορών, όπως οι Ολοκληρωμένες Θαλάσσιες υπηρεσίες του EMSA, προκειμένου να βελτιωθούν τα συστήματα επιτήρησης και παρακολούθησης για τις θαλάσσιες δραστηριότητες και άλλα προγράμματα, όπως το Κοινό Περιβάλλον Ανταλλαγής Πληροφοριών (ΚΠΑΠ) για τη θαλάσσια επιτήρηση·

45. επισημαίνει ότι η δημιουργία βιώσιμης θαλάσσιας οικονομίας και η μείωση των πιέσεων που ασκούνται στο θαλάσσιο περιβάλλον απαιτούν την ανάληψη δράσης για την κλιματική αλλαγή, τη ρύπανση από χερσαίες πηγές που πλήττει τις θάλασσες και τους ωκεανούς, τη θαλάσσια ρύπανση και τον ευτροφισμό, τη διατήρηση, διαφύλαξη και αποκατάσταση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας, καθώς και για τη βιώσιμη χρήση των θαλάσσιων πόρων·
46. εκφράζει την ανησυχία του διότι, σύμφωνα με μια πρόσφατη μελέτη του Κοινοβουλίου, ενώ η γαλάζια οικονομία θα μπορούσε να έχει θετικό κοινωνικοοικονομικό αντίκτυπο (στην απασχόληση, τα εισοδήματα και την ακαθάριστη προστιθέμενη αξία), οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις της είναι εν γένει αρνητικές σε ό,τι αφορά την αλλοίωση της παράκτιας δυναμικής, τη θαλάσσια ρύπανση, τον ευτροφισμό, τη μορφολογία του θαλάσσιου βυθού και τις αλλοιώσεις σε οικοτόπους/οικοσυστήματα/βιοποικιλότητα· εκφράζει ανησυχία για το γεγονός ότι η σωρευτική επιβάρυνση λόγω των περιβαλλοντικών επιπτώσεων θα μπορούσε να πλήξει την αλιεία·
47. ζητεί να προσανατολιστεί η γαλάζια οικονομία στην ανασυγκρότηση της ανθεκτικότητας των παράκτιων κοινοτήτων, με στόχο την αποκατάσταση του παραγωγικού δυναμικού της αλιείας, και με τον τρόπο αυτό να στηριχθεί η επισιτιστική ασφάλεια, η μείωση της φτώχειας και η βιώσιμη διαχείριση των έμβιων υδρόβιων πόρων· υπενθυμίζει ότι, προτού ξεκινήσει οποιαδήποτε δραστηριότητα σε τομείς της γαλάζιας οικονομίας, πρέπει να διασφαλίζεται μια αξιολόγηση αντικτύπου και μια πλήρης διαδικασία ενημέρωσης και συμμετοχής όλων των ενδιαφερόμενων φορέων· επιμένει ότι η γαλάζια οικονομία πρέπει να συμβάλλει στην επίτευξη του ΣΒΑ 14, ήτοι της διατήρησης και της βιώσιμης χρήσης των ωκεανών και των θαλάσσιων πόρων·
48. πιστεύει ότι οι επενδύσεις στη γαλάζια οικονομία δεν θα πρέπει να βασίζονται σε πεπερασμένους πόρους, αλλά να εστιάζουν στην «οικο-καινοτομία» και να μην υπερβαίνουν τους ρυθμούς φυσικής αναγέννησης, και να επικεντρώνονται επίσης στην προστασία της φύσης, στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και στην προσαρμογή σε αυτήν·

49. προτρέπει τα κράτη μέλη να καταβάλλουν περαιτέρω προσπάθειες για την έγκαιρη εφαρμογή της οδηγίας πλαισίου για τη θαλάσσια στρατηγική προκειμένου να επιτευχθεί καλή περιβαλλοντική κατάσταση των θαλάσσιων υδάτων για το 2020, με συγκεκριμένη δέσμευση για την αποφυγή της πρόκλησης ζημίας στο παράκτιο και θαλάσσιο περιβάλλον λόγω της θαλάσσιας ρύπανσης στο σύνολό της, συμπεριλαμβανομένων της ρύπανσης από θρεπτικές ουσίες και των θαλάσσιων απορριμμάτων, καθώς και να καταργήσουν τις ζημιογόνες επιδοτήσεις που ενθαρρύνουν τη μη βιώσιμη αλιεία και να ενισχύσουν την προσπάθεια σε παγκόσμιο επίπεδο για την αντιμετώπιση του προβλήματος των θαλάσσιων απορριμμάτων και των πλαστικών·
50. θεωρεί ότι η αποφυγή της δημιουργίας θαλάσσιων πλαστικών απορριμμάτων, η ανάκτηση και η ανακύκλωσή τους συνιστούν μεγάλη πρόκληση σε διεθνές επίπεδο και καλεί την Επιτροπή να εφαρμόσει μέτρα, όπως η μεγαλύτερη στήριξη της έρευνας και η ένταξη του θέματος στο φάσμα της βιώσιμης «γαλάζιας οικονομίας», ώστε να καταστεί η ΕΕ κινητήρια δύναμη για την εξεύρεση καινοτόμων λύσεων και να αναλάβει ηγετικό ρόλο επί του θέματος σε παγκόσμιο επίπεδο·
51. καλεί τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν ταχέως την οδηγία περί θεσπίσεως πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό και την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, προκειμένου να επιτρέψουν την πλήρη και αρμονική ανάπτυξη των διάφορων θαλάσσιων δραστηριοτήτων·
52. ζητεί επιτακτικά από την Επιτροπή να προβεί στην πάγια ένταξη των θεμάτων διακυβέρνησης των ωκεανών στις πολιτικές της για τη βοήθεια και την ανάπτυξη·
53. υπενθυμίζει ότι ο τομέας της αλιείας, ο οποίος αντιπροσωπεύει μία από τις κύριες παραδοσιακές ανθρώπινες δραστηριότητες που αναπτύσσονται στο θαλάσσιο περιβάλλον, είναι ιδιαίτερης σημασίας και συνιστά, επομένως, καθοριστικό στοιχείο της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής· επισημαίνει ότι η αλιεία είναι ο τομέας που πλήττεται περισσότερο από την ποικιλόμορφη αξιοποίηση των θαλασσών και τις δραστηριότητες που πραγματοποιούνται σε αυτές, όπως οι θαλάσσιες μεταφορές και ο τουρισμός, η ανάπτυξη των αστικών και παράκτιων περιοχών, η εκμετάλλευση των πρώτων υλών και των ενεργειακών πηγών, η υποθαλάσσια εξόρυξη, καθώς και από περιβαλλοντικά φαινόμενα όπως η θαλάσσια ρύπανση (πλαστικά απορρίμματα, απορριφθέντα αλιευτικά δίκτυα, πετρελαιοκηλίδες, ηχορύπανση, απορρίψεις υδάτινου έρματος, ανεξέλεγκτη αναζήτηση και εξόρυξη πετρελαίου και φυσικού αερίου, κ.λπ.) και η κλιματική αλλαγή (άνοδος της στάθμης της θάλασσας, αυξανόμενες θερμοκρασίες της επιφάνειας της θάλασσας, πλημμύρες παράκτιων περιοχών, αυξανόμενη οξύτητα των ωκεανών, κ.λπ.)·
54. τονίζει τη σημασία των γυναικών για τον κλάδο των θαλασσινών προϊόντων, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τον Οργανισμό Επισιτισμού και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών (FAO), αντιπροσωπεύουν το 50% του συνολικού εργατικού δυναμικού του κλάδου· καλεί την ΕΕ να προαγάγει και να προστατεύσει τις γυναίκες στις αλιευτικές δραστηριότητες και στους συναφείς κλάδους, με την προώθηση δίκαιων τιμών για τα αλιευτικά προϊόντα και καλύτερης πρόσβασης των γυναικών που δραστηριοποιούνται στην αλιεία σε δημόσια στήριξη και δημόσιους οικονομικούς πόρους, μεταξύ άλλων στις διαπραγματεύσεις με τρίτες χώρες για τη χρήση τομεακών ενισχύσεων στο πλαίσιο συμφωνιών σύμπραξης βιώσιμης αλιείας (SFPA), κατά τη διαδικασία ανάπτυξης

μηχανισμών βοήθειας και στα διάφορα διεθνή φόρα:

55. αναμένει την επικείμενη στρατηγική της Επιτροπής για τις πλαστικές ύλες, καθώς και τυχόν άλλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένου του πρόσφατα εξαγγελθέντος σχεδίου δράσης, που αποσκοπούν στην αντιμετώπιση του προβλήματος των θαλάσσιων απορριμμάτων· ζητεί να είναι ιδιαίτερα φιλόδοξη η στρατηγική για τις πλαστικές ύλες σε μια κυκλική οικονομία, προκειμένου να αντιμετωπιστεί επαρκώς το πρόβλημα των θαλάσσιων απορριμμάτων στην πηγή του, και ζητεί επιτακτικά από την Επιτροπή να υποβάλει συγκεκριμένες νομοθετικές δράσεις και δεσμευτικά μέτρα στον τομέα αυτόν, ιδίως όσον αφορά τον οικολογικό σχεδιασμό για τις πλαστικές ύλες και τα μικροπλαστικά και δράση για τη μείωση της ποσότητας των χρησιμοποιημένων προϊόντων που απορρίπτονται στην ξηρά, ιδίως κοντά σε ποταμούς και άλλες υδάτινες οδούς και στις ακτές· εκφράζει τη βαθιά του ανησυχία για τις διαστάσεις που έχει λάβει το ζήτημα· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να προσχωρήσουν στη διεθνή συμμαχία για τη μείωση της ρύπανσης από πλαστικές σακούλες, που δρομολογήθηκε στη διάσκεψη COP 22 στο Μαρακές τον Νοέμβριο του 2016, και να την υποστηρίξουν·
56. επαναλαμβάνει την ανάγκη χάραξης μιας καλά μελετημένης πολιτικής προϊόντων που θα αυξάνει την προσδοκώμενη διάρκεια ζωής, την ανθεκτικότητα, τη δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης και την ανακυκλωσιμότητα των προϊόντων, όπως τονίζεται στο ψήφισμά του, της 9ης Ιουλίου 2015, με θέμα «Αποδοτικότητα των πόρων: προς μια κυκλική οικονομία»¹, και τονίζει επίσης ότι η πολιτική αυτή πρέπει επειγόντως να εφαρμοστεί στα πλαστικά προϊόντα και στις συσκευασίες μιας χρήσης, στο πλαίσιο της επικείμενης στρατηγικής για τα πλαστικά, λαμβανομένης υπόψη της περιβαλλοντικής ζημίας που προκαλούν αυτά τα είδη ως θαλάσσια απορρίμματα·
57. ζητεί επιτακτικά από την Επιτροπή να συμβάλει στην ανάπτυξη περιφερειακών λύσεων και να προωθήσει εθνικές δράσεις για την αντιμετώπιση των θαλάσσιων απορριμμάτων με σκοπό την εξάλειψή τους· προτρέπει επίσης την Επιτροπή να συμβάλει στην κατάρτιση δοκιμαστικών σχεδίων για τη συλλογή των θαλάσσιων απορριμμάτων, μέσω δράσεων καθαρισμού των ακτών και εκστρατειών αλίευσης απορριμμάτων, και να παράσχει χρηματοδοτική στήριξη στους ευρωπαίους αλιείς για τη συλλογή των θαλάσσιων απορριμμάτων·
58. ζητεί από την Επιτροπή να προτείνει νέες νομοθετικές διατάξεις για την αντιμετώπιση της ρύπανσης από μικροπλαστικά σε όλες τις μορφές της, ιδίως δε με την απαγόρευση των συστατικών από μικροπλαστικά σε όλα τα προϊόντα προσωπικής φροντίδας και με τη διασφάλιση ότι όλες οι επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν πλαστικά σφαιρίδια για τη διαδικασία παραγωγής εφαρμόζουν κατάλληλα πρωτόκολλα για την ελαχιστοποίηση των διαρροών σφαιριδίων·
59. θεωρεί ότι η ρύπανση μέσω πλαστικών φιαλών μιας χρήσεως συνιστά σημαντικό αίτιο της θαλάσσιας ρύπανσης και παροτρύνει την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο καθιέρωσης ενός πανευρωπαϊκού συστήματος επιστροφής των συσκευασιών ποτών μιας χρήσεως κατά το γερμανικό πρότυπο·
60. καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη να προσχωρήσουν στον διεθνή συνασπισμό για τη

---

¹ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2015)0266.

μείωση της ρύπανσης από πλαστικές σακούλες και να τον υποστηρίξουν·

61. εκφράζει την ικανοποίησή του για την πρόθεση της Επιτροπής να προωθήσει διεθνώς αποδεκτό σχέδιο για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της αύξησης της θερμοκρασίας των ωκεανών, της αύξησης της στάθμης των θαλασσών και της οξίνισης·
62. καλεί τα κράτη μέλη να προωθήσουν την αποδοτικότητα των πόρων, την ανακύκλωση και την ευαισθητοποίηση όσον αφορά τα θαλάσσια απορρίμματα, μέσω εθνικών εκστρατειών ευαισθητοποίησης, εκπαιδευτικών προγραμμάτων και συνεργασίας μεταξύ σχολείων και πανεπιστημίων επί των θεμάτων αυτών·
63. υπενθυμίζει τη θέση του υπέρ μιας φιλόδοξης δέσμης μέτρων για την κυκλική οικονομία, με στόχους μείωσης των θαλάσσιων απορριμμάτων της ΕΕ κατά 30% και 50% το 2025 και το 2030 αντίστοιχα, καθώς και υπέρ της αύξησης της ανακύκλωσης των πλαστικών συσκευασιών·
64. καλεί τα κράτη μέλη να έχουν τον ίδιο βαθμό φιλοδοξίας με την ΕΕ για τη μείωση των θαλάσσιων απορριμμάτων·
65. προτρέπει την Επιτροπή να εντείνει τις προσπάθειές της για την καταπολέμηση των θαλάσσιων απορριμμάτων στην Ευρώπη και παγκοσμίως, και να λύσει το πρόβλημα των χερσαίων καθώς και των θαλάσσιων πηγών μέσω της αντιμετώπισης του ζητήματος της παράνομης απόρριψης αποβλήτων, όπως αλιευτικών εργαλείων, και της παροχής χρηματοδοτικής στήριξης για τη συλλογή των θαλάσσιων απορριμμάτων· ζητεί επιτακτικά από την Επιτροπή να μειώσει τα θαλάσσια απορρίμματα από τη ναυτιλία, ιδίως μέσω της προώθησης ενός εναρμονισμένου καθεστώτος αντιστάθμισης του κόστους για τα απορρίμματα σε όλους τους ευρωπαϊκούς λιμένες κατά την αναθεώρηση της οδηγίας 2000/59/ΕΚ σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων πλοίου και καταλοίπων φορτίου· ζητεί μεγαλύτερη χρηματοδότηση της έρευνας για την κατανομή και τον αντίκτυπο των θαλάσσιων απορριμμάτων και για την αποτελεσματικότητα των διεθνών, περιφερειακών και υποπεριφερειακών στρατηγικών για την καταπολέμηση των θαλάσσιων απορριμμάτων και άλλων ρύπων·
66. ζητεί να εφαρμοστεί ένα διεθνές ρυθμιστικό πλαίσιο για τις υπεράκτιες δραστηριότητες αναζήτησης και εξόρυξης πετρελαίου και φυσικού αερίου, και για κάθε άλλη μορφή εκμετάλλευσης των ωκεανών, του θαλάσσιου βυθού, του εδάφους και του υπεδάφους στα χωρικά ύδατα, στις ΑΟΖ και στις επεκτάσεις των ηπειρωτικών υφαλοκρηπίδων·
67. τονίζει ότι η αρχή της προφύλαξης της Ένωσης πρέπει να εφαρμόζεται σε κάθε δυνητική μελλοντική έρευνα για εξόρυξη στον πυθμένα της θάλασσας· εκφράζει την έντονη ανησυχία του για την επιμονή της Επιτροπής να αποτελεί η εξόρυξη στον πυθμένα της θάλασσας έναν από τους τομείς προτεραιότητας της Ένωσης για τη γαλάζια ανάπτυξη, δεδομένων των επιστημονικών αποδείξεων που υφίστανται όσον αφορά τους σημαντικούς και μη αντιστρέψιμους περιβαλλοντικούς κινδύνους της· ανησυχεί μήπως η περαιτέρω προώθηση της εξόρυξης στον πυθμένα της θάλασσας επηρεάσει αρνητικά τις δράσεις που απαιτούνται στο πλαίσιο του ΣΒΑ 12 (μετάβαση σε βιώσιμη κατανάλωση και παραγωγή)·
68. τονίζει ότι η αρχή της προφύλαξης πρέπει να εφαρμοστεί στον αναδυόμενο τομέα της

εξόρυξης στον πυθμένα της θάλασσας και, δεδομένων των επιστημονικών προειδοποιήσεων για τις σημαντικές και δυνητικά μη αντιστρέψιμες περιβαλλοντικές ζημίες, θεωρεί ότι η ΕΕ δεν θα πρέπει να στηρίζει την ανάπτυξη αυτού του κλάδου αλλά, αντιθέτως, να επενδύσει σε βιώσιμες εναλλακτικές λύσεις, και συγκεκριμένα στη μετάβαση στη βιώσιμη κατανάλωση και παραγωγή, όπως απαιτείται για την επίτευξη του ΣΒΑ 12 στο πλαίσιο του θεματολογίου για το 2030·

69. τονίζει ότι δεν θα πρέπει να επιτρέπεται καμία δραστηριότητα αναζήτησης ή γεώτρησης πετρελαίου ή φυσικού αερίου σε προστατευόμενες θαλάσσιες ζώνες ή σε ευπαθείς περιοχές υψηλής αξίας διατήρησης ή κοντά σε αυτές·
70. εκφράζει την ικανοποίησή του για το σχέδιο δράσης της ΕΕ σχετικά με την κυκλική οικονομία και καλεί την Επιτροπή να προτείνει αυστηρά μέτρα για την πρόληψη της απόρριψης μικροσωματιδίων και μακροσωματιδίων στο θαλάσσιο περιβάλλον, μέσω, μεταξύ άλλων, της μείωσης των διαρροών αποβλήτων κατά 50% έως το 2020, της λήψης νομοθετικών μέτρων για τη βιομηχανία, όπως η απαγόρευση των πλαστικών μιας χρήσης (όταν είναι διαθέσιμα φυσικά εναλλακτικά υλικά), και, ενδεχομένως, της θέσπισης διεθνούς νομικού μέσου·
71. καλεί τα κράτη μέλη και τις τοπικές και περιφερειακές αρχές να στηρίζουν τις καινοτόμες τεχνολογικές και οικονομικές πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση της ρύπανσης των ωκεανών και των θαλασσών, ούτως ώστε να προωθηθούν αποτελεσματικά συστήματα ανάκτησης για τα απόβλητα που προέρχονται από τη ναυτιλία, ιδίως τα πλαστικά απόβλητα, σε λιμένες, να αυξηθεί η ευαισθητοποίηση εντός του τομέα των θαλάσσιων μεταφορών σχετικά με τις συνέπειες της απόρριψης πλαστικών αποβλήτων στη θάλασσα, και να ξεπεραστούν τα σημαντικά εμπόδια στην εφαρμογή της Διεθνούς Σύμβασης για την πρόληψη της ρύπανσης από πλοία (MARPOL)·
72. τονίζει ότι η ΕΕ θα πρέπει να ηγηθεί μιας παγκόσμιας πρωτοβουλίας για την παρακολούθηση και τη σημαντική μείωση των θαλάσσιων απορριμμάτων στους ωκεανούς· επισημαίνει ότι τα κράτη μέλη έχουν δεσμευτεί για την επίτευξη των στόχων της οδηγίας 2008/56/ΕΚ (η οδηγία πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική), η οποία ορίζει ότι οι ιδιότητες και οι ποσότητες των θαλάσσιων απορριμμάτων δεν πρέπει να προκαλούν ζημιά στο παράκτιο και θαλάσσιο περιβάλλον (περιγραφικός δείκτης 10)·
73. ενθαρρύνει τις προσπάθειες αντιμετώπισης όλων των πηγών ρύπανσης των ωκεανών και του θαλάσσιου βυθού, συμπεριλαμβανομένης της ηχορύπανσης, και την εφαρμογή συγκεκριμένων δράσεων σε διεθνές επίπεδο με στόχο την απορρύπανση των ωκεανών και του θαλάσσιου βυθού·
74. εκφράζει ικανοποίηση για την απόφαση της Επιτροπής να δρομολογήσει δράσεις σε διεθνές επίπεδο με σκοπό την παρακολούθηση των επιπτώσεων της αύξησης της θερμοκρασίας των ωκεανών, της ανόδου της στάθμης των θαλασσών και της οξίνισης των υδάτων· ζητεί την ενίσχυση και ανάπτυξη των διεθνών επιστημονικών προγραμμάτων για την παρακολούθηση των θερμοκρασιών, της αλατότητας και της απορρόφησης της θερμότητας των ωκεανών, καθώς και τη δημιουργία ενός παγκόσμιου δικτύου παρατήρησης των ωκεανών ώστε να βελτιωθεί η παρακολούθηση των αλλαγών στους ωκεανούς σε παγκόσμιο επίπεδο και να γίνεται καλύτερη πρόβλεψη των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στη λειτουργία των ωκεανών, στην απορρόφηση

του άνθρακα και στη διαχείριση των έμβιων θαλάσσιων πόρων·

75. τονίζει τη σημασία της υιοθέτησης μιας προσέγγισης όσον αφορά τα πλαστικά προϊόντα που θα βασίζεται στον κύκλο ζωής και θα εξετάζει επίσης τη διάσπαση των διαφόρων πολυμερών και το ποσοστό κατακερματισμού (στο θαλάσσιο περιβάλλον), που θα επιτευχθεί μέσω της εσωτερίκευσης του περιβαλλοντικού και του κοινωνικού κόστους των προϊόντων (εσωτερίκευση του κόστους), της βελτίωσης της διαδικασίας για το κλείσιμο του κύκλου στην ανάπτυξη και την κατασκευή προϊόντων και διεργασιών, καθώς και στις αλυσίδες του κύκλου ζωής των πλαστικών προϊόντων, της βελτίωσης της διάρκειας ζωής των προϊόντων, της προώθησης πράσινων δημόσιων και ιδιωτικών συμβάσεων, της προώθησης, μεταξύ άλλων, πράσινων αρχών και πλαισίων μηχανικής, οικολογικού σχεδιασμού και οικολογικής σήμανσης, καθώς και μέσω της ενίσχυσης της ικανότητας μετάβασης των ιδιωτικών φορέων, συμπεριλαμβανομένων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, σε περισσότερο φιλικές προς το περιβάλλον διαδικασίες παραγωγής·
76. εκφράζει την ικανοποίησή του για τη δέσμευση της Επιτροπής ως προς την καταπολέμηση της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας (ΠΛΑ αλιεία) στο πρόγραμμα δράσης της για τη διακυβέρνηση των ωκεανών· ενθαρρύνει την Επιτροπή να συνεχίσει τον αγώνα κατά της ΠΛΑ αλιείας σε όλες τις περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης αλιείας (ΠΟΔΑ) και άλλα σχετικά φόρα· θεωρεί ότι οι κατάλογοι των σκαφών που φέρουν σημαίες της ΕΕ και που επιδίδονται σε ΠΛΑ αλιεία θα πρέπει να δημοσιοποιούνται, όπως προβλέπεται από τον κανονισμό για την ΠΛΑ αλιεία· ζητεί επιτακτικά από την ΕΕ να ασκήσει πίεση σε τρίτες χώρες να αναλάβουν δράση για να αποτρέψουν τη διοχέτευση στις αγορές τους αλιευμάτων που προέρχονται από ΠΛΑ αλιεία·
77. ζητεί μεγαλύτερη συνεργασία μεταξύ των ΠΟΔΑ και καλεί τα συμβαλλόμενα μέρη τους να μεριμνήσουν ώστε αυτές να έχουν επαρκείς πόρους και να ενισχυθούν·
78. καλεί τις ΠΟΔΑ:
- α) να συνεχίσουν τις τακτικές ανεξάρτητες επισκοπήσεις επιδόσεων και να εφαρμόζουν πλήρως τις συστάσεις αυτών των επισκοπήσεων·
  - β) να εφαρμόσουν πλήρως τις συστάσεις της Β΄ Διάσκεψης Επισκόπησης της συμφωνίας του ΟΗΕ για τη διατήρηση και διαχείριση των αλληλεπικαλυπτόμενων και των άκρως μεταναστευτικών αποθεμάτων ιχθύων·
  - γ) να εναρμονίσουν τα μέτρα, και ειδικότερα τα μέτρα παρακολούθησης, ελέγχου, επιτήρησης και επιβολής, μεταξύ άλλων και μέσω συμφωνιών για αποτρεπτικές ποινές και κυρώσεις·
79. καλεί τα κράτη μέλη να εγκρίνουν τη σημαντική δέσμη προτάσεων που υπέβαλαν το Κοινοβούλιο και η Επιτροπή στο πλαίσιο της αναθεώρησης της οδηγίας 2008/98/ΕΚ για τα απόβλητα, οι οποίες ως σύνολο συνιστούν μια συνεκτική νέα πολιτική της ΕΕ για τον επιμερισμό της ευθύνης μεταξύ όλων των ενδιαφερόμενων φορέων για τα απορρίμματα και την πρόληψη της δημιουργίας απορριμμάτων στην ξηρά και στο θαλάσσιο περιβάλλον·

80. προτρέπει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να θεσπίσει μια αποτελεσματική πολιτική προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή στις παράκτιες και θαλάσσιες περιοχές, εφαρμόζοντας ιδίως συγκεκριμένα μέτρα προστασίας των παράκτιων και θαλάσσιων οικοσυστημάτων·
81. υπενθυμίζει ότι, από τον Ιανουάριο του 2016, προκειμένου να βελτιωθεί η αναγνώριση των σκαφών ως μέσο καταπολέμησης της ΠΛΑ αλιείας, έχουν ζητηθεί αριθμοί ταυτοποίησης του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (ΔΝΟ) για όλα τα σκάφη της ΕΕ ολικού μήκους (LOA) άνω των 24 μέτρων ή ολικής χωρητικότητας 100 τόνων ή περισσότερο, που δραστηριοποιούνται στα ύδατα της ΕΕ, και για όλα τα σκάφη της ΕΕ ολικού μήκους άνω των 15 μέτρων που δραστηριοποιούνται εκτός των ευρωπαϊκών υδάτων· ενθαρρύνει την ΕΕ να θεσπίσει απαίτηση αριθμού ΔΝΟ για τα σκάφη τρίτων χωρών σύμφωνα με τις απαιτήσεις που ισχύουν για τα σκάφη της ΕΕ (ολικού μήκους άνω των 15 μέτρων), ο οποίος θα αναγράφεται σε πιστοποιητικό εισαγόμενων αλιευμάτων, προκειμένου να διασφαλιστούν ίσοι όροι ανταγωνισμού και να βοηθηθούν τα κράτη μέλη στους ελέγχους των εισαγωγών·
82. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να προωθήσουν οικονομικά αποδοτικές δραστηριότητες και μέσα, καθώς και συνεργασία σε όλα τα επίπεδα όσον αφορά περιβαλλοντικά ορθές δραστηριότητες καθαρισμού βάσει κινδύνου για τα θαλάσσια απορρίμματα σε ποταμούς και παράκτιες και θαλάσσιες περιοχές, ανάλογα με τις εθνικές περιστάσεις· ζητεί επιτακτικά από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη, στο πλαίσιο αυτό, να διευκολύνουν τη χρηματοδότηση, τις συμπράξεις δημοσίου-ιδιωτικού τομέα και την ανάπτυξη ικανοτήτων και να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν διεθνή κριτήρια για δράσεις συλλογικής απομάκρυνσης, καθαρισμού και αποκατάστασης, συμπεριλαμβανομένων κριτηρίων για τις ποσότητες, τον πληθυσμό, την ευαισθησία του οικοσυστήματος και την εφικτότητα·
83. τονίζει την ανάγκη ενσωμάτωσης των θεμάτων που αφορούν την εργασία στη θάλασσα και τα ανθρώπινα δικαιώματα στο πλαίσιο της παγκόσμιας διακυβέρνησης των ωκεανών· καλεί την Επιτροπή να καταβάλει στοχευμένες προσπάθειες για την προώθηση προτύπων αξιοπρεπούς εργασίας στον κλάδο της παγκόσμιας αλιείας, προκειμένου να αναγνωριστεί η σχέση μεταξύ παραβιάσεων εργασιακών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μη βιώσιμων και καταστροφικών αλιευτικών πρακτικών, ιδίως της ΠΛΑ αλιείας· καλεί την Επιτροπή να λάβει μέτρα προκειμένου να αποτραπεί η είσοδος στις αγορές της ΕΕ αλιευτικών προϊόντων που έχουν αλιευθεί από εργαζομένους οι οποίοι έχουν αποτελέσει αντικείμενο εμπορίας ανθρώπων ή έχουν υποστεί άλλες παραβιάσεις των εργασιακών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και να συνεργαστεί με φορείς του κλάδου προκειμένου να ενθαρρύνει τη χρήση μηχανισμών δέουσας επιμέλειας για να είναι δυνατός ο έλεγχος και η απομάκρυνση των εν λόγω προϊόντων από τις αλυσίδες εφοδιασμού τους· καλεί τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν τη μεταφορά στο εθνικό τους δίκαιο και την εφαρμογή τη σύμβασης C188 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (Σύμβαση για την εργασία στον τομέα της αλιείας)·
84. τονίζει ότι η κύρια λύση για τα θαλάσσια απορρίμματα είναι η καλύτερη συλλογή των στερεών αποβλήτων και η ανακύκλωση στην ξηρά, δεδομένου ότι τα περισσότερα θαλάσσια απορρίμματα παράγονται στην ξηρά· πιστεύει επίσης ότι η ΕΕ θα πρέπει να προωθήσει μια συνεκτική προσέγγιση όσον αφορά τη διαχείριση των αποβλήτων, όπου είναι δυνατόν, σε όλα τα διεθνή φόρα, συμφωνίες και θεσμούς· καλεί, ως εκ τούτου, τα

κράτη μέλη να ολοκληρώσουν το συντομότερο δυνατό τις εργασίες τους για τη δέσμη μέτρων για την κυκλική οικονομία και να θέσουν σε εφαρμογή φιλόδοξους στόχους ανακύκλωσης και να συμμορφωθούν με τους στόχους μείωσης των θαλάσσιων απορριμμάτων σε επίπεδο ΕΕ, χωρίς καθυστέρηση·

85. καλεί την Επιτροπή να εργαστεί στο πλαίσιο διεθνών φόρα για την ανάπτυξη σαφούς πλαισίου βιωσιμότητας για τα βιοαποδομήσιμα πλαστικά σε όλα τα φυσικά περιβάλλοντα, συμπεριλαμβανομένων ορισμών και προτύπων·
86. πιστεύει ότι πρέπει να ληφθούν πιο τολμηρά μέτρα, τόσο από τα κράτη μέλη όσο και από την Επιτροπή, για την αντιμετώπιση των παράνομων εξαγωγών και απορρίψεων πλαστικών αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της αυστηρότερης εφαρμογής των κανονισμών της ΕΕ σχετικά με τη μεταφορά, καθώς και αυστηρότερων συστημάτων παρακολούθησης και επιθεωρήσεων στους λιμένες και σε όλες τις εγκαταστάσεις επεξεργασίας αποβλήτων, με στόχο εικαζόμενες παράνομες μεταφορές, ώστε να καταπολεμηθούν οι εξαγωγές αποβλήτων για επαναχρησιμοποίηση (κυρίως όσον αφορά οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους και απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού) και να διασφαλιστεί ότι οι εξαγωγές καταλήγουν μόνο σε εγκαταστάσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις της περιβαλλοντικά ορθής διαχείρισης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 49 του κανονισμού για τις μεταφορές αποβλήτων·
87. καλεί τα κράτη μέλη να ενισχύσουν τα μέτρα εκπαίδευσης και ευαισθητοποίησης όσον αφορά τα θαλάσσια απορρίμματα, τη χρήση πλαστικών και τον αντίκτυπο της ατομικής καταναλωτικής συμπεριφοράς στο περιβάλλον, με την προσθήκη σχετικών στοιχείων στα προγράμματα σπουδών όλων των επιπέδων, την παροχή εκπαιδευτικού και ενημερωτικού υλικού με στόχο συγκεκριμένες ομάδες συμφερόντων και ευρύ φάσμα ηλικιών για την προώθηση της αλλαγής συμπεριφοράς, και με τη διοργάνωση ενημερωτικών εκστρατειών μεγάλης κλίμακας για τους πολίτες·
88. υπογραμμίζει την ανάγκη μείωσης των διαρροών αζώτου και φωσφόρου στους ωκεανούς ούτως ώστε να μειωθεί ο ανθρωπογενής ευτροφισμός μέσω θεμελιωδών αλλαγών του ευρωπαϊκού γεωργικού μοντέλου, με τον περιορισμό, μεταξύ άλλων, της χρήσης λιπασμάτων, τη βελτιστοποίηση της χρήσης θρεπτικών ουσιών ανάλογα με τις ανάγκες των καλλιεργειών, τον προσεκτικό σχεδιασμό της χρήσης λιπασμάτων και την καθιέρωση πιο βιώσιμων γεωργικών μορφών, καθώς και μέσω μείωσης των ατμοσφαιρικών πηγών αζώτου, καλύτερου καθαρισμού των λυμάτων και των υγρών αποβλήτων και καλύτερου ελέγχου των αστικών πηγών διάχυσης θρεπτικών ουσιών, όπως των απορροών από δρόμους και υπονόμους ομβρίων υδάτων, και αντιμετώπισης παράλληλα της πίεσης που ασκείται στα θαλάσσια οικοσυστήματα μέσω της ενδιάμεσης αναθεώρησης της κοινής γεωργικής πολιτικής·
89. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να λάβουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για να διευκολύνουν την έγκριση των διεθνών κανονισμών για τον περιορισμό του θορύβου από βιομηχανικές δραστηριότητες, όπως ναυτιλιακές και σεισμικές έρευνες, ιδίως σε βιολογικά ευαίσθητους οικοτόπους μέσω, για παράδειγμα, της υποβολής πρότασης παραρτήματος για την ηχορύπανση στη MARPOL, παρόμοιου με το νέο παράρτημα που προστέθηκε για την ατμοσφαιρική ρύπανση·
90. επισημαίνει ότι οι υποχρεώσεις που έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο της συμφωνίας του Παρισιού καθιστούν παράλογη και αντιπαραγωγική την εκμετάλλευση νέων πηγών

ορυκτών καυσίμων, ιδίως εάν βρίσκονται σε οικολογικά ευαίσθητες περιοχές·

91. τονίζει ότι όλα τα ύδατα είναι ευαίσθητα στην υπεράκτια γεώτρηση ορυκτών καυσίμων· υπογραμμίζει ότι η χρήση ορυκτών καυσίμων θα τροφοδοτήσει περαιτέρω και θα επιταχύνει την κλιματική αλλαγή που απειλεί τον πλανήτη μας· είναι της άποψης ότι η ΕΕ πρέπει να συνεργαστεί με διεθνείς εταίρους προκειμένου να επιτύχει μια δίκαιη μετάβαση από την υπεράκτια γεώτρηση και με τον τρόπο αυτόν να συμβάλει στον στόχο για μια οικονομία χαμηλών εκπομπών άνθρακα·
92. υπογραμμίζει ότι κάθε νέα άδεια αναζήτησης πετρελαίου ή φυσικού αερίου θα πρέπει να υπόκειται σε αυστηρά προληπτικά κανονιστικά πρότυπα στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος και της ασφάλειας της αναζήτησης, έρευνας και παραγωγής πετρελαίου ή φυσικού αερίου και να περιλαμβάνει δεσμευτικές υποχρεώσεις όσον αφορά την παύση λειτουργίας της υποδομής αναζήτησης, η οποία γενικά έχει περιορισμένη διάρκεια ζωής·
93. τονίζει το σημαντικό δυναμικό της ενέργειας που παράγεται από τη ροή των κυμάτων και των παλιρροιών ή από τη βαθμίδωση της θερμικής ενέργειας ή της περιεκτικότητας σε αλάτι των ωκεανών και των θαλάσσιων· επισημαίνει ότι μακροπρόθεσμα η ωκεάνια ενέργεια έχει τη δυνατότητα να γίνει μία από τις πιο ανταγωνιστικές και οικονομικά αποδοτικές μορφές παραγωγής ενέργειας·
94. εκφράζει ικανοποίηση για την πρόοδο που σημειώθηκε από τα κράτη μέλη όσον αφορά τον καθορισμό του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού (ΘΧΣ)· επαναλαμβάνει ότι απαιτούνται περαιτέρω προσπάθειες για τη συνεκτική εφαρμογή της οδηγίας 2014/89/ΕΕ, ούτως ώστε να δοθεί ένα παράδειγμα για την εισαγωγή του ΘΧΣ σε παγκόσμιο επίπεδο· καλεί, κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη να καταρτίσουν τα θαλάσσια χωροταξικά τους σχέδια μέχρι τις 31 Μαρτίου 2021 το αργότερο· τονίζει τη διεθνή και διασυνοριακή διάσταση, και καλεί την Επιτροπή να ξεκινήσει τις εργασίες για την εκπόνηση προτάσεων για διεθνείς κατευθυντήριες γραμμές, λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία των συνεργειών και των αλληλεπιδράσεων μεταξύ ξηράς και θάλασσας, καθώς και των σχετικών διαδικασιών, όπως η ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, και να οδηγήσει σε ένα διεθνές φόρουμ για τον ΘΧΣ, με τη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων φορέων και τρίτων χωρών, για την προώθηση του ΘΧΣ σε παγκόσμιο επίπεδο και για την παροχή βέλτιστων πρακτικών, με στόχο την τόνωση της διεθνούς συνεργασίας, τη βελτίωση της διαχείρισης, την προστασία και τη χρήση των ωκεανών, την αύξηση της διαφάνειας και την ενίσχυση της εκπαίδευσης και της κατάρτισης·
95. επισημαίνει ότι οι εντατικοποιημένες δραστηριότητες στα παράκτια και θαλάσσια ύδατα απαιτούν ολοένα και περισσότερο έναν θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό (ΘΧΣ)· καλεί την Επιτροπή να εργαστεί για την έκδοση διεθνών κατευθυντήριων γραμμών για τον ΘΧΣ και να βοηθήσει στην επέκταση των προστατευόμενων θαλάσσιων ζωνών παγκοσμίως, με χρηματοδότηση στο πλαίσιο των προγραμμάτων «Ορίζοντας 2020» και LIFE·
96. προτρέπει την Επιτροπή να στηρίζει τις διεθνείς προσπάθειες για την προστασία της θαλάσσιας βιοποικιλότητας, ιδίως στο πλαίσιο των συνεχιζόμενων διαπραγματεύσεων σχετικά με ένα νέο, νομικά δεσμευτικό μέσο για τη διατήρηση και τη βιώσιμη χρήση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας σε περιοχές εκτός της εθνικής δικαιοδοσίας· καλεί την

Επιτροπή να προτείνει αυστηρότερη νομοθεσία προκειμένου να διασφαλιστεί η διατήρηση και η βιώσιμη χρήση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας σε περιοχές που βρίσκονται υπό τη δικαιοδοσία των κρατών μελών·

97. εκφράζει ικανοποίηση για τη δέσμευση της Επιτροπής να στηρίζει τη Σύμβαση για τη βιολογική ποικιλομορφία (CBD) και τη Σύμβαση για το διεθνές εμπόριο ειδών που απειλούνται με εξαφάνιση (CITES) και τονίζει την ανάγκη για συντονισμένη προσέγγιση όσον αφορά την εφαρμογή των αποφάσεων που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο των εν λόγω συμβάσεων για την προστασία των θαλάσσιων ειδών και της βιοποικιλότητας, καθώς και για μεγαλύτερη συνοχή μεταξύ των διεθνών προσπαθειών και των προσπαθειών που καταβάλλονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο· τονίζει ότι είναι σημαντικό να ληφθούν περισσότερα μέτρα για την προστασία των θαλάσσιων ειδών στο πλαίσιο της CITES και ότι είναι σημαντικό να τηρείται αυστηρά η σύμβαση για τα θαλάσσια είδη που ήδη προστατεύονται από αυτήν·
98. επισημαίνει τη σημασία της βιοποικιλότητας ως θεμελιώδους στοιχείου των ωκεανών μας, δεδομένου του ζωτικού ρόλου της για την παραγωγικότητα και λειτουργικότητα των θαλάσσιων οικοσυστημάτων·
99. επισημαίνει ότι η ΚΑΛΠ θα πρέπει να διασφαλίζει ότι τα ποσοστά θνησιμότητας λόγω αλιείας καθορίζονται σε επίπεδα που να επιτρέπουν την αποκατάσταση και τη διατήρηση των ιχθυοποθεμάτων σε επίπεδα πάνω από εκείνα που μπορούν να εξασφαλίσουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση (ΜΒΑ)· τονίζει την ανάγκη καθιέρωσης πρακτικών βιώσιμης διαχείρισης της αλιείας μέσω της εφαρμογής μέτρων διαχείρισης και παρακολούθησης, ελέγχου και επιβολής, με βάση τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές συμβουλές· πιστεύει ότι περαιτέρω μέτρα θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν την στήριξη της κατανάλωσης ψαριών που προέρχονται από τύπους αλιείας που αποτελούν αντικείμενο βιώσιμης διαχείρισης, και μέσω προληπτικών προσεγγίσεων και προσεγγίσεων προσανατολισμένων στο οικοσύστημα· εκφράζει ικανοποίηση για τη βιώσιμη καινοτομία από τον κλάδο αλιείας, καθώς και για την επένδυση στις επιλεκτικές τεχνικές αλιείας και για την ανάπτυξη και την καθιέρωσή τους·
100. υπενθυμίζει ότι, για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας (ΠΛΑ αλιείας), είναι εξαιρετικά σημαντικό να μην φτάνει στις αγορές κανένα είδος αλιευτικού προϊόντος που προέρχεται από τέτοιες δραστηριότητες· ενθαρρύνει την ΕΕ να προάγει, μέσα από όλες τις συμπράξεις της και σε όλα τα διεθνή φόρα, την απαγόρευση των προϊόντων ΠΛΑ αλιείας σε όσο το δυνατόν περισσότερες αγορές, ώστε να γίνουν οι δραστηριότητες αυτές λιγότερο επικερδείς·
101. υπογραμμίζει τη σημασία του να συνεχιστούν και να επεκταθούν οι διμερείς συμπράξεις, εάν θέλουμε να είναι αποτελεσματικός ο αγώνας κατά της ΠΛΑ αλιείας και κατά της υπερεκμετάλλευσης των ιχθυοποθεμάτων, εφόσον διαφορετικά οι δράσεις της ΕΕ θα έχουν μόνο περιορισμένο αντίκτυπο στην τρέχουσα κατάσταση·
102. προτείνει να επιδεικνύουν τα κράτη μέλη και οι τρίτες χώρες μεγαλύτερη συνέπεια και αποτελεσματικότητα στους ελέγχους τεκμηρίωσης αλιευμάτων (πιστοποιητικά αλιευμάτων) και φορτίων, ώστε να διασφαλίζεται ότι τα αλιεύματα αποτελούν προϊόν νόμιμης αλιείας· προτρέπει τα κράτη να λάβουν μέτρα για καλύτερο συντονισμό της καταπολέμησης της ΠΛΑ αλιείας με την πολιτική στους τομείς του εμπορίου και της

αγοράς· τονίζει ότι η ΕΕ θα πρέπει να προωθεί, να στηρίζει και να υλοποιεί, σε όλα τα διεθνή πλαίσια, τις δράσεις που είναι αναγκαίες για την εξάλειψη της ΠΛΑ αλιείας·

103. επικροτεί τον διεθνή ηγετικό ρόλο της ΕΕ όσον αφορά την επίτευξη απτής προόδου στον τομέα της καταπολέμησης της ΠΛΑ αλιείας, καθώς και την ισχυρή της δέσμευση να εφαρμόσει αποτελεσματικά μέτρα κατά του φαινομένου· υπενθυμίζει τις προσπάθειες της ΕΕ να ενισχύσει τις διεθνείς δράσεις κατά της ΠΛΑ αλιείας σε διμερές, περιφερειακό και πολυμερές επίπεδο, μεταξύ άλλων με τη συνέχιση των διμερών διαλόγων με τρίτους εταίρους, με τη χρήση μέσων εντοπισμού σκαφών και την εξασφάλιση μεγαλύτερου ρόλου σε βασικούς διεθνείς οργανισμούς όπως η Ιντερπόλ· καλεί τις αρχές των κρατών μελών να υποστηρίξουν ενεργά το έργο της Επιτροπής για τη δημιουργία ενός ηλεκτρονικού εργαλείου διαχείρισης των πιστοποιητικών αλιευμάτων·
104. σημειώνει ότι ο κανονισμός της ΕΕ για την πρόληψη, αποτροπή και εξάλειψη της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας (κανονισμός ΠΛΑ) έχει οδηγήσει σε πρόοδο, αλλά θα πρέπει να βελτιωθεί η εφαρμογή του σε όλα τα κράτη μέλη, και απαιτείται καλύτερος συντονισμός με τις τρίτες χώρες, ώστε να διασφαλίζεται ότι δεν εισέρχονται στην αγορά της ΕΕ προϊόντα παράνομης αλιείας· επίσης, ζητεί επιτακτικά από την ΕΕ να ασκήσει πίεση σε τρίτες χώρες να αναλάβουν δράση για να αποτρέψουν τη διοχέτευση στις αγορές τους αλιευμάτων που προέρχονται από ΠΛΑ αλιεία·
105. τονίζει τη σημασία των έγκαιρων λύσεων για την αντιμετώπιση των χωροκατακτητικών ειδών, λόγω των αυξανόμενων επιπτώσεών τους και του κινδύνου που ενέχουν για την αλιεία, την παραγωγικότητα των ωκεανών και τη βιοποικιλότητα, και λόγω του ρόλου τους στην αποδιοργάνωση των φυσικών οικοσυστημάτων· καλεί τα κράτη μέλη να βελτιώσουν τη συνεργασία μεταξύ τους και με τις τρίτες χώρες, μεταξύ άλλων και με συγχρονισμένες και συνεργατικές δράσεις και ανταλλαγές πληροφοριών, δεδομένων και βέλτιστων πρακτικών·
106. είναι της άποψης ότι η ανταλλαγή υδάτινου έρματος ενδέχεται να αποτελεί λύση για την αποφυγή της εισαγωγής χωροκατακτητικών ξένων ειδών· τονίζει ότι ενώ η σύμβαση του ΔΝΟ για τη διαχείριση του υδάτινου έρματος, που αποβλέπει στον έλεγχο και τη διαχείριση του προβλήματος αυτού, θα τεθεί σύντομα σε ισχύ, η επιτυχής εφαρμογή της θα εξαρτηθεί από μια ευρύτερη επικύρωση·
107. ενθαρρύνει την Επιτροπή να επιδειξει ηγετικό πνεύμα και να προωθήσει τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό με βάση το οικοσύστημα σε παγκόσμιο επίπεδο, προκειμένου να μειωθεί η πίεση που ασκείται στο θαλάσσιο περιβάλλον και να διευκολυνθεί η ανάπτυξη βιώσιμων γαλάζιων οικονομιών·
108. ζητεί επιτακτικά από την Επιτροπή να εντείνει τις εργασίες και να ενισχύσει τη συνεργασία και τον συντονισμό για την ανάπτυξη διαλειτουργικών συστημάτων τεκμηρίωσης των αλιευμάτων και ανιχνευσιμότητας των αλιευτικών προϊόντων·
109. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αναλάβουν αποφασιστική δράση προκειμένου να απαγορεύσουν ορισμένες μορφές επιδοτήσεων αλιείας οι οποίες συμβάλλουν στην πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα και στην υπεραλίευση, να καταργήσουν τις επιδοτήσεις που συμβάλλουν στην ΠΛΑ αλιεία και να μην θεσπίσουν εκ νέου καμία τέτοια επιδότηση, μεταξύ άλλων με την επιτάχυνση των εργασιών για

την ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων επί του θέματος στον ΠΟΕ, και να αναγνωρίσουν παράλληλα ότι η κατάλληλη και αποτελεσματική ειδική και διαφοροποιημένη μεταχείριση των αναπτυσσόμενων και των λιγότερο αναπτυγμένων χωρών θα πρέπει να αποτελεί αναπόσπαστο μέρος αυτών των διαπραγματεύσεων·

110. επικροτεί τη δέσμευση της Επιτροπής για παροχή χρηματοδοτικών ευκαιριών με σκοπό τον καθορισμό προστατευόμενων θαλάσσιων ζωνών και την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών, που θα συμβάλουν στην επίτευξη του παγκόσμιου στόχου για χαρακτηρισμό του 10% των θαλάσσιων και παράκτιων περιοχών ως προστατευόμενων θαλάσσιων ζωνών έως το 2020, όπως ορίζεται στον ΣΒΑ 14.5· επισημαίνει ότι οι προστατευόμενες θαλάσσιες ζώνες προσφέρουν οικολογικά και κοινωνικοοικονομικά οφέλη και αποτελούν σημαντικό εργαλείο διαχείρισης των αλιευτικών δραστηριοτήτων και διασφάλισης της προστασίας των τόπων αναπαραγωγής· υπενθυμίζει ειδικότερα τη αξία των σημαντικών από οικολογική ή βιολογική άποψη θαλάσσιων περιοχών (EBSAs), όπως καθορίζονται στο πλαίσιο της σύμβασης για την βιοποικιλότητα, και την ανάγκη διατήρησής τους προκειμένου να έχουμε υγιείς και λειτουργικούς ωκεανούς και το πλήθος των υπηρεσιών που παρέχουν αυτοί· εκφράζει ικανοποίηση για την πρόθεση της Επιτροπής να προωθήσει και να ενισχύσει τα μέτρα διαχείρισης των προστατευόμενων θαλάσσιων ζωνών, ειδικότερα με την ανάπτυξη συνεκτικών και συνδεδεμένων δικτύων τέτοιων ζωνών·
111. καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να δεσμευτούν για να επενδύσουν σε κοινωνικό κεφάλαιο προκειμένου να διασφαλιστεί η καλύτερη διαχείριση των ωκεάνιων και των παράκτιων πόρων· υποστηρίζει ένθερμα, ιδιαιτέρως, τη συμμετοχή των γυναικών και των νέων σε προγράμματα βελτίωσης των γνώσεων για τους ωκεανούς και σε διαβουλεύσεις με τους ενδιαφερόμενους φορείς σε θέματα ωκεανών·
112. τονίζει την ανάγκη να προτείνει η Επιτροπή μέτρα για την περαιτέρω ενίσχυση των θαλάσσιων και των ναυτιλιακών ερευνητικών δραστηριοτήτων και δραστηριοτήτων καινοτομίας στο πλαίσιο του προγράμματος «Ορίζοντας 2020» και του διάδοχου προγράμματός του·
113. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εντείνουν τις προσπάθειές τους για την εφαρμογή και τη διασφάλιση μιας ολιστικής προσέγγισης που θα εγγυάται την οικολογική συνοχή και συνδεσιμότητα των δικτύων προστατευόμενων θαλάσσιων ζωνών και τον αποτελεσματικό σχεδιασμό, διαχείριση και αξιολόγησή τους, στο πλαίσιο μιας διαδικασίας αποτελεσματικού χωροταξικού σχεδιασμού, ούτως ώστε να αξιοποιηθούν πλήρως οι δυνατότητές τους για την προστασία της θαλάσσιας και της παράκτιας βιοποικιλότητας· εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι σήμερα λιγότερο από το 3% των ωκεανών του πλανήτη έχουν χαρακτηριστεί ως πλήρως προστατευόμενα θαλάσσια πάρκα· καλεί τα κράτη μέλη να αυξήσουν τον αριθμό των περιοχών που χαρακτηρίζονται προστατευόμενες θαλάσσιες ζώνες, σύμφωνα με τον ΣΒΑ 14, με σκοπό να διασφαλιστεί η διατήρηση τουλάχιστον του 10% των θαλάσσιων και παράκτιων περιοχών· προτρέπει τα κράτη μέλη να αναπτύξουν συνεκτικά και συνδεδεμένα δίκτυα προστατευόμενων θαλάσσιων ζωνών· καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο να χρησιμοποιήσουν τα αποτελέσματα των επιστημονικών ερευνών για τη βιοποικιλότητα που αφορούν τον καθορισμό προστατευόμενων θαλάσσιων ζωνών στις διαπραγματεύσεις για τη διατήρηση και τη βιώσιμη χρήση της βιοποικιλότητας σε περιοχές που βρίσκονται εκτός των ορίων της εθνικής δικαιοδοσίας·

προτρέπει, τέλος, τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν τη συμπληρωματικότητα των εργαλείων και να αναπτύξουν τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό ούτως ώστε να συνδυαστούν καλύτερα οι προστατευόμενες θαλάσσιες ζώνες με άλλα αποτελεσματικά μέτρα διατήρησης·

114. τονίζει τη σημασία της προστασίας της βιοποικιλότητας με τη διασφάλιση ενός αποτελεσματικά διαχειριζόμενου και οικολογικά συνεκτικού δικτύου προστατευόμενων θαλάσσιων ζωνών, ζωνών διατήρησης και θαλάσσιων περιοχών Natura 2000, που θα καλύπτει τουλάχιστον το 10% όλων των ευρωπαϊκών θαλασσών και θαλάσσιων περιοχών έως το 2020, ώστε να συνάδει με τον στόχο βιώσιμης ανάπτυξης 14.5· ενθαρρύνει, όπου είναι δυνατόν, την πραγματοποίηση προόδου προς την κατευθυντήρια γραμμή της Διεθνούς Ένωσης για τη Διατήρηση της Φύσης (IUCN) και του Παγκόσμιου Συνεδρίου Πάρκων για το 30% προστατευόμενων θαλάσσιων ζωνών έως το 2030·
115. ζητεί να ενισχυθεί η εφαρμογή του δικτύου Natura 2000 στο θαλάσσιο περιβάλλον, με τον προσδιορισμό και τη διαχείριση τέτοιων τόπων, ιδίως στην ανοιχτή θάλασσα· επαναλαμβάνει το αίτημά του για συγκεκριμένες και μόνιμες ρυθμίσεις για την προστασία της βιοποικιλότητας σε ισοδύναμη βάση στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Γαλλίας·
116. ζητεί την εντατικοποίηση των προσπαθειών για τη βελτίωση των γνώσεων γύρω από τους ωκεανούς στην Ευρώπη μέσω στενότερης συνεργασίας και ανταλλαγών μεταξύ ερευνητών, ενδιαφερόμενων φορέων, φορέων λήψης αποφάσεων και του κοινού, με ιδιαίτερη έμφαση σε εκπαιδευτικά προγράμματα για τη σημασία των ωκεανών και των θαλασσών, καθώς και σε ενημέρωση σχετικά με τις σταδιοδρομίες στη γαλάζια οικονομία·
117. προτρέπει τα κράτη μέλη να ενισχύσουν την προστασία και την ανθεκτικότητα των θαλάσσιων και παράκτιων οικοσυστημάτων, ιδίως των κοραλλιογενών υφάλων και των μαγκρόβιων δασών και, στο πλαίσιο αυτό, να δεσμευτούν όσον αφορά τη διεθνή πρωτοβουλία για τους κοραλλιογενείς υφάλους·
118. καλεί τα κράτη μέλη να στηρίξουν τις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες και ιδίως τα μικρά αναπτυσσόμενα νησιωτικά κράτη για την καλύτερη εφαρμογή της σύμβασης MARPOL και, ως εκ τούτου, την προστασία του περιβάλλοντος και των μέσων διαβίωσης των ανθρώπων που ζουν σε περιοχές λιμένων·
119. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να πραγματοποιήσουν, μέσω των διάφορων κοινοτικών ταμείων, τις απαραίτητες επενδύσεις για να δημιουργηθεί ένα ευνοϊκό περιβάλλον για την ανάπτυξη των θαλάσσιων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, ώστε να αξιοποιηθούν πλήρως οι δυνατότητες των ευρωπαϊκών θαλασσών·
120. καλεί την Επιτροπή να εντείνει τις προσπάθειες σε διεθνές επίπεδο για τη θέσπιση συνεκτικού κανονιστικού πλαισίου για την εξερεύνηση και την εκμετάλλευση των ορυκτών βαθέων υδάτων, που θα πρέπει να βασίζεται στην αρχή της προφύλαξης·
121. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν τις δράσεις προτεραιότητας που εγκρίθηκαν από τη διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών της σύμβασης για τη βιολογική ποικιλότητα (ΣΒΠ) όσον αφορά τη θάλασσα και παράκτια βιοποικιλότητα·

122. πιστεύει ότι θα πρέπει να θεσπιστεί μια δέσμη μέτρων για την ασφάλεια στη θάλασσα «Erika IV», με σκοπό την πρόληψη περαιτέρω πολύ σοβαρών θαλάσσιων καταστροφών, και ότι η αναγνώριση των οικολογικών ζημιών που προκαλούνται στα θαλάσσια ύδατα με την ισχύουσα νομοθεσία της ΕΕ θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στο πλαίσιο αυτής της δέσμης μέτρων·
123. καλεί την Επιτροπή να διασφαλίσει την αναγνώριση, στο δίκαιο της ΕΕ, της ύπαρξης οικολογικών ζημιών διακριτών από τις οικονομικές ζημιές, τις υλικές ζημιές και τις ηθικές βλάβες, και να συμβάλει στην αναγνώρισή τους σε διεθνές επίπεδο·
124. καλεί την Επιτροπή να μεριμνήσει για την αύξηση της συνοχής μεταξύ της εσωτερικής και της εξωτερικής της πολιτικής σε θέματα διαχείρισης και προστασίας των πόρων, της βιοποικιλότητας και των ωκεανών·
125. υπογραμμίζει ότι η ανάπτυξη των θαλάσσιων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στα νησιωτικά εδάφη αποτελεί πραγματική ευκαιρία για τη βιώσιμη ανάπτυξη αυτών των εδαφών, αλλά και σημαντική πηγή δυνητικών οφελών για την ΕΕ και τον υπόλοιπο κόσμο· καλεί την Επιτροπή να αναλάβει την πρωτοβουλία για μια παγκόσμια στρατηγική για τα νησιωτικά εδάφη που θα έχει ως στόχο ένα νέο οικονομικό μοντέλο προσαρμοσμένο στις ιδιαιτερότητές τους και βασισμένο στην ενεργειακή αυτονομία και στην ανάπτυξη των θαλάσσιων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας·
126. καλεί τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να υποστηρίξουν, μέσω των διαφόρων κοινοτικών ταμείων, τις απαραίτητες επενδύσεις στις νησιωτικές και εξόχως απόκεντρες περιοχές για να επιτρέψουν την ανάπτυξη των θαλάσσιων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και να συμβάλουν έτσι στην ενεργειακή αυτονομία αυτών των εδαφών·
127. καλεί την Επιτροπή να υποστηρίξει την κατάρτιση και τις δεξιότητες στα νέα επαγγέλματα που συνδέονται με τη βιώσιμη γαλάζια οικονομία και να τις προωθήσουν ιδιαίτερα στις περιοχές με ισχυρό δυναμικό όπως οι θαλάσσιες, νησιωτικές και εξόχως απόκεντρες περιοχές·
128. ζητεί να τεθεί σε εφαρμογή μια γενική ολοκληρωμένη ευρωπαϊκή πολιτική των ωκεανών, με ένα εσωτερικό και ένα εξωτερικό σκέλος, η οποία θα ενσωματώνει το σύνολο των πολιτικών που σχετίζονται με τους ωκεανούς (έρευνα, περιβάλλον, ενέργεια, μεταφορές, αλιεία, πολιτική συνοχής, πολιτική γειτονίας, διεθνές εμπόριο, κ.λπ.) και θα βασίζεται στους θεμελιώδεις στόχους της διατήρησης του θαλάσσιου περιβάλλοντος και της διασφάλισης της βιώσιμης ανάπτυξης·

Αντιμετώπιση της αύξησης των εκπομπών που οφείλονται στη ναυτιλία στο πλαίσιο των θαλάσσιων μεταφορών

129. επισημαίνει ότι, ακόμα και στην τρίτη μελέτη του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (ΔΝΟ) του 2014 σχετικά με τα αέρια του θερμοκηπίου αναφέρεται ότι, ανάλογα με τις μελλοντικές οικονομικές και ενεργειακές εξελίξεις, οι θαλάσσιες εκπομπές CO₂ αναμένεται να αυξηθούν από 50% έως 250% την περίοδο έως το 2050, ενώ σύμφωνα με τη μελέτη του Κοινοβουλίου του 2015 με τίτλο «Emission Reduction Targets for International Aviation and Shipping» (Στόχοι μείωσης των εκπομπών στη διεθνή αεροπορία και ναυτιλία), εάν αναβληθεί περαιτέρω η κατάρτιση σχεδίου δράσης του

ΔΝΟ για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής, το ποσοστό των θαλάσσιων εκπομπών CO₂ στο πλαίσιο των παγκόσμιων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου ενδέχεται να σημειώσει σημαντική αύξηση και να φτάσει στο 17% για τις θαλάσσιες μεταφορές έως το 2050· τονίζει συνεπώς ότι η ναυτιλία και μόνο θα καταναλώνει μεγάλο μερίδιο του υπόλοιπου προϋπολογισμού για τις εκπομπές των αερίων θερμοκηπίου για τον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας αρκετά κάτω από τους 2 βαθμούς Κελσίου·

130. τονίζει την ανάγκη ανάληψης επείγουσας δράσης σε παγκόσμιο επίπεδο για τον μετριασμό των αρνητικών επιπτώσεων της αύξησης των επιπέδων ατμοσφαιρικού άνθρακα στα ωκεάνια οικοσυστήματα και στην υγεία, ιδίως στο πλαίσιο της συμφωνίας του Παρισιού που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της σύμβασης πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή· επισημαίνει ότι αυτές οι αρνητικές επιπτώσεις περιλαμβάνουν την αύξηση της θερμοκρασίας των ωκεανών, την οξίνιση των ακτών και των ωκεανών, την αύξηση της στάθμης των θαλασσών, την αλλαγή των ωκεάνιων ρευμάτων και τη διάβρωση των ακτών, καθώς και τα ακραία καιρικά φαινόμενα, τη μείωση της κάλυψης των πόλων από πάγους, τις μεταβολές της αλατότητας, τη διαθεσιμότητα θρεπτικών ουσιών και την αποξυγόνωση, και μπορεί να είναι σωρευτικού χαρακτήρα· τονίζει τη σημασία της εύρυθμης λειτουργίας των οικοσυστημάτων για την ενίσχυση της ανθεκτικότητας των ωκεανών· επαναλαμβάνει ότι είναι επείγουσα ανάγκη να αντιμετωπιστούν αυτές οι επιπτώσεις που υπονομεύουν τον καθοριστικό ρόλο που διαδραματίζει ο ωκεανός ως ρυθμιστής του κλίματος, δεξαμενή άνθρακα, πηγή βιοποικιλότητας και βασικός πάροχος τροφής, μέσω διαβίωσης, ενέργειας και οικοσυστημικών υπηρεσιών·
131. επαναλαμβάνει ότι, σύμφωνα με τη συμφωνία του Παρισιού, όλοι οι τομείς της οικονομίας πρέπει να συμβάλουν στη μείωση των εκπομπών CO₂· ζητεί επιτακτικά από τον ΔΝΟ να εγκρίνει σαφή στόχο όσον αφορά τις εκπομπές καθώς και μεσοπρόθεσμα μέτρα άμεσης μείωσης των εκπομπών αυτών έως το 2018, προκειμένου να μειωθούν οι διεθνείς θαλάσσιες εκπομπές CO₂ σε παγκόσμιο επίπεδο σύμφωνα με τους στόχους που έχουν καθοριστεί στη συμφωνία του Παρισιού· επισημαίνει περαιτέρω ότι, ελλείψει της εφαρμογής συγκρίσιμου συστήματος στο πλαίσιο του ΔΝΟ, οι εκπομπές CO₂ στους λιμένες της Ένωσης και κατά τον πλου προς και από λιμένες προσόρμισης της Ένωσης θα μπορούσαν να υπαχθούν στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής της ΕΕ ή σε συγκρίσιμο ισχυρό μηχανισμό τιμολόγησης το συντομότερο δυνατό και το αργότερο έως το 2023·
132. επαναλαμβάνει ότι θα πρέπει να προωθηθεί η χρήση βιολογικού υγροποιημένου φυσικού αερίου (ΥΦΑ) ως μέσο απαλλαγής του τομέα της ναυτιλίας από τον άνθρακα και ότι η χρήση βιοαερίου στις μεταφορές θα πρέπει να προορίζεται κυρίως για τον τομέα της ναυτιλίας, όπου το βιολογικό υγροποιημένο φυσικό αέριο αποτελεί ένα υφιστάμενο προηγμένο ανανεώσιμο καύσιμο· θεωρεί ότι η ανάπτυξη της υποδομής που καθορίζεται στην οδηγία 2014/94/ΕΕ θα πρέπει να προσαρμοστεί στη χρήση του βιολογικού ΥΦΑ στον τομέα της ναυτιλίας, όπου σήμερα δεν υπάρχουν πολλές άλλες ανανεώσιμες επιλογές·
133. υπογραμμίζει τον ρόλο που θα μπορούσε να διαδραματίσει το φυσικό αέριο, ιδίως το υγροποιημένο φυσικό αέριο (ΥΦΑ), στη μετάβαση προς την εξάλειψη των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα στον τομέα των μεταφορών, ιδίως όσον αφορά τη ναυτιλία,

δεδομένου ότι θα συνέβαλε στη μείωση των εκπομπών CO₂ και των ατμοσφαιρικών ρύπων·

134. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αξιολογήσουν και να προωθήσουν την εφαρμογή περιορισμών ταχύτητας στα σκάφη στο επίπεδο που έχει καθοριστεί από το ΔΝΟ, προκειμένου να μειωθούν οι εκπομπές, λαμβάνοντας υπόψη τον σχεδιαστικό δείκτη ενεργειακής απόδοσης (EEDI) και το σχέδιο διαχείρισης ενεργειακής απόδοσης σκαφών (SEEMP), καθώς και το γεγονός ότι τα όρια ταχύτητας συνηθίζονται στους τομείς των οδικών και των σιδηροδρομικών μεταφορών· υπογραμμίζει ότι τα εσωτερικά και εξωτερικά οικονομικά πλεονεκτήματα που συνεπάγονται οι χαμηλότερες ταχύτητες στον ναυτιλιακό τομέα υπερβαίνουν το κόστος· τονίζει ότι η αργή πλεύση ελέγχεται και επιβάλλεται με σχετικά εύκολο τρόπο, και έχει ως αποτέλεσμα χαμηλό διοικητικό φόρτο για τους ενδιαφερόμενους·
135. τονίζει ότι η από ξηράς παροχή ηλεκτρικής ενέργειας θα μπορούσε να διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο για μια πιο πράσινη ναυτιλία, δεδομένου ότι επιτρέπει στα πλοία να σταματούν τις μηχανές τους και να συνδέονται στο ηλεκτρικό δίκτυο για να αντλήσουν ηλεκτρική ενέργεια για δραστηριότητες διανυκτέρευσης, εκφόρτωσης και φόρτωσης για όσο διάστημα βρίσκονται σε λιμάνια ή είναι αγκυροβολημένα· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εντείνουν τις προσπάθειές τους για να ενθαρρύνουν και να στηρίξουν τη χρήση της από ξηράς παροχής ηλεκτρικής ενέργειας από όλα τα πλοία που επισκέπτονται ευρωπαϊκούς λιμένες, έτσι ώστε να εξαιρεθούν οι εκπομπές από μηχανές πλοίων στα λιμενικά ύδατα, να μειωθούν οι ρύποι και οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, καθώς και να μειωθούν ο θόρυβος, η δόνηση και η φθορά των μηχανών·
136. ζητεί τη δημιουργία ενός παγκόσμιου μηχανισμού, βασιζόμενου στην αγορά, όπως για παράδειγμα ενός μηχανισμού τιμολόγησης των εκπομπών στο πλαίσιο του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (ΔΝΟ) για την αντιμετώπιση των εκπομπών από τις διεθνείς θαλάσσιες μεταφορές, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη τις περιφέρειες που εξαρτώνται πλήρως από τις θαλάσσιες μεταφορές, και ιδιαίτερα τις εξόχως απόκεντρες και τις νησιωτικές περιφέρειες και κράτη·
137. υπό το φως της ταχέως αυξανόμενης επιστημονικής γνώσης όσον αφορά τις επιπτώσεις των θαλάσσιων μεταφορών στο παγκόσμιο κλίμα, εξαιτίας τόσο των εκπομπών CO₂ όσο και εκείνων που δεν σχετίζονται με το CO₂, ζητεί από τη Διακυβερνητική επιτροπή για την αλλαγή του κλίματος (IPCC) την εκπόνηση, από κοινού με τον ΔΝΟ, εκτίμησης των επιπτώσεων των θαλάσσιων μεταφορών, σε πνεύμα ανάλογο με εκείνο της ειδικής έκθεσης της IPCC για τον τομέα των αεροπορικών μεταφορών με τίτλο «Aviation and the Global Atmosphere» (Αεροπορία και ατμόσφαιρα της Γης)·
138. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη της να αναλάβουν ενεργό δράση για την ταχεία οριστικοποίηση του παρατεταμένου σχεδίου εργασίας του ΔΝΟ για τη μείωση των εκπομπών αιθάλης από τα πλοία που πλέουν στην Αρκτική με στόχο την επιβράδυνση της ταχείας αύξησης της θερμοκρασίας στην περιοχή των πόλων·
139. καλεί την Επιτροπή να υποβάλει, το αργότερο έως το 2020, πρόταση για τη χρήση και την εγκατάσταση ηλεκτρικής ενέργειας παραγόμενης στην ξηρά από πλοία που είναι αγκυροβολημένα σε λιμένες της ΕΕ προκειμένου να μειωθούν οι εκπομπές στις περιοχές λιμένα·

140. τονίζει τη σημασία της αναθεώρησης της οδηγίας για τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής, και καλεί τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να εγκρίνουν μια στρατηγική σε συνεργασία με τον ΔΝΟ, τις τρίτες χώρες και τον κλάδο, για την απαλλαγή του τομέα της ναυτιλίας από τις ανθρακούχες εκπομπές σε συνάρτηση με τους στόχους της συμφωνίας του Παρισιού και τονίζει επίσης την ανάγκη να θεσπιστεί ένα διεθνές σύστημα για την παρακολούθηση, την υποβολή εκθέσεων και την επαλήθευση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου·
141. ζητεί επιτακτικά από την Επιτροπή να προωθήσει τους αναγκαίους φορολογικούς όρους προκειμένου να παράσχει κίνητρα για τη χρήση της από ξηράς παροχής ηλεκτρικής ενέργειας από τα πλοία στους λιμένες της ΕΕ και την υιοθέτηση ανανεώσιμων τεχνολογιών, κυρίως ιστίων, συσσωρευτών και κυψελών καυσίμου στον τομέα της ναυτιλίας, ιδίως για τις θαλάσσιες μεταφορές μικρών αποστάσεων·
142. καλεί τους αντίστοιχους φορείς να διασφαλίσουν ίσους όρους ανταγωνισμού σε επίπεδο ΕΕ όσον αφορά τις εκπομπές οξειδίων θείου και αζώτου, με την προσαρμογή των αντίστοιχων οριακών τιμών στα χαμηλότερα υφιστάμενα επίπεδα·
143. καλεί την Επιτροπή να διερευνήσει και να προτείνει μέτρα για τη σημαντική μείωση των εκπομπών οξειδίων του αζώτου από τον υπάρχοντα στόλο, συμπεριλαμβανομένης μιας εκτίμησης επιπτώσεων της ενδεχόμενης επιβολής φόρου οξειδίων του αζώτου και της θέσπισης συστήματος ταμείων με στόχο την ταχεία και αποτελεσματική επίτευξη σημαντικών μειώσεων·
144. καλεί τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να προτείνουν νομικά και τεχνικά μέτρα για την περαιτέρω μείωση των αιωρούμενων σωματιδίων και των εκπομπών αιθάλης·
145. τονίζει τη σημασία των εξόχως απόκεντρων περιοχών στο ναυτιλιακό πλαίσιο, ιδίως λόγω της θέσης τους στον Ατλαντικό και τον Ινδικό Ωκεανό, καθώς αποτελούν εργαστήρια για τη μελέτη και την καταπολέμηση των επιπτώσεων των κλιματικών αλλαγών στη βιοποικιλότητα και στα θαλάσσια οικοσυστήματα και παρέχουν σημαντικές δυνατότητες για την ανάπτυξη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και γαλάζιας βιοτεχνολογίας· τονίζει την ανάγκη δημιουργίας καινοτόμων προγραμμάτων και παροχής κατάλληλης χρηματοδότησης για την εγκαθίδρυση κέντρων έρευνας και ανάπτυξης στις εξόχως απόκεντρες περιοχές· ζητεί, για τον σκοπό αυτό, τη δημιουργία ναυτιλιακού συνεργατικού σχηματισμού των εξόχως απόκεντρων περιοχών·

Ενίσχυση της διεθνούς έρευνας και των στοιχείων για τους ωκεανούς

146. τονίζει τη σημασία της ανάπτυξης καινοτόμων υπηρεσιών για τους δημόσιους και τους ιδιωτικούς φορείς, όπως κόμβοι και δίκτυα γνώσης, προκειμένου να εξασφαλιστεί επαρκής γνώση της περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων, να ενισχυθούν οι ανταλλαγές επιστημονικών δεδομένων, βέλτιστων πρακτικών και τεχνογνωσίας και να εφαρμοστούν πλήρως οι δράσεις του χάρτη πορείας «Γνώσεις για τη θάλασσα 2020» (SWD(2014)0149)· επικροτεί, στο πλαίσιο αυτό, την πλήρη λειτουργικότητα της υπηρεσίας παρακολούθησης του θαλάσσιου περιβάλλοντος του προγράμματος Copernicus και της διακυβερνητικής Ομάδας Γεωσκόπησης (GEO)· ζητεί επίσης επιτακτικά από την Επιτροπή να αναπτύξει ικανότητες, βάσει του προγράμματος Copernicus, για την παρακολούθηση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, συμπεριλαμβανομένου του CO₂, καθώς το μέτρο αυτό θα επέφερε

σημαντική προστιθέμενη αξία στην καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής·

147. αναμένει τις προτάσεις της Επιτροπής για τον συντονισμό των ευρωπαϊκών δραστηριοτήτων έρευνας και παρατήρησης με εκείνες των διεθνών εταίρων και για τη διερεύνηση τρόπων βελτίωσης της ποιότητας της έρευνας, μεταξύ άλλων και με την επέκταση των υφιστάμενων ευρωπαϊκών μηχανισμών έρευνας και παρατήρησης, συμπεριλαμβανομένων του EMODnet, ώστε να δημιουργηθεί μια κοινή βάση δεδομένων, του ευρωπαϊκού προγράμματος γεωσκόπησης (Copernicus), του ευρωπαϊκού παγκόσμιου συστήματος παρακολούθησης των ωκεανών (EuroGOOS) και της πρωτοβουλίας κοινού προγραμματισμού «υγιείς και παραγωγικές θάλασσες και ωκεανούς» (JPI Oceans), με σκοπό πάντα τη δημιουργία ενός διεθνούς δικτύου θαλάσσιων και ναυτιλιακών δεδομένων·
148. ζητεί την πλήρη νομική έγκριση και ολοκλήρωση καινοτόμων, δοκιμασμένων και επιλεκτικών αλιευτικών τεχνικών σε ευρωπαϊκό επίπεδο, για παρακολούθηση σε στενή συνεργασία με επιστημονικούς φορείς και χωρίς εθνικό προστατευτισμό·
149. ζητεί περισσότερες επενδύσεις στην επιστημονική έρευνα, για μια καλύτερη κατανόηση των ωκεανών μας· επισημαίνει ότι το 95% των ωκεανών εξακολουθεί να είναι ανεξερεύνητο·
150. υπογραμμίζει τη σημασία της ανταλλαγής, με τις επιστημονικές κοινότητες τρίτων χωρών, των ερευνητικών αποτελεσμάτων και δεδομένων της επιστήμης και τεχνολογίας της θάλασσας· τονίζει ότι τόσο η προώθηση περαιτέρω επενδύσεων στην επιστήμη της θάλασσας σε τρίτες χώρες όσο και η δημιουργία διεθνών δικτύων μέσω των οποίων είναι δυνατή η ανταλλαγή αποτελεσμάτων και πληροφοριών, είναι υψίστης σημασίας για την ανάπτυξη μιας πιο βιώσιμης αλιείας, για μια καλύτερη διαχείριση των θαλασσών και για την αντιμετώπιση κοινών προβλημάτων στους ωκεανούς·
151. επισημαίνει με ανησυχία ότι τα μικρά νησιά είναι εξαιρετικά ευάλωτα στη διάβρωση των ακτών επειδή το παράκτιο περιβάλλον τους μπορεί να επηρεαστεί σημαντικά από την αύξηση της στάθμης της θάλασσας, τον κύκλο των υδάτων και τις τάσεις του θαλάσσιου οικοσυστήματος που προκαλούνται από την κλιματική αλλαγή· τονίζει ότι τα υπάρχοντα μεγάλα ευρωπαϊκά κέντρα συγκέντρωσης δεδομένων δεν διαθέτουν σύνολα δεδομένων ιζηματικού ισοζυγίου μάζας τα οποία είναι αναγκαία προκειμένου να γίνουν κατανοητές οι μεταβολές και η διάβρωση των ακτών σε επίπεδο μικρών νησιών· υπογραμμίζει, ως εκ τούτου, την επείγουσα ανάγκη ανάπτυξης και χρήσης καινοτόμων τεχνολογιών αιχμής για τη συλλογή, την αξιολόγηση και την παρακολούθηση της διάβρωσης των ακτών, των παράκτιων και θαλάσσιων συνθηκών και των περιβαλλοντικών παραμέτρων των μικρών νησιών της ΕΕ· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να στηρίζουν τέτοιου είδους σχέδια·
152. τονίζει ότι είναι σημαντικό να εξασφαλίζεται πρόσβαση στη γνώση του θαλάσσιου βυθού, των θαλάσσιων ειδών και οικοτόπων, και των γεωλογικών, βαθυμετρικών, σεισμικών, ηφαιστειακών, χημικών, υδρολογικών, ατμοσφαιρικών και μετεωρολογικών δεδομένων των ωκεανών, ιδίως για την ανάπτυξη των θαλάσσιων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και τη δημιουργία προστατευόμενων θαλάσσιων ζωνών· ενθαρρύνει, στο πλαίσιο αυτό, την επιστημονική παρατήρηση και εξερεύνηση των ωκεανών, με σεβασμό στο θαλάσσιο περιβάλλον και στα θαλάσσια οικοσυστήματα και με στόχο τη βιώσιμη ανάπτυξη·

153. σημειώνει ότι είναι *εξόχως* σημαντικό να διασφαλίζεται η ακρίβεια των δεδομένων στον τομέα της αλιείας, καθώς τούτο αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την επίτευξη της χρηστής διακυβέρνησης των ωκεανών· τονίζει ότι για τον σκοπό αυτό πρέπει να διατεθούν κατάλληλοι και ρεαλιστικοί οικονομικοί πόροι· θεωρεί απαραίτητο να βελτιωθούν η συνεργασία και ο συντονισμός με τους διεθνείς εταίρους, με βάση το παράδειγμα του Ευρωπαϊκού Δικτύου Παρατηρήσεων και Δεδομένων της Θάλασσας (EMODnet) και σε συμφωνία με το ανακοινωθέν της Tsukuba της G7·
154. ενθαρρύνει τη διάθεση περισσότερων πόρων για την αύξηση των γνώσεων σχετικά με τις θάλασσες και την κατανόηση των ωκεανών, με ιδιαίτερη προσοχή στη θαλάσσια επιστημονική έρευνα, τη συλλογή νέων δεδομένων και γνώσης και τις πλατφόρμες ανταλλαγής δεδομένων, καθώς και για την προώθηση της ανάπτυξης πολιτικών και διαδικασιών λήψης αποφάσεων που θα βασίζονται στα καλύτερα διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία· επαναλαμβάνει τη σημασία της προληπτικής προσέγγισης όταν δεν είναι διαθέσιμα επαρκή επιστημονικά στοιχεία·
155. καλεί τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να προωθήσουν την επιστημονική γνώση, την ανταλλαγή δεδομένων και τη μεταφορά τεχνολογιών με σκοπό να συμβάλουν στην προστασία και τη βιώσιμη χρήση των ωκεανών· ζητεί τη συνέχιση και την ενίσχυση σε παγκόσμιο επίπεδο των πρωτοβουλιών, της συνεργασίας και των επενδύσεων υπέρ της έρευνας και της καινοτομίας στον θαλάσσιο τομέα·
156. τονίζει ότι η διακυβέρνηση των ωκεανών θα πρέπει να βασίζεται στις καλύτερες διαθέσιμες γνώσεις και ζητεί, ως εκ τούτου, την ενίσχυση της έρευνας και της καινοτομίας με στόχο τη διακυβέρνηση των ωκεανών και των πόρων τους κατά τρόπο που να διασφαλίζει τη διατήρηση και την αποκατάσταση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, συμπεριλαμβανομένης της βιώσιμης εκμετάλλευσης των πόρων τους·
157. τονίζει την ανάγκη να συνεχιστεί η έρευνα γύρω από την απειλή που συνιστούν οι καταστροφικές πετρελαιοκηλίδες και τις σωρευτικές επιπτώσεις που έχει η μεγαλύτερη συχνότητα πετρελαιοκηλίδων στο ωκεάνιο περιβάλλον, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι αποφάσεις διενέργειας δραστηριοτήτων υπεράκτιας εξερεύνησης και εκμετάλλευσης βασίζονται σε ακριβείς και ενημερωμένες επιστημονικές γνώσεις·
158. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εντείνουν τις δράσεις έρευνας και να ενθαρρύνουν τις διεπιστημονικές προσεγγίσεις και τις συμπράξεις μεταξύ οικονομικών και δημόσιων φορέων με σκοπό την ανάπτυξη των επιστημονικών γνώσεων για τους ωκεανούς·
159. τονίζει την ανάγκη να διατεθούν περισσότεροι πόροι στη θαλάσσια επιστημονική έρευνα, όπως στη διεπιστημονική έρευνα και τη συνεχή παρατήρηση των ωκεανών και των ακτών, καθώς και στη συλλογή και την ανταλλαγή δεδομένων και γνώσεων, συμπεριλαμβανομένων των παραδοσιακών μορφών, προκειμένου να αυξηθούν οι γνώσεις μας γύρω από τους ωκεανούς, να κατανοηθεί καλύτερα η σχέση μεταξύ κλίματος και υγείας και παραγωγικότητας των ωκεανών, να ενισχυθεί η ανάπτυξη συντονισμένων συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης σε περίπτωση ακραίων καιρικών συνθηκών και φαινομένων και να προωθηθεί η λήψη αποφάσεων με βάση τα καλύτερα διαθέσιμα επιστημονικά δεδομένα, να ενθαρρυνθεί η επιστημονική και η τεχνολογική καινοτομία, καθώς και να ενισχυθεί η συμβολή της θαλάσσιας βιοποικιλότητας στην ανάπτυξη των αναπτυσσόμενων χωρών, ιδίως των μικρών νησιωτικών

αναπτυσσόμενων κρατών και των λιγότερο αναπτυγμένων χωρών·

160. ζητεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να θέσει σε εφαρμογή σε ευρωπαϊκό επίπεδο και να προωθήσει σε διεθνές επίπεδο την έρευνα, την παρατήρηση, τη συλλογή και την ανταλλαγή δεδομένων σε σχέση με τη δραστηριότητα των ηφαιστειακών νησιών και των ωκεάνιων ηφαιστειών, και τη σύνδεσή τους με τους ωκεανούς· υπογραμμίζει τον καθοριστικό ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν οι εξόχως απόκεντρες περιοχές σε αυτόν τον τομέα·
161. επισημαίνει ότι οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας από τις θάλασσες και τους ωκεανούς μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στην επίτευξη των στόχων για το κλίμα και την ενέργεια και στη διαφοροποίηση των ενεργειακών πηγών· τονίζει ότι απαιτείται περαιτέρω έρευνα για τα κύματα, τα ρεύματα και την αλατότητα και ότι χρειάζεται να αναπτυχθούν κατάλληλα κριτήρια περιβαλλοντικής βιωσιμότητας·
162. υπενθυμίζει ότι ένας από τους σκοπούς της στρατηγικής της γαλάζιας ανάπτυξης είναι η βελτίωση των ωκεανογραφικών γνώσεων· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να προτείνουν συμπράξεις θαλάσσιας έρευνας και επιστήμης με διεθνείς φορείς και να ενισχύσουν αυτές που ήδη υφίστανται, όπως η BLUEMED·
163. χαιρετίζει την υποστήριξη της ΕΕ μέσω των προγραμμάτων για τη θάλασσα και ναυτιλιακή έρευνα και την καινοτομία, που χρηματοδοτούνται από το πρόγραμμα πλαίσιο· ζητεί από την Επιτροπή να συνεχίσει αυτή την υποστήριξη·
164. ζητεί να διατεθεί επαρκής χρηματοδότηση για τη στήριξη των δράσεων θαλάσσιας και ναυτιλιακής έρευνας και καινοτομίας, ιδίως διατομεακών δράσεων στο πλαίσιο ειδικής αποστολής για την έρευνα και την καινοτομία στον τομέα των ωκεανών·
165. υποστηρίζει τη συνέχιση των διατάξεων της διακήρυξης του Galway του 2013 και ενθαρρύνει την καθιέρωση παρόμοιων μορφών μιας τέτοιας συνεργασίας με τρίτες χώρες·
166. τονίζει ότι η προώθηση περισσότερων επενδύσεων στις επιστήμες της θάλασσας από κοινού με τρίτες χώρες, σύμφωνα με τη διακήρυξη του Galway του 2013, καθώς και επενδύσεων σε κοινά ερευνητικά προγράμματα στις αναπτυσσόμενες χώρες και η καθιέρωση διεθνών δικτύων ανταλλαγής αποτελεσμάτων και πληροφοριών είναι υψίστης σημασίας για την ανάπτυξη καλύτερης και πιο βιώσιμης διαχείρισης της αλιείας και των θαλάσσιων οικοσυστημάτων και για την αντιμετώπιση των κοινών προκλήσεων σε σχέση με τους ωκεανούς·
167. επαναλαμβάνει τη σημασία της συνεργασίας με τους διεθνείς εταίρους για την ενίσχυση της χαρτογράφησης, της παρατήρησης και της έρευνας στη Μεσόγειο, τη Μαύρη Θάλασσα και τον Ατλαντικό, σύμφωνα με την πρωτοβουλία BLUEMED και τις δηλώσεις του Belém και του Galway και με παγκόσμιες ή περιφερειακές συμμαχίες όπως το Φόρουμ Belmont·
168. εκφράζει την ικανοποίησή του για τη δέσμευση της Επιτροπής να προτείνει την ευθυγράμμιση του EMODnet με άλλες διεθνείς προσπάθειες συλλογής δεδομένων για τις θάλασσες έως το 2018· υπενθυμίζει τη σημασία της δέσμευσης της Ένωσης για την επίτευξη των στόχων βιώσιμης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών και ιδίως των ΣΒΑ

14.A και 14.A.1, καθώς και ως προς το ανακοινωθέν της Tsukuba, των υπουργών Επιστημών και Τεχνολογίας της G7, στο πλαίσιο αυτό· ζητεί επιτακτικά από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να υπενθυμίσουν στους διεθνείς εταίρους τις δεσμεύσεις τους για την προώθηση προσβάσιμης, διαλειτουργικής και ανοικτής επιστήμης· καλεί την Επιτροπή να υποβάλλει τακτικά εκθέσεις στο Κοινοβούλιο σχετικά με την πρόοδο που έχει επιτευχθεί προς τη δημιουργία πραγματικά παγκόσμιων πλατφορμών παρατήρησης των ωκεανών·

169. ζητεί, σύμφωνα με το έγγραφο των Ηνωμένων Εθνών «Our ocean, Our future: Call for Action» (Ο ωκεανός μας, το μέλλον μας: έκκληση για δράση), να πραγματοποιηθούν διεξοδικές αξιολογήσεις της κατάστασης των ωκεανών, βάσει συστημάτων επιστημονικών και παραδοσιακών γνώσεων·
170. τονίζει την ανάγκη μετάβασης σε κατάλληλα για τον συγκεκριμένο σκοπό συστήματα παρατήρησης των ωκεανών, πρόσβασης σε θαλάσσια δεδομένα και επεξεργασίας μεγάλου όγκου δεδομένων (συμπεριλαμβανομένου του γαλάζιου νέφους), σύμφωνα με το ανακοινωθέν της Tsukuba·
171. ενθαρρύνει τη διάθεση περισσότερων πόρων για την αύξηση των γνώσεων σχετικά με τις θάλασσες και την κατανόηση των ωκεανών, με ιδιαίτερη προσοχή στη θαλάσσια επιστημονική έρευνα, τη συλλογή νέων δεδομένων και γνώσης και τις πλατφόρμες ανταλλαγής δεδομένων, καθώς και για την προώθηση της ανάπτυξης πολιτικών και διαδικασιών λήψης αποφάσεων που θα βασίζονται στα καλύτερα διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία· επαναλαμβάνει τη σημασία της προληπτικής προσέγγισης σε περιπτώσεις που δεν είναι διαθέσιμα κατάλληλα επιστημονικά στοιχεία·
172. καλεί τα κράτη μέλη, καθώς και τις περιφερειακές και τοπικές αρχές και τους ιδιωτικούς φορείς να επικεντρωθούν κυρίως σε έργα καινοτομίας, στη γαλάζια βιοτεχνολογία και στη χρήση καθαρής ενέργειας, για την προώθηση και προσαρμογή πιο οικολογικών υποδομών και θαλάσσιων μεταφορών, και για την προστασία του οικοσυστήματος των ωκεανών και της βιοποικιλότητας μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Στρατηγικών Επενδύσεων (ΕΤΣΕ), του προγράμματος «Ορίζοντας 2020» και της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη» (CEF)· καλεί, επιπλέον, τα κράτη μέλη να επικεντρωθούν σε εναλλακτικά και μη συμβατικά καύσιμα για σκάφη, όπως το υδροποιημένο φυσικό αέριο (ΥΦΑ), και στο έργο των γαλάζιων διαδρόμων ΥΦΑ που θα συνδέουν τα νησιά, έτσι ώστε να προωθηθούν και να προσαρμοστούν οι υποδομές - όπως οι τερματικοί σταθμοί ΥΦΑ- ως τεχνολογίες γεφύρωσης, με χρήση της υπάρχουσας χρηματοδότησης που αναφέρθηκε παραπάνω· καλεί την Επιτροπή να αναπτύξει ωκεάνιες συμπράξεις με τους βασικούς παράγοντες του τομέα ως μέσο για την ενίσχυση της συνεργασίας, της συνεκτικότητας της πολιτικής και του συντονισμού σε θέματα κοινού ενδιαφέροντος σε τομείς κομβικούς για τη διακυβέρνηση των ωκεανών, όπως η γαλάζια ανάπτυξη και η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών·
173. σημειώνει ότι η αυτοματοποίηση και η ψηφιοποίηση του τομέα της ναυτιλίας συνεπάγονται βελτιωμένες ψηφιακές δεξιότητες και βελτιωμένα επαγγελματικά προσόντα και τονίζει ότι αυτό αποτελεί ευκαιρία για την προσέλκυση των νέων· καλεί την Επιτροπή να προωθήσει πρωτοβουλίες στον τομέα αυτό, αναπτύσσοντας κοινές πρωτοβουλίες για την αναγνώριση των προσόντων και προωθώντας διάφορες ναυτικές και θαλάσσιες δραστηριότητες·

174. εκφράζει τη λύπη του διότι στην κοινή ανακοίνωση για τη διεθνή διακυβέρνηση των ωκεανών δεν υπάρχει η παραμικρή αναφορά στον παράκτιο και θαλάσσιο τουρισμό, με δεδομένες τις επιπτώσεις τους στις παράκτιες, νησιωτικές και εξόχως απόκεντρες περιοχές και στον τοπικό τουριστικό τομέα, που περιλαμβάνει κυρίως ΜΜΕ· ζητεί την εφαρμογή μιας ευρωπαϊκής στρατηγικής για τον τουρισμό στο πλαίσιο του Διεθνούς Φόρουμ των Ωκεανών, η οποία θα εμπλέκει τις περιφέρειες και θα συμπεριλαμβάνει τις παράκτιες τοπικές αρχές στον πανευρωπαϊκό διάλογο για μια ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών όσον αφορά την έξυπνη διακυβέρνηση του παράκτιου και θαλάσσιου τουρισμού· επιμένει ότι η στρατηγική της Επιτροπής για τα πλαστικά και άλλα θαλάσσια απορρίμματα δεν θα πρέπει να παραβλέπει τις παράκτιες περιοχές, δεδομένου ότι οι διαταραχές στο θαλάσσιο περιβάλλον έχουν εξαιρετικά αρνητικό αντίκτυπο στην προσέλκυση τουριστών, καθώς και αναπόφευκτες οικονομικές και κλιματικές επιπτώσεις σε όλες τις δραστηριότητες των απομακρυσμένων περιοχών·
175. ζητεί να ενταθούν οι προσπάθειες για την ενίσχυση της έρευνας και της καινοτομίας έτσι ώστε να καθίσταται δυνατή η βελτιωμένη διακυβέρνηση των ωκεανών κατά τρόπο που να εξασφαλίζει τη διατήρηση και την αποκατάσταση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, συμπεριλαμβανομένης της βιωσιμότητας των εν λόγω πόρων, καθώς και η παιδεία σχετικά με τους ωκεανούς στην Ευρώπη και παγκοσμίως, μέσω στενότερης συνεργασίας και ανταλλαγών μεταξύ ερευνητών, ενδιαφερομένων παραγόντων, αρμοδίων για τη λήψη των αποφάσεων και του κοινού, με στόχο τη βελτίωση της εκπαίδευσης για τους ωκεανούς και των σταδιοδρομιών στον τομέα της γαλάζιας οικονομίας· ζητεί διεξοδική αξιολόγηση της κατάστασης των ωκεανών, βάσει τόσο της επιστήμης όσο και παραδοσιακών συστημάτων γνώσεων, σύμφωνα με το έγγραφο των Ηνωμένων Εθνών «Our ocean, Our future: Call for Action» (Ο ωκεανός μας, το μέλλον μας: έκκληση για δράση)·
176. τονίζει ότι είναι σημαντική η συμμετοχή των τοπικών αρχών παράκτιων και εξόχως απόκεντρων περιοχών στη διαδικασία αύξησης του ενδιαφέροντος των πολιτών της ΕΕ για τη διεθνή διακυβέρνηση των ωκεανών·
-
- ◦
177. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Οι ωκεανοί και οι θάλασσες καλύπτουν το 70 % της επιφάνειας του πλανήτη, ενώ το θαλασσινό νερό αντιστοιχεί στο 97 % των υδάτων του. Οι θάλασσες μάς παρέχουν τροφή, ενέργεια, κινητικότητα, θεραπεία και αναψυχή, ενώ επιπλέον ρυθμίζουν το κλίμα, μάς τροφοδοτούν με το 50 % του οξυγόνου μας και απορροφούν σημαντικό μέρος του διοξειδίου του άνθρακα που εκπέμπουμε. Ουσιαστικά, οι ωκεανοί αποτελούν τους ισχυρότερους συμμάχους μας στην καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής και συμπεριλήφθηκαν στη συμφωνία του Παρισιού, στο πλαίσιο ειδικής έκθεσης της IPCC αφιερωμένης στους ωκεανούς.

Οι ωκεανοί, μαζί με τους παράκτιους και θαλάσσιους πόρους, διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην ευημερία του ανθρώπου και στην κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη παγκοσμίως. Είναι ιδιαίτερα σημαντικοί για τους ανθρώπους που ζουν σε παράκτιες κοινότητες, και παρέχουν βιοτικούς πόρους και τουριστικά οφέλη, καθώς και μέσα συντήρησης και εισόδημα. Στην πραγματικότητα, εκτιμάται ότι η συνεισφορά των παράκτιων και θαλάσσιων πόρων στην παγκόσμια οικονομία μέσω των υπηρεσιών οικοσυστήματος ανέρχεται σε 28 τρισεκατομμύρια δολάρια ετησίως. Ωστόσο, οι εν λόγω πόροι είναι εξαιρετικά ευάλωτοι στην υποβάθμιση του περιβάλλοντος, την υπεραλίευση, την κλιματική αλλαγή και τη ρύπανση.

Στο Θεματολόγιο των Ηνωμένων Εθνών για τη βιώσιμη ανάπτυξη με ορίζοντα το 2030, η διατήρηση και η βιώσιμη χρήση των ωκεανών ορίζονται ως ένας από τους 17 στόχους βιώσιμης ανάπτυξης (ΣΒΑ 14): η συγκεκριμένη απόφαση καταδεικνύει ότι στα διεθνή φόρα έχει αναγνωριστεί ο καίριος ρόλος της βιώσιμης χρήσης και της διαφύλαξης των θαλάσσιων και παράκτιων οικοσυστημάτων, καθώς και της βιολογικής ποικιλομορφίας τους, ως απαραίτητο στοιχείο για την επίτευξη του θεματολογίου του 2030 που θέτει ένα νέο πλαίσιο παγκόσμιας ανάπτυξης.

Οι ΣΒΑ συνδέονται στενά μεταξύ τους, οι ωκεανοί παρέχουν δυνατότητες σε επίπεδο οικονομίας, καθώς και δυνατότητες επίλυσης της ολοένα πιο επείγουσας πρόκλησης της επισιτιστικής ασφάλειας. Δεδομένου ότι ο παγκόσμιος πληθυσμός αναμένεται να φτάσει τα 9 δισεκατομμύρια έως το 2050, η ζήτηση για τρόφιμα θα μπορούσε να αυξηθεί κατά 60 %. Οι δυνατότητες των ωκεανών σε κοινωνικοοικονομικό επίπεδο θα διατηρηθούν μόνον εάν διατηρηθούν τα θαλάσσια οικοσυστήματα, μέσω της προστασίας των οικοτόπων και του μετριασμού των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, ιδίως όσον αφορά την οξίνιση των υδάτων και την αύξηση της θερμοκρασίας τους.

Όσον αφορά την οξίνιση των υδάτων, το pH της επιφάνειας των υδάτων έχει διατηρηθεί σε σχετικά σταθερά επίπεδα εδώ και εκατομμύρια έτη. Η ραγδαία αύξηση της συγκέντρωσης CO₂ στην ατμόσφαιρα λόγω των εκπομπών από ανθρώπινες δραστηριότητες απειλεί πλέον τη σταθερότητα αυτή, καθώς γίνεται [μόνο] μερική απορρόφηση CO₂ από τους ωκεανούς. Η απορρόφηση CO₂ από τη θάλασσα προκαλεί οξίνιση των ωκεανών καθώς μειώνεται το pH των θαλάσσιων υδάτων, μολονότι η επιφάνεια των ωκεανών παραμένει αλκαλική. Η οξίνιση των ωκεανών μειώνει τη διαθεσιμότητα ανθρακικών αλάτων τα οποία είναι αναγκαία για τους θαλάσσιους οργανισμούς που περιέχουν ανθρακικό ασβέστιο, όπως τα υφαλογενή κοράλλια, τα μύδια και το πλαγκτόν, ενώ επηρεάζει επίσης τα βιολογικά μόρια και τη βιολογική διαδικασία, προκαλώντας ζημία σε ολόκληρα τα θαλάσσια οικοσυστήματα.

Η αύξηση της θερμοκρασίας των ωκεανών παγκοσμίως ευθύνεται για το 93 % περίπου της

αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη κατά τη διάρκεια των τελευταίων έξι δεκαετιών, ενώ σύμφωνα με όλες τις διαθέσιμες προβλέψεις σχετικά με τη θερμοκρασία των ωκεανών, αυτή θα εξακολουθήσει να αυξάνεται. Οι ωκεανοί απορροφούν το 25 % των εκπομπών άνθρακα που παράγουμε και αναδιανέμουν τη θερμότητα σε ολόκληρο τον πλανήτη.

Οι εκπομπές από τη ναυτιλία είναι ένα ακόμα ζήτημα που απαιτεί παγκόσμια λύση προκειμένου να αντιμετωπιστεί η προβλεπόμενη μεγάλη αύξηση των εκπομπών από τις θαλάσσιες μεταφορές. Για να είναι αποτελεσματική η δράση, απαιτείται καλύτερη γνώση των επιπτώσεων που έχουν οι θαλάσσιες μεταφορές στην κλιματική αλλαγή.

Τα θαλάσσια απορρίμματα αποτελούν μία ακόμα σημαντική απειλή για τους ωκεανούς. Τα θαλάσσια απορρίμματα συνιστούν παγκόσμιο πρόβλημα που επηρεάζει όλους τους ωκεανούς του κόσμου. Κάθε χρόνο εκατομμύρια τόνοι απορριμμάτων καταλήγουν στους ωκεανούς παγκοσμίως, και προκαλούν περιβαλλοντικά, οικονομικά, αισθητικά προβλήματα και προβλήματα υγείας. Τα θαλάσσια απορρίμματα μπορούν να προκαλέσουν σοβαρή οικονομική ζημία: απώλειες για τις παράκτιες κοινότητες, τον τουρισμό, τη ναυτιλία και την αλιεία. Το πιθανό κόστος σε ολόκληρη την ΕΕ για τον καθαρισμό των ακτών και των παραλιών εκτιμήθηκε σε σχεδόν 630 εκατομμύρια ευρώ ετησίως, ενώ το κόστος για την αλιευτική βιομηχανία εκτιμήθηκε σε σχεδόν 60 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 1 % περίπου των συνολικών εσόδων του αλιευτικού στόλου της ΕΕ (το 2010).

Τα θαλάσσια απορρίμματα αποτελούν ίσως μια από τις ταχύτερα ενισχυόμενες απειλές για την υγεία των ωκεανών παγκοσμίως, λαμβανομένης υπόψη της συγκέντρωσης και της διασποράς τους. Σε αυτό το πλαίσιο, απαιτείται μια φιλόδοξη δέσμη μέτρων κυκλικής οικονομίας, με στόχους μείωσης των θαλάσσιων απορριμμάτων κατά 30 % και 50 % το 2025 και το 2030, και αύξησης της ανακύκλωσης των πλαστικών συσκευασιών.

Για την αντιμετώπιση όλων αυτών των ζητημάτων απαιτείται καλύτερη διεθνής διακυβέρνηση προκειμένου να ενισχυθούν οι προσπάθειες σε περιφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο. Θα πρέπει να ενισχυθεί, στο πλαίσιο ενός διεθνούς οράματος, η ανάπτυξη εταιρικών σχέσεων για τους ωκεανούς με τη συμμετοχή των βασικών φορέων που σχετίζονται με τους ωκεανούς, ως μέσο για την επίτευξη καλύτερης διεθνούς διακυβέρνησης των ωκεανών.

Ενθαρρύνει την Επιτροπή να αναπτύξει εταιρικές σχέσεις με τους βασικούς φορείς στον τομέα των ωκεανών, ως μέσο για την επίτευξη καλύτερης διεθνούς διακυβέρνησης των ωκεανών. Η θέσπιση ενός σαφούς πλαισίου διακυβέρνησης των ωκεανών θα καταστήσει δυνατή την ανταλλαγή δεδομένων και τη συντονισμένη δράση. Σε αυτό το πλαίσιο, θεμελιώδης είναι ο ρόλος της UNCLOS, ενώ αξίζει πλήρη στήριξη η ανάπτυξη ενός νομικά δεσμευτικού μέσου για τη διατήρηση και τη βιώσιμη χρήση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας σε περιοχές εκτός εθνικής δικαιοδοσίας στο πλαίσιο της UNCLOS.

26.9.2017

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

προς την Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων

σχετικά με τη διεθνή διακυβέρνηση των ωκεανών: ένα θεματολόγιο για το μέλλον των ωκεανών μας στο πλαίσιο των στόχων βιώσιμης ανάπτυξης (ΣΒΑ) για το 2030 (2017/2055(INI))

Συντάκτρια γνωμοδότησης (*): Cláudia Monteiro de Aguiar

(*) (Συνδεδεμένη επιτροπή – άρθρο 54 του Κανονισμού)

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Μεταφορών και Τουρισμού καλεί την Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

- έχοντας υπόψη το άρθρο 191 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ),
- έχοντας υπόψη την κοινή ανακοίνωση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών με τίτλο «Διεθνής διακυβέρνηση των ωκεανών: ένα θεματολόγιο για το μέλλον των ωκεανών μας» (JOIN(2016)0049),
- έχοντας υπόψη την Ευρωπαϊκή Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Πολιτική του 2007 (COM(2007)0575) και τη σχετική έκθεση προόδου του 2012 (COM(2012)0491),
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 1255/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2011, για τη θέσπιση προγράμματος στήριξης της περαιτέρω ανάπτυξης μιας ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής,¹
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 15ης Οκτωβρίου 2009 με τίτλο «Αναπτύσσοντας τη διεθνή διάσταση της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής της

---

¹ ΕΕ L 321 της 5.12.2011, σ. 1.

Ευρωπαϊκής Ένωσης» (COM(2009)0536),

- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 21ης Οκτωβρίου 2010 σχετικά με την Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Πολιτική (ΟΘΠ) – Αξιολόγηση της προόδου που σημειώθηκε και νέες προκλήσεις,¹
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 2016/1625 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2016, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1406/2002 του Συμβουλίου, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια στη Θάλασσα,²
- έχοντας υπόψη την οδηγία 2014/89/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό,³
- έχοντας υπόψη την Οδηγία 2012/33/ΕΕ της 21ης Νοεμβρίου 2012 για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/32/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με την περιεκτικότητα των καυσίμων πλοίων σε θείο και την τρέχουσα αξιολόγηση του αντίκτυπου της επέκτασης των περιοχών ελέγχου των εκπομπών θείου στα ευρωπαϊκά ύδατα,
- έχοντας υπόψη την Οδηγία 2000/59/ΕΚ σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων πλοίου και καταλοίπων φορτίου,
- έχοντας υπόψη τη συμφωνία του Παρισιού του 2015 που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της σύμβασης πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (UNFCCC), και τέθηκε σε ισχύ στις 4 Νοεμβρίου 2016, και τις εθνικά καθορισμένες προθέσεις συνεισφοράς (INDC) της με στόχο τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 20ής Φεβρουαρίου 2014 με τίτλο «Μια ευρωπαϊκή στρατηγική για την τόνωση της ανάπτυξης και τη δημιουργία θέσεων εργασίας στον παράκτιο και θαλάσσιο τουρισμό» (COM(2014)0086),
- έχοντας υπόψη το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 2015 σχετικά με νέες προκλήσεις και ιδέες για την προαγωγή του τουρισμού στην Ευρώπη,⁴
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 2ας Ιουλίου 2013, σχετικά με τη Γαλάζια Ανάπτυξη: Ενίσχυση της βιώσιμης ανάπτυξης στους τομείς της θάλασσας, της ναυτιλίας και του τουρισμού στην ΕΕ,⁵
- έχοντας υπόψη την Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την Ασφάλεια στη Θάλασσα, που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 24 Ιουνίου 2014,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με τις «Προτεραιότητες της πολιτικής της ΕΕ για τις θαλάσσιες μεταφορές έως το 2020: Ανταγωνιστικότητα,

¹ ΕΕ C 70Ε της 8.3.2012, σ. 70.

² ΕΕ L 251 της 16.9.2016, σ. 77.

³ ΕΕ L 257 της 28.8.2014, σ. 135.

⁴ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2015)0391.

⁵ ΕΕ C 75 της 26.2.2016, σ. 24.

απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές, ψηφιοποίηση για τη διασφάλιση παγκόσμιας συνδεσιμότητας, αποτελεσματικής εσωτερικής αγοράς και ναυτιλιακού συνεργατικού σχηματισμού παγκόσμιας κλάσης» (9976/17),

- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 2ας Δεκεμβρίου 2015 με τίτλο «Το κλείσιμο του κύκλου – Ένα σχέδιο δράσης της ΕΕ για την κυκλική οικονομία» (COM(2015)0614),
  - έχοντας υπόψη τη διαπραγματευτική θέση του όσον αφορά τη δέσμη μέτρων για τα απόβλητα όπως εγκρίθηκε στις 14 Μαρτίου 2017,
  - έχοντας υπόψη την πρόταση των χωρών της Βαλτικής Θάλασσας και της Βόρειας Θάλασσας προς το ΔΝΟ να εισαγάγει καθορισμένες περιοχές ελέγχου των εκπομπών οξειδίων του αζώτου (ΠΕΕΑ),
  - έχοντας υπόψη τη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για τους ωκεανούς, η οποία πραγματοποιήθηκε από τις 5 έως τις 9 Ιουνίου 2017 στη Νέα Υόρκη,
  - έχοντας υπόψη την έκκληση για δράση υπέρ των ωκεανών που εξέδωσε ο ΟΗΕ στις 5 Ιουνίου 2017,
  - έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής σχετικά με την κοινή ανακοίνωση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο με τίτλο «Διεθνής διακυβέρνηση των ωκεανών: ένα θεματολόγιο για το μέλλον των ωκεανών μας»,
1. χαιρετίζει την κοινή ανακοίνωση με τίτλο «Διεθνής διακυβέρνηση των ωκεανών: ένα θεματολόγιο για το μέλλον των ωκεανών μας» και τις δράσεις που αυτή προβλέπει· επαναβεβαιώνει τη σημασία της διεθνούς διακυβέρνησης των ωκεανών και των οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών παραμέτρων της, που θα πρέπει να βασίζονται σε μια διατομεακή προσέγγιση με επίκεντρο την ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική και τις εγκάρσιες πολιτικές που περιέχει, ιδίως τη γαλάζια ανάπτυξη, και την τρέχουσα και αναδυόμενη βέλτιστη διαθέσιμη γνώση και τα δεδομένα για τη θάλασσα, το θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό, την ολοκληρωμένη θαλάσσια επιτήρηση και τις στρατηγικές για τις θαλάσσιες λεκάνες· τονίζει την ανάγκη για πολιτική συνοχή και αυξημένη συνεργασία και συντονισμό μεταξύ όλων των σχετικών παραγόντων, όπως κυβερνήσεις, περιφερειακοί και διεθνείς οργανισμοί και θεσμικά όργανα, η επιστημονική κοινότητα, ο ιδιωτικός τομέας και η κοινωνία των πολιτών·
  2. υποστηρίζει πλήρως το σχέδιο δράσης της Επιτροπής που περιλαμβάνεται στην Κοινή Ανακοίνωση του 2016 σχετικά με τη διεθνή διακυβέρνηση των ωκεανών· τονίζει την επείγουσα ανάγκη για την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να θέσουν σύντομα σε εφαρμογή τις δράσεις αυτές και να μετατρέψουν τη δέσμευση της ΕΕ όσον αφορά τη βιώσιμη ανάπτυξη των ωκεανών σε συγκεκριμένες πολιτικές σε επίπεδο ΕΕ και σε διεθνές επίπεδο·
  3. επαναλαμβάνει την ισχυρή θαλάσσια διάσταση των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης, και ειδικότερα, αλλά όχι αποκλειστικά, του στόχου 14: Προστασία και βιώσιμη χρήση των ωκεανών, των θαλασσών και των θαλάσσιων πόρων·

4. τονίζει ότι η καλύτερη διαφάνεια, η πρόσβαση του κοινού στις πληροφορίες, η συμμετοχή των ενδιαφερομένων και η νομιμότητα των οργανώσεων του ΟΗΕ, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης δημόσιας λογοδοσίας των εκπροσώπων των χωρών σε διεθνείς οργανισμούς, όπως ο Διεθνής Ναυτιλιακός Οργανισμός (ΔΝΟ) και η Διεθνής Αρχή Θαλάσσιου Βυθού (ISA), συνιστούν προτεραιότητες για την αντιμετώπιση των υφισταμένων ελλείψεων στο πλαίσιο της διακυβέρνησης·
5. σημειώνει, περαιτέρω, όσον αφορά το διεθνές δίκαιο σχετικά με τη ρύπανση της ατμόσφαιρας, ότι στα πλαίσια της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS) δεν επιτρέπεται στα κράτη μέλη να επιβιβάζονται και να επιθεωρούν πλοία στην ανοικτή θάλασσα ή σε αβλαβείς διελεύσεις, ακόμα και όταν υπάρχουν πολύ σαφείς ενδείξεις παράβασης· καλεί, επομένως, τα συμβαλλόμενα μέρη των Ηνωμένων Εθνών να ενισχύσουν το νομικό πλαίσιο της UNCLOS ώστε να αντιμετωπιστούν τυχόν διαπιστωθέντα κενά διακυβέρνησης και να θεσπιστούν ισχυροί μηχανισμοί επιβολής του διεθνούς περιβαλλοντικού δικαίου·
6. τονίζει τη σημασία των εξαιρετικά απόκεντρων περιφερειών στο ναυτιλιακό πλαίσιο, ιδίως λόγω της θέσης τους στον Ατλαντικό και τον Ινδικό Ωκεανό, καθώς αποτελούν εργαστήρια για τη μελέτη και την καταπολέμηση των επιπτώσεων των κλιματικών αλλαγών στη βιοποικιλότητα και στα θαλάσσια οικοσυστήματα και παρέχουν μεγάλες δυνατότητες για την ανάπτυξη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και γαλάζιων βιοτεχνολογιών· υπογραμμίζει την ανάγκη δημιουργίας καινοτόμων προγραμμάτων και κατάλληλης χρηματοδότησης, για την εγκαθίδρυση κέντρων έρευνας και ανάπτυξης στις εξαιρετικά απόκεντρες περιφέρειες· ζητεί, προς τον σκοπό αυτό, τη δημιουργία ναυτιλιακού συνεργατικού σχηματισμού των εξαιρετικά απόκεντρων περιφερειών·
7. χαιρετίζει την πρόοδο που σημειώθηκε από τα κράτη μέλη όσον αφορά τον καθορισμό του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού (ΘΧΣ)· επαναλαμβάνει ότι απαιτούνται περαιτέρω προσπάθειες για τη συνεκτική εφαρμογή της Οδηγίας 2014/89/ΕΕ, ούτως ώστε να δοθεί ένα παράδειγμα για την εισαγωγή του ΘΧΣ σε παγκόσμιο επίπεδο· καλεί, κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη να καταρτίσουν τα θαλάσσια χωροταξικά τους σχέδια μέχρι τις 31 Μαρτίου 2021 το αργότερο· τονίζει τη διεθνή και διασυνοριακή διάσταση, και καλεί την Επιτροπή να ξεκινήσει τις εργασίες για την εκπόνηση προτάσεων για διεθνείς κατευθυντήριες γραμμές, λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία των συνεργειών και των αλληλεπιδράσεων μεταξύ ξηράς και θάλασσας, καθώς και των σχετικών διαδικασιών, όπως η ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, και να οδηγήσει σε ένα διεθνές φόρουμ για τον ΘΧΣ, με τη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων φορέων και τρίτων χωρών, για την προώθησή του σε παγκόσμιο επίπεδο και για την παροχή βέλτιστων πρακτικών, με στόχο την τόνωση της διεθνούς συνεργασίας, τη βελτίωση της διαχείρισης, την προστασία και τη χρήση των ωκεανών, την αύξηση της διαφάνειας και την ενίσχυση της εκπαίδευσης και της κατάρτισης·
8. υπογραμμίζει τη σημασία που έχει η Στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ασφάλεια στη θάλασσα (EUMSS) και καλεί την Επιτροπή να συμπεριλάβει τη θαλάσσια ασφάλεια στην εξωτερική πολιτική, έχοντας κατά νου ότι μεγάλο μέρος του εμπορίου μεταφέρεται δια θαλάσσης, πάνω από το 70 % των εξωτερικών συνόρων είναι θαλάσσια σύνορα και είναι απαραίτητο να εγγυηθούμε την ασφάλεια των επιβατών που διέρχονται από τους λιμένες της Ένωσης·

9. υπογραμμίζει ότι είναι σημαντικό να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια στη Θάλασσα (EMSA), του Frontex και της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ελέγχου της Αλιείας (EFCA), του καθενός στο πλαίσιο της δικής του εντολής, για τη στήριξη των εθνικών αρχών των κρατών μελών που έχουν επιφορτιστεί με καθήκοντα ακτοφυλακής, ενώ επίσης είναι σημαντική η προώθηση της θαλάσσιας ασφάλειας και προστασίας, η καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος και η προστασία του περιβάλλοντος με την πρόληψη και μείωση της ρύπανσης από υπεράκτιες εγκαταστάσεις φυσικού αερίου και πετρελαίου· είναι της άποψης ότι οι εν λόγω οργανισμοί θα πρέπει να λάβουν πιο ουσιαστική χρηματοδότηση από την ΕΕ, κατά περίπτωση, προκειμένου να είναι σε θέση να φέρουν σε πέρας τα νέα αυτά καθήκοντα· τονίζει τη σημασία της περαιτέρω ανάπτυξης ψηφιακών λύσεων — όπως η διευκόλυνση της ναυτιλιακής βιομηχανίας μέσω απλουστευμένων διαδικασιών για τις διατυπώσεις υποβολής δηλώσεων, και τη μεγαλύτερη επένδυση σε μια κοινή υποδομή για την ανταλλαγή δεδομένων σε πανευρωπαϊκή κλίμακα προς όφελος όλων των αρχών των κρατών μελών που εκτελούν καθήκοντα ακτοφυλακής — και προηγμένης τεχνολογίας θαλάσσιων μεταφορών, όπως οι Ολοκληρωμένες Θαλάσσιες υπηρεσίες του EMSA, προκειμένου να βελτιωθούν τα συστήματα επιτήρησης και παρακολούθησης για τις θαλάσσιες δραστηριότητες και άλλα προγράμματα, όπως το Κοινό Περιβάλλον Ανταλλαγής Πληροφοριών (ΚΠΑΠ) για τη θάλασσα επιτήρηση·
10. καλεί τα κράτη μέλη, καθώς και τις περιφερειακές και τοπικές αρχές και τους ιδιωτικούς φορείς να επικεντρωθούν κυρίως σε έργα καινοτομίας, στη γαλάζια βιοτεχνολογία και στη χρήση καθαρής ενέργειας, για την προώθηση και προσαρμογή πιο οικολογικών υποδομών και θαλάσσιων μεταφορών, και για την προστασία του οικοσυστήματος των ωκεανών και της βιοποικιλότητας μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Στρατηγικών Επενδύσεων (ΕΤΣΕ), του προγράμματος «Ορίζοντας 2020» και της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη» (CEF)· καλεί, επιπλέον, τα κράτη μέλη να επικεντρωθούν σε εναλλακτικά και μη συμβατικά καύσιμα για σκάφη, όπως το υγροποιημένο φυσικό αέριο (LNG), και στο έργο των γαλάζιων διαδρόμων LNG που θα συνδέουν στα νησιά, έτσι ώστε να υπάρξει προώθηση και προσαρμογή υποδομών -όπως οι τερματικοί σταθμοί LNG- ως τεχνολογιών γεφύρωσης, με χρήση της υπάρχουσας χρηματοδότησης που αναφέρθηκε παραπάνω· καλεί την Επιτροπή να αναπτύξει ωκεάνιες συμπράξεις με τους βασικούς παράγοντες του τομέα ως μέσο για την ενίσχυση της συνεργασίας, της συνεκτικότητας της πολιτικής και του συντονισμού σε θέματα κοινού ενδιαφέροντος σε τομείς κομβικούς για τη διακυβέρνηση των ωκεανών, όπως η γαλάζια ανάπτυξη και η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών·
11. τονίζει τη σημασία της αναθεώρησης της οδηγίας για τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων, και καλεί τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να εγκρίνουν μια στρατηγική σε συνεργασία με τον ΔΝΟ, τις τρίτες χώρες και τον κλάδο, για την απαλλαγή του τομέα της ναυτιλίας από τις ανθρακούχες εκπομπές σε συνάρτηση με τους στόχους της συμφωνίας του Παρισιού και τονίζει επίσης την ανάγκη να θεσπιστεί ένα διεθνές σύστημα για την παρακολούθηση, την υποβολή εκθέσεων και την επαλήθευση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου·
12. υπογραμμίζει ότι οι θαλάσσιες μεταφορές έχουν επιπτώσεις στο παγκόσμιο κλίμα και στην ποιότητα του αέρα, ως αποτέλεσμα τόσο των εκπομπών CO₂ όσο και των εκπομπών που δεν σχετίζονται με το CO₂, όπως οι εκπομπές οξειδίων του θείου -που καλύπτονται από την οδηγία (ΕΕ) 2016/802- και του αζώτου, οι τελευταίες από τις οποίες έχουν

ιδιαίτερο αντίκτυπο σε πόλεις-λιμένες και σε παράκτιες περιοχές· επισημαίνει ότι οι θαλάσσιες εκπομπές CO₂ προβλέπεται να αυξηθούν κατά 50% με 250% έως το 2050 και ότι το μερίδιό τους ως ποσοστό των παγκόσμιων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου θα μπορούσε να αυξηθεί σημαντικά και να φτάσει στο 17 % · επαναλαμβάνει ότι όλοι οι τομείς της οικονομίας πρέπει να συμβάλουν στη μείωση των εκπομπών CO₂ σύμφωνα με τη Συμφωνία του Παρισιού·

13. ζητεί τη δημιουργία ενός παγκόσμιου μηχανισμού, βασιζόμενου στην αγορά, όπως για παράδειγμα ενός μηχανισμού τιμολόγησης των εκπομπών στο πλαίσιο του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (ΔΝΟ) για την αντιμετώπιση των εκπομπών από τις διεθνείς θαλάσσιες μεταφορές, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη τις περιφέρειες που εξαρτώνται πλήρως από τις θαλάσσιες μεταφορές, και ιδιαίτερα τις εξόχως απόκεντρες και τις νησιωτικές περιφέρειες και κράτη·
14. παροτρύνει την Επιτροπή να ενισχύσει τη ναυτιλιακή συνεργασία και τη δημιουργία ικανοτήτων, μέσα στο πλαίσιο της διεθνούς συνεργασίας και ανάπτυξης, για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων όλων των ειδών θαλάσσιων απορριμμάτων και ρύπανσης, όπως οι νησίδες πλαστικού και μικροπλαστικού στα κυκλικά συστήματα ρευμάτων των ωκεανών και η απόρριψη απορριμμάτων και λυμάτων πλοίων εκτός των χωρικών υδάτων, για την προστασία, τη διατήρηση και την αειφόρο χρήση των θαλάσσιων πόρων· καλεί την Επιτροπή να εντείνει τις προσπάθειές της για την καταπολέμηση των θαλάσσιων απορριμμάτων αντιμετωπίζοντας τις πηγές ρύπανσης στην ξηρά, με στόχο να μειωθεί ριζικά η ποσότητα των απορριμμάτων που παράγονται και να αυξηθούν τα επίπεδα ανακυκλωσιμότητας, και, παράλληλα, καλεί τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν δεόντως τους κανονισμούς για τις μεταφορές της ΕΕ, όπως η οδηγία 2005/35/ΕΚ σχετικά με τη ρύπανση από τα πλοία·
15. καλεί τα κράτη μέλη και τις τοπικές και περιφερειακές αρχές να στηρίζουν τις καινοτόμες τεχνολογικές καθώς και οικονομικές πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση της ρύπανσης των ωκεανών και των θαλασσών έτσι ώστε να προωθηθούν αποτελεσματικά συστήματα ανάκτησης για τα απόβλητα που προέρχονται από τη ναυτιλία, ιδίως τα πλαστικά απόβλητα, σε λιμένες, να αυξηθεί η ευαισθητοποίηση εντός του τομέα των θαλάσσιων μεταφορών σχετικά με τις συνέπειες της απόρριψης πλαστικών αποβλήτων στη θάλασσα, και να ξεπεραστούν σημαντικά εμπόδια όσον αφορά την εφαρμογή της Διεθνούς Σύμβασης για την πρόληψη της ρύπανσης από πλοία (MARPOL)·
16. είναι της άποψης ότι η ανταλλαγή υδάτινου έρματος ενδέχεται να αποτελέσει λύση για την αποφυγή της εισαγωγής χωροκατακτητικών ξένων ειδών· τονίζει ότι ενώ η σύμβαση του ΔΝΟ για τη διαχείριση του υδάτινου έρματος, που αποβλέπει στον έλεγχο και τη διαχείριση του προβλήματος αυτού, θα τεθεί σύντομα σε ισχύ, η επιτυχής εφαρμογή της θα εξαρτηθεί από μια ευρύτερη επικύρωση·
17. καλεί την Επιτροπή να εκπονήσει, το αργότερο έως το 2020, πρόταση σχετικά με τη δυνατότητα τα ελλιμενισμένα στην ΕΕ πλοία να χρησιμοποιούν παραγόμενο στην ξηρά ηλεκτρισμό και να είναι εξοπλισμένα αναλόγως, προκειμένου να μειωθούν οι εκπομπές στις λιμενικές περιοχές, λαμβάνοντας υπόψη ρυπαντικές ουσίες όπως το διοξείδιο του θείου (SO₂), τα οξειδία του αζώτου (NO_x), η αιθάλη και τα αιωρούμενα σωματίδια, που εκπέμπονται από πλοία που χρησιμοποιούν τις βοηθητικές τους μηχανές για να παράγουν ηλεκτρισμό τον οποίο χρησιμοποιούν για επικοινωνία, φωτισμό, αερισμό και για άλλο

εξοπλισμό επί του σκάφους όταν είναι αγκυροβολημένα σε λιμένες·

18. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αξιολογήσουν και να προωθήσουν την εφαρμογή περιορισμών ταχύτητας στα σκάφη στο επίπεδο που έχει καθοριστεί από το ΔΝΟ, προκειμένου να μειωθούν οι εκπομπές, λαμβάνοντας υπόψη το σχεδιαστικό δείκτη ενεργειακής απόδοσης (EEDI) και το σχέδιο διαχείρισης ενεργειακής απόδοσης σκαφών (SEEMP) καθώς και το γεγονός ότι τα όρια ταχύτητας συνηθίζονται στους τομείς των οδικών και των σιδηροδρομικών μεταφορών· υπογραμμίζει ότι τα εσωτερικά και εξωτερικά οικονομικά πλεονεκτήματα που συνεπάγονται οι χαμηλότερες ταχύτητες στον ναυτιλιακό τομέα υπερβαίνουν το κόστος· τονίζει ότι η αργή πλεύση ελέγχεται και επιβάλλεται με σχετικά εύκολο τρόπο, με χαμηλό διοικητικό φόρτο για τους ενδιαφερόμενους·
19. επαναλαμβάνει το ψήφισμά του της 16ης Μαρτίου 2017 σχετικά με μια ολοκληρωμένη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Αρκτική¹, στο οποίο καλούσε την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να υποστηρίξουν ενεργά την εφαρμογή της απαγόρευσης, μέσω της Σύμβασης MARPOL, της χρήσης και της μεταφοράς βαρέος πετρελαίου (HFO) ως καυσίμου πλοίων στις δεξαμενές καυσίμων των σκαφών που πλέουν στις θάλασσες της Αρκτικής, όπως ρυθμίζεται σήμερα για τα ύδατα που περιβάλλουν την Ανταρκτική· καλεί την Επιτροπή να συμπεριλάβει τους περιβαλλοντικούς κινδύνους, τους κινδύνους για την υγεία και τους κλιματικούς κινδύνους της χρήσης βαρέος πετρελαίου στη θέση που θα διατυπώσει σχετικά με τη διεθνή διακυβέρνηση των ωκεανών· καλεί την Επιτροπή, ελλείψει επαρκών διεθνών μέτρων, να υποβάλει προτάσεις κανόνων για τα πλοία που καταπλέουν σε λιμένες της ΕΕ πριν ταξιδέψουν μέσω των υδάτων της Αρκτικής, με σκοπό την απαγόρευση της χρήσης και μεταφοράς βαρέος πετρελαίου·
20. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να καταβάλουν ενεργές προσπάθειες για την ταχεία ολοκλήρωση του παρατεταμένου προγράμματος εργασίας του ΔΝΟ σχετικά με την μείωση των εκπομπών αιθάλης από τα πλοία που πλέουν στην Αρκτική με απώτερο στόχο την επιβράδυνση της ταχείας αύξησης των θερμοκρασιών και της επιταχυνόμενης τήξης των πολικών πάγων στην περιοχή·
21. σημειώνει ότι η αυτοματοποίηση και η ψηφιοποίηση του τομέα της ναυτιλίας συνεπάγονται βελτιωμένες ψηφιακές δεξιότητες και βελτιωμένα επαγγελματικά προσόντα και τονίζει ότι αυτό αποτελεί ευκαιρία για την προσέλκυση νέων· καλεί την Επιτροπή να προωθήσει πρωτοβουλίες στον τομέα αυτό, αναπτύσσοντας κοινές πρωτοβουλίες για την αναγνώριση των προσόντων και προωθώντας διάφορες ναυτικές και θαλάσσιες δραστηριότητες·
22. εκφράζει τη λύπη του διότι στην κοινή ανακοίνωση για τη διεθνή διακυβέρνηση των ωκεανών δεν υπάρχει η παραμικρή αναφορά στον παράκτιο και θαλάσσιο τουρισμό, με δεδομένες τις επιπτώσεις τους στις παράκτιες, νησιωτικές και εξόχως απόκεντρες περιοχές, και στον τοπικό τουριστικό τομέα, που περιλαμβάνει κυρίως ΜΜΕ· ζητεί την εφαρμογή μιας ευρωπαϊκής στρατηγικής για τον τουρισμό στο πλαίσιο του Διεθνούς Φόρουμ των Ωκεανών, η οποία θα διαδिकτυώνει τις περιφέρειες και θα συμπεριλαμβάνει τις παράκτιες τοπικές αρχές στον πανευρωπαϊκό διάλογο για μια ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών όσον αφορά την έξυπνη διακυβέρνηση του παράκτιου και θαλάσσιου

¹ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2017)0093.

τουρισμού· επιμένει ότι η στρατηγική της Επιτροπής για τα πλαστικά και άλλα θαλάσσια απορρίμματα δεν πρέπει να παραβλέπει τις παράκτιες περιοχές, δεδομένου ότι οι διαταραχές στο θαλάσσιο περιβάλλον έχουν εξαιρετικά αρνητικό αντίκτυπο στην προσέλκυση τουριστών, καθώς και αναπόφευκτες οικονομικές και κλιματικές επιπτώσεις σε όλες τις δραστηριότητες των απομακρυσμένων περιοχών·

23. ζητεί να ενταθούν οι προσπάθειες για την ενίσχυση της έρευνας και της καινοτομίας έτσι ώστε να καθίσταται δυνατή η βελτιωμένη διακυβέρνηση των ωκεανών κατά τρόπο που να εξασφαλίζει τη διατήρηση και την αποκατάσταση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, συμπεριλαμβανομένης της βιωσιμότητας των εν λόγω πόρων, καθώς και η παιδεία σχετικά με τους ωκεανούς στην Ευρώπη και παγκοσμίως μέσω στενότερης συνεργασίας και ανταλλαγών μεταξύ ερευνητών, ενδιαφερομένων παραγόντων, αρμοδίων για τη λήψη των αποφάσεων και του κοινού, με στόχο τη βελτίωση της εκπαίδευσης για τους ωκεανούς και των σταδιοδρομιών στον τομέα της γαλάζιας οικονομίας· ζητεί διεξοδική αξιολόγηση της κατάστασης των ωκεανών, βάσει της επιστήμης και παραδοσιακών συστημάτων γνώσεων, , σύμφωνα με το έγγραφο των Ηνωμένων Εθνών «Our ocean, Our future: Call for Action» (Ο ωκεανός μας, το μέλλον μας: έκκληση για δράση)·
24. τονίζει ότι είναι σημαντική η συμμετοχή των τοπικών αρχών παράκτιων και εξόχως απόκεντρων περιοχών στη διαδικασία αύξησης του ενδιαφέροντος των πολιτών της ΕΕ για τη διεθνή διακυβέρνηση των ωκεανών.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΣΤΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	25.9.2017
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+: 31 -: 0 0: 2
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Marie-Christine Arnautu, Georges Bach, Deirdre Clune, Michael Cramer, Andor Deli, Isabella De Monte, Ismail Ertug, Jacqueline Foster, Bruno Gollnisch, Dieter-Lebrecht Koch, Gesine Meissner, Cláudia Monteiro de Aguiar, Jens Nilsson, Markus Pieper, Salvatore Domenico Pogliese, Gabriele Preuß, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, Claudia Schmidt, Keith Taylor, Pavel Telička, Wim van de Camp
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Nicola Caputo, Jakop Dalunde, Mark Demesmaeker, Werner Kuhn, Ulrike Rodust, Olga Sehnalová, Matthijs van Miltenburg
Αναπληρωτές (άρθρο 200 παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Clara Eugenia Aguilera García, Barbara Kudrycka, Claudiu Ciprian Tănăsescu

**ΤΕΛΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΚΛΗΣΗ ΣΤΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

31	+
ALDE	Gesine Meissner, Dominique Riquet, Pavel Telička, Matthijs van Miltenburg
ECR	Jacqueline Foster, Mark Demesmaeker
PPE	Georges Bach, Deirdre Clune, Andor Deli, Dieter-Lebrecht Koch, Barbara Kudrycka, Werner Kuhn, Cláudia Monteiro de Aguiar, Markus Pieper, Salvatore Domenico Pogliese, Massimiliano Salini, Cláudia Schmidt, Wim van de Camp
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Nicola Caputo, Isabella De Monte, Ismail Ertug, Jens Nilsson, Gabriele Preuß, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Ulrike Rodust, Olga Sehnalová, Claudiu Ciprian Tănașescu
Verts/ALE	Michael Cramer, Jakop Dalunde, Keith Taylor

0	-
-	-

2	0
ENF	Marie-Christine Arnautu
NI	Bruno Gollnisch

Υπόμνημα για τα χρησιμοποιούμενα σύμβολα:

+ : υπέρ

- : κατά

0 : αποχή

8.6.2017

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ

προς την Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων

σχετικά με τη διεθνή διακυβέρνηση των ωκεανών: ένα θεματολόγιο για το μέλλον των ωκεανών μας στο πλαίσιο των στόχων βιώσιμης ανάπτυξης (ΣΒΑ) για το 2030 (2017/2055(INI))

Συντάκτης γνωμοδότησης: Jarosław Wałęsa

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Αλιείας καλεί την Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

1. χαιρετίζει την κοινή ανακοίνωση με τίτλο «Διεθνής διακυβέρνηση των ωκεανών: ένα θεματολόγιο για το μέλλον των ωκεανών μας» (SWD(2016)0352), που αναγνωρίζει πως το τρέχον πλαίσιο διακυβέρνησης των ωκεανών δεν είναι αρκετά αποτελεσματικό και ζητεί να ληφθούν πιο συγκεκριμένα μέτρα προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της βιώσιμης ανάπτυξης (ΣΒΑ/SDGs): καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αναπτύξουν περαιτέρω τα συγκεκριμένα μέτρα που απαιτούνται για την επίτευξη των καθορισμένων στόχων σε διεθνές επίπεδο·
2. ζητεί να επιδιώξει η γαλάζια οικονομία την ανασυγκρότηση της ανθεκτικότητας των παράκτιων κοινοτήτων, για την αποκατάσταση του παραγωγικού δυναμικού της αλιείας, και με τον τρόπο αυτό για στήριξη της επισιτιστικής ασφάλειας, την ανακούφιση από την φτώχεια, και τη βιώσιμη διαχείριση των έμβιων υδάτινων πόρων· υπενθυμίζει ότι προτού ξεκινήσει οποιαδήποτε δραστηριότητα γαλάζιας οικονομίας, θα πρέπει να διασφαλίζεται μια αξιολόγηση αντικτύπου και να ολοκληρώνεται μια πλήρης διαδικασία ενημέρωσης και συμμετοχής όλων των ενδιαφερομένων φορέων· τονίζει ότι η γαλάζια οικονομία πρέπει να συμβάλει στην επίτευξη των ΣΒΑ14: την προστασία και αειφόρο χρήση των ωκεανών και των θαλάσσιων πόρων·
3. υπενθυμίζει ότι ο τομέας της αλιείας, ο οποίος αποτελεί μία από τις κύριες παραδοσιακές ανθρώπινες δραστηριότητες που αναπτύσσονται στο θαλάσσιο περιβάλλον, είναι ιδιαίτερης σημασίας και συνιστά, επομένως, καθοριστικό στοιχείο της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής· επισημαίνει ότι ο η αλιεία είναι ο τομέας που πλήττεται περισσότερο από την ποικιλόμορφη αξιοποίηση των ωκεανών και τις δραστηριότητες που

πραγματοποιούνται σε αυτούς, όπως οι θαλάσσιες μεταφορές και ο τουρισμός, η ανάπτυξη των αστικών και παρακτίων περιοχών, η εκμετάλλευση των πρώτων υλών και των ενεργειακών πηγών, η υποθαλάσσια εξόρυξη, όπως και από περιβαλλοντικά προβλήματα όπως η θαλάσσια ρύπανση (πλαστικά απορρίμματα, απορριφθέντα αλιευτικά δίκτυα, πετρελαιοκηλίδες, ηχορύπανση, απορρίψεις υδάτινου έρματος, ανεξέλεγκτη εξόρυξη και έρευνα πετρελαίου και φυσικού αερίου κλπ.) και η κλιματική αλλαγή (άνοδος επιπέδου θάλασσας, αυξανόμενες θερμοκρασίες της επιφάνειας της θάλασσας, πλημμύρες παράκτιων περιοχών, αυξανόμενη οξύτητα των ωκεανών κλπ.).

4. τονίζει ότι είναι σημαντικό να προστατευθεί τουλάχιστον το 10 % των παράκτιων και θαλάσσιων περιοχών, σύμφωνα με τον Στόχο Βιώσιμης Ανάπτυξης (ΣΒΑ) 14.5 και τη Σύμβαση του ΟΗΕ για τη βιολογική ποικιλότητα· επισημαίνει ότι οι προστατευόμενες θαλάσσιες ζώνες προσφέρουν οικολογικά και κοινωνικοοικονομικά οφέλη και αποτελούν ένα σημαντικό εργαλείο διαχείρισης των αλιευτικών δραστηριοτήτων· υπενθυμίζει ειδικότερα τη σημασία των σημαντικών από οικολογική ή βιολογική άποψη θαλάσσιων περιοχών (EBSAs) και την ανάγκη διατήρησής τους προκειμένου να έχουμε υγιείς και λειτουργικούς ωκεανούς και το πλήθος των υπηρεσιών που παρέχουν·
5. εκφράζει την ανησυχία του διότι, σύμφωνα με μια πρόσφατη μελέτη του Κοινοβουλίου, ενώ η γαλάζια οικονομία θα μπορούσε να έχει θετική κοινωνικοοικονομική επίπτωση (στην απασχόληση, τα εισοδήματα και την ακαθάριστη προστιθέμενη αξία), οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις της είναι εν γένει αρνητικές σε ό,τι αφορά την αλλοίωση της παράκτιας δυναμικής, τη θαλάσσια ρύπανση, τον ευτροφισμό, τη μορφολογία του θαλάσσιου βυθού, τις αλλοιώσεις σε οικοτόπους/οικοσυστήματα/βιοποικιλότητα· εκφράζει την ανησυχία του, ότι το σωρευτικό βάρος των περιβαλλοντικών επιπτώσεων θα αποβεί σε βάρος της αλιείας·
6. καλεί τα κράτη να βελτιώσουν τα νομικά τους συστήματα για την προστασία των ωκεανών μας· ζητεί να αναγνωριστεί διεθνώς η έννοια της οικολογικής βλάβης σε περιπτώσεις θαλάσσιας ρύπανσης, ώστε να μπορεί να απαιτηθεί αποζημίωση όποτε διαπιστώνεται η διάπραξη παράβασης· ζητεί να καθιερωθεί η αρχή της αλυσίδας των ευθυνών, με την οποία προσδιορίζονται σε ολόκληρη την αλυσίδα οι υπεύθυνοι μιας περιβαλλοντικής ζημιάς που προκλήθηκε·
7. επισημαίνει ότι οι εντατικοποιημένες δραστηριότητες στα παράκτια και θαλάσσια ύδατα απαιτούν όλο και περισσότερο έναν θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό· καλεί την Επιτροπή να εργαστεί για την έκδοση διεθνών κατευθυντήριων γραμμών για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό και να βοηθήσει στην επέκταση των προστατευόμενων θαλάσσιων ζωνών παγκοσμίως, με χρηματοδότηση από τα προγράμματα Horizon 2020 και LIFE·
8. τονίζει την ανάγκη του να υιοθετηθεί μια διατομεακή προσέγγιση, για τη βιωσιμότητα των πόρων και για καθαρές θάλασσες και ωκεανούς σε συμφωνία με τους ΣΒΑ14· επισημαίνει ότι ο τομέας της αλιείας δεν είναι ο μόνος που επηρεάζει τις μελλοντικές προοπτικές των ωκεανών·
9. τονίζει ότι η ΕΕ θα πρέπει να φροντίσει ώστε οι περί αλιείας διατάξεις να αποτελούν βασικό στοιχείο του μελλοντικού νομικά δεσμευτικού κειμένου της Σύμβασης του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS) σε ό,τι αφορά τη διατήρηση και τη βιώσιμη χρήση της θαλάσσιας βιολογικής ποικιλομορφίας στις περιοχές που είναι εκτός εθνικής

δικαιοδοσίας·

10. τονίζει την ανάγκη του να σημειωθεί πρόοδος προς την κατεύθυνση μιας «οικοσυστημικής προσέγγισης» που θα λαμβάνει υπόψη την αρχή της προφύλαξης και όλους τους παράγοντες που επηρεάζουν την κατάσταση της υγείας των ιχθυοαποθεμάτων·
11. υπενθυμίζει ότι η οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική, που αποσκοπεί στην επίτευξη μιας καλής περιβαλλοντικής κατάστασης (GES), επισημαίνει ειδικότερα ότι οι ιδιότητες και ποσότητες των θαλάσσιων απορριμμάτων δεν πρέπει να προκαλούν ζημιά στο παράκτιο και θαλάσσιο περιβάλλον (περιγραφέας 10)· υπενθυμίζει ότι τα πλαστικά και μικροπλαστικά, που αντιπροσωπεύουν το 80 % περίπου των θαλάσσιων απορριμμάτων, ζημιώνουν την αλιεία και η ΕΕ θα ξεκινήσει το 2017 μια στρατηγική για τα πλαστικά, σε συμφωνία με την Ατζέντα 2030 και τις αρχές της κυκλικής οικονομίας· καλεί την Επιτροπή, τα κράτη μέλη και τις τρίτες χώρες να ενισχύσουν το διεθνές πλαίσιο, π.χ. μέσα από την εφαρμογή του σχεδίου δράσης του G7 για την καταπολέμηση των θαλάσσιων απορριμμάτων·
12. τονίζει τη σημασία των έγκαιρων λύσεων για την αντιμετώπιση των χωροκατακτητικών ειδών, λόγω των αυξανόμενων επιπτώσεών τους και των κινδύνων για την αλιεία, την παραγωγικότητα των ωκεανών και τη βιοποικιλότητα, και λόγω του ρόλου τους στην αποδιοργάνωση των φυσικών οικοσυστημάτων· καλεί τα κράτη μέλη να βελτιώσουν τη συνεργασία μεταξύ τους και με τις τρίτες χώρες, μεταξύ άλλων και με συγχρονισμένες και συνεργατικές δράσεις και ανταλλαγές πληροφοριών, δεδομένων και βέλτιστων πρακτικών·
13. επισημαίνει ότι η Κοινή Αλιευτική Πολιτική (ΚΑΛΠ), για να προστατεύσει τους θαλάσσιους πόρους και να αποτρέψει την υπερεκμετάλλευσή τους, θα πρέπει να μεριμνήσει ώστε τα ποσοστά θνησιμότητας λόγω αλιείας να οριστούν σε επίπεδα που να επιτρέπουν την αποκατάσταση και διατήρηση των ιχθυοαποθεμάτων σε επίπεδα πάνω από εκείνα που μπορούν να εξασφαλίσουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση (ΜΒΑ)·
14. τονίζει τη σημασία του να αυξηθεί και να βελτιστοποιηθεί το ποσοστό των προστατευόμενων θαλάσσιων ζωνών, βάσει επιστημονικών συμβουλών και στόχων διατήρησης, με σκοπό την προστασία του 10 % των παράκτιων και θαλάσσιων περιοχών, σε συμφωνία με τους ΣΒΑ14.5·
15. επισημαίνει ότι η ΕΕ είναι ο μεγαλύτερος εισαγωγέας ιχθυηρών στον κόσμο και ότι ορισμένα από τα αλιεύματα εισάγονται από περιοχές όπου η αλιεία είναι πολύ λιγότερο βιώσιμη από ό,τι η αλιεία εντός των υδάτων της ΕΕ· προτρέπει την ΕΕ να χρησιμοποιήσει τη θέση της στον τομέα αυτό για να προαγάγει μια όλο και μεγαλύτερη βιωσιμότητα σε όλες τις θάλασσες·
16. καλεί την ΕΕ να προάγει και να προστατεύει τις γυναίκες στις αλιευτικές δραστηριότητες και στους συναφείς κλάδους – ακόμη και μέσα από τη στήριξη των τοπικών μεταποιητικών βιομηχανιών, την προώθηση δίκαιων τιμών για μεταποιημένα προϊόντα ιχθυηρών και την καλύτερη πρόσβαση των γυναικών που δραστηριοποιούνται στην αλιεία στη δημόσια στήριξη και στους δημόσιους οικονομικούς πόρους – κατά τις διαπραγματεύσεις με τρίτες χώρες για τη χρήση τομεακών ενισχύσεων στο πλαίσιο συμφωνιών για συμπράξεις βιώσιμης αλιείας (SFPAs), κατά το σχεδιασμό μηχανισμών αναπτυξιακής βοήθειας, και στα διάφορα διεθνή φόρα·

17. καλεί την ΕΕ, σε συμφωνία με την ΚΑΛΠ, να ελαχιστοποιήσει τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της υδατοκαλλιέργειας διασφαλίζοντας κυρίως την βιώσιμη προέλευση των ζωοτροφών και προάγοντας την έρευνα που επικεντρώνεται στη μείωση των πιέσεων επί των αγρίων ιχθυοποθεμάτων που χρησιμοποιούνται για παρασκευή ζωοτροφής·
18. σημειώνει ότι ο κανονισμός της ΕΕ για την πρόληψη, αποτροπή και εξάλειψη της παράνομης, λαθραίας και άναρχης (ΠΛΑ) αλιείας έχει οδηγήσει σε πρόοδο, αλλά θα πρέπει να βελτιωθεί η εφαρμογή του σε όλα τα κράτη μέλη, και απαιτείται μεγαλύτερος συντονισμός με τις τρίτες χώρες, ώστε να διασφαλίζεται ότι δεν εισέρχονται στην αγορά της ΕΕ προϊόντα παράνομης αλιείας· καλεί την ΕΕ να συνεχίσει τις διεθνείς προσπάθειές της για να πείσει και άλλα κράτη να λάβουν παρόμοια μέτρα ώστε να κλείσουν οι αγορές απέναντι στα προϊόντα της ΠΛΑ αλιείας·
19. καλεί όλα τα κράτη να γίνουν συμβαλλόμενα μέρη στις οικείες αλιευτικές συμφωνίες, και ειδικότερα στη συμφωνία συμμόρφωσης του FAO, στη συμφωνία του ΟΗΕ για τη διατήρηση και διαχείριση των αλληλεπικαλυπτόμενων και των άκρως μεταναστευτικών αποθεμάτων ιχθύων, και τη συμφωνία σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνει το κράτος λιμένα για την καταπολέμηση της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας (PSMA), και να εφαρμόζουν πλήρως τις διατάξεις αυτών των κειμένων και των άλλων διεθνών σχεδίων δράσης του FAO·
20. ζητεί τη σύναψη μιας νέας διεθνούς συμφωνίας για τις συνθήκες εργασίας στον τομέα της ναυτιλίας· υπενθυμίζει την ανάγκη του να τεθεί τέλος σε κάθε μορφή δουλείας που ακόμη τυχόν υπάρχει πάνω στα σκάφη, και τονίζει τις επιπτώσεις που οι υποβαθμισμένες συνθήκες εργασίας μπορούν να έχουν σε άτομα, οικονομικούς φορείς και θαλάσσιο περιβάλλον·
21. υπενθυμίζει ότι, για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της ΠΑΑ αλιείας, είναι εξαιρετικά σημαντικό να μην φτάνει στις αγορές κανένα είδος ιχθυηρού προερχόμενο από αυτές τις δραστηριότητες· ενθαρρύνει την ΕΕ να προάγει, μέσα από όλες τις συμπράξεις της και από όλα τα διεθνή φόρα, την απαγόρευση των ιχθυηρών ΠΑΑ αλιείας σε όσο το δυνατό περισσότερες αγορές, ώστε να γίνουν οι δραστηριότητες αυτές λιγότερο επικερδείς·
22. υπογραμμίζει τη σημασία του να συνεχιστούν και να επεκταθούν οι διμερείς συμπράξεις, εάν θέλουμε να είναι αποτελεσματικός ο αγώνας κατά της ΠΑΑ αλιείας και κατά της υπερεκμετάλλευσης των ιχθυοποθεμάτων, διαφορετικά οι δράσεις της ΕΕ λίγο μόνο θα επηρεάσουν την τρέχουσα κατάσταση·
23. ζητεί περισσότερο συντονισμό και ισχυρότερες συμπράξεις μεταξύ των διαφόρων αρμοδίων φορέων, ώστε να επιτευχθεί η καλή διακυβέρνηση των ωκεανών·
24. προτείνει να επιδεικνύουν τα κράτη μέλη και οι τρίτες χώρες μεγαλύτερη συνέπεια και αποτελεσματικότητα στους ελέγχους τεκμηρίωσης αλιευμάτων (πιστοποιητικά αλιευμάτων) και φορτίων, ώστε να διασφαλίζεται ότι τα αλιεύματα αποτελούν προϊόν νόμιμης αλιείας· προτρέπει τα κράτη να λάβουν μέτρα για έναν καλύτερο συντονισμό του αγώνα κατά της ΠΛΑ αλιείας με την πολιτικής στους τομείς του εμπορίου και των αγορών· τονίζει ότι η ΕΕ θα πρέπει να προωθεί, να στηρίζει και εκτελεί, σε όλα τα διεθνή πλαίσια, τις δράσεις που είναι αναγκαίες για την εξάλειψη της παράνομης, λαθραίας και άναρχης (ΠΛΑ) αλιείας·

25. εξαίρει τη διεθνή πρωτιά της ΕΕ στην επίτευξη χειροπιαστής προόδου στον αγώνα κατά της ΠΑΑ αλιείας και τη θερμή δέσμευσή της υπέρ της εφαρμογής αποτελεσματικών μέτρων κατά της ΠΑΑ αλιείας· υπενθυμίζει τις προσπάθειες της ΕΕ να ενισχύσει τις διεθνείς δράσεις κατά της ΠΑΑ αλιείας σε διμερές, περιφερειακό και πολυμερές επίπεδο, μεταξύ άλλων με τη συνέχιση των διμερών διαλόγων με τρίτους εταίρους, με τη χρήση μέσων εντοπισμού σκαφών και την εξασφάλιση μεγαλύτερου ρόλου σε βασικούς διεθνείς οργανισμούς όπως η Interpol· καλεί τις αρχές των κρατών μελών να υποστηρίξουν ενεργά το έργο της Επιτροπής για τη δημιουργία ενός ηλεκτρονικού εργαλείου διαχείρισης των πιστοποιητικών αλιευμάτων·
26. χαιρετίζει την πρόοδο που σημείωσε η ΕΕ στην εξωτερική διάσταση της ΚΑΛΠ· τονίζει ότι η διάσταση αυτή, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών συμφωνιών και συμπράξεων, είναι ένα σημαντικό κείμενο για την προώθηση των περιβαλλοντικών και κοινωνικών προτύπων της ΕΕ και των διατάξεών της που αφορούν την αντιμετώπιση της ΠΑΑ αλιείας σε διεθνές επίπεδο·
27. επισημαίνει ότι η Πρωτοβουλία για τη Διαφάνεια της Αλιείας (FITI) πρόσφατα ενέκρινε το παγκόσμιο πρότυπό της· προτρέπει τα κράτη να υποβάλουν υποψηφιότητα στην FITI· καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να υποστηρίξουν την πρωτοβουλία αυτή·
28. τονίζει ότι η διεθνής διακυβέρνηση των ωκεανών θα πρέπει να εφαρμόζει μεταξύ άλλων τις εξής βασικές αρχές:
- (α) ανάγκη υιοθέτησης μιας αποκεντρωμένης και περιφερειοποιημένης προσέγγισης, όπως στα σχέδια για τη διαχείριση της αλιείας·
  - (β) ανάγκη μιας συμμετοχικής προσέγγισης, για την κατάλληλη συμμετοχή και υποστήριξη εκ μέρους διατομεακών πλειονομερών φορέων, συμπεριλαμβανομένων των εκπροσώπων της παραδοσιακής και μικρής κλίμακας αλιείας και των κοινωνικών εταίρων, σε όλες τις φάσεις, από το σχεδιασμό μέχρι την εφαρμογή των μέτρων, μέσω γνωμοδοτικών συμβουλίων·
  - (γ) ανάγκη ενσωμάτωσης των απόψεων των γνωμοδοτικών συμβουλίων στις τελικές αποφάσεις και δράσεις·
  - (δ) ανάγκη διενέργειας αξιολογήσεων περιβαλλοντικού και στρατηγικού αντικτύπου βάσει όσο το δυνατό ακριβέστερων στοιχείων και των καλύτερων επιστημονικών συμβουλών, με ταυτόχρονη διασφάλιση της κοινωνικοοικονομικής και περιβαλλοντικής βιωσιμότητας, και διατήρηση και αποκατάσταση των ιχθυοαποθεμάτων·
  - (ε) ανάγκη χαρτογράφησης του θαλάσσιου βυθού, ώστε να δημιουργηθεί ένα σύστημα διαχείρισης και προστασίας των ευπαθών οικοσυστημάτων·
  - (στ) ανάγκη να αναληφθεί πρωτοβουλία για την ενίσχυση των περιφερειακών οργανώσεων διαχείρισης της αλιείας, μεταξύ άλλων και μέσω ανεξάρτητων οργάνων, προκειμένου να βελτιωθεί η απόδοσή τους, ώστε οι συστάσεις τους να εφαρμόζονται πλήρως και η βιωσιμότητα να εξασφαλιστεί·
29. επισημαίνει ότι ο Κεντρικός Αρκτικός Ωκεανός δεν καλύπτεται από διεθνή συστήματα

διατήρησης ή διαχείρισης· τονίζει την ανάγκη μιας συντονισμένης προσέγγισης από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της σε ό,τι αφορά την πρόληψη της ανεξέλεγκτης αλιείας στον Αρκτικό Ωκεανό·

30. ζητεί μεγαλύτερη συνεργασία μεταξύ των περιφερειακών οργανώσεων διαχείρισης της αλιείας (ΠΟΔΑ/RFMOs) και καλεί τα συμβαλλόμενα μέρη τους να μεριμνήσουν ώστε αυτοί να έχουν επαρκείς πόρους και να ενισχυθούν·
31. καλεί τις περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης της αλιείας (RFMOs):
  - (α) να συνεχίσουν τις τακτικές ανεξάρτητες επισκοπήσεις επιδόσεων και να εφαρμόζουν πλήρως τις συστάσεις αυτών των επισκοπήσεων·
  - (β) να εφαρμόσουν πλήρως τις συστάσεις της Β΄ Διάσκεψης Επισκόπησης της συμφωνίας του ΟΗΕ για τη διατήρηση και διαχείριση των αλληλεπικαλυπτόμενων και των άκρως μεταναστευτικών αποθεμάτων ιχθύων·
  - (γ) να εναρμονίσουν τα μέτρα, και ειδικότερα τα μέτρα παρακολούθησης, ελέγχου, επιτήρησης και επιβολής, μεταξύ άλλων και μέσω συμφωνιών για αποτρεπτικές ποινές και κυρώσεις·
32. καλεί την ΕΕ να έχει ως αρχή ότι η κατανομή αλιευτικών πόρων πρέπει να συνεκτιμά τις περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιπτώσεις των αναπτυσσόμενων χωρών και τις ανάγκες τους από άποψη επισιτιστικής ασφάλειας, καθώς και τις προσδοκίες τους να αναπτύξουν τη δική τους αλιεία εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα ένα βιώσιμο επίπεδο αλίευσης που δεν θα οδηγήσει σε πλεονασματική αλιευτική ικανότητα, σε συμφωνία με τους στόχους των ΣΒΑ14·
33. σημειώνει ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό να διασφαλίζεται η ακρίβεια των δεδομένων στον τομέα της αλιείας, καθώς τούτο αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την επίτευξη της χρηστής διακυβέρνησης των ωκεανών· τονίζει ότι προς τον σκοπό αυτό πρέπει να διατεθούν κατάλληλοι και ρεαλιστικοί οικονομικοί πόροι· θεωρεί απαραίτητο να βελτιωθεί η συνεργασία και ο συντονισμός με τους διεθνείς εταίρους, με βάση το παράδειγμα του Ευρωπαϊκού Δικτύου Παρατηρήσεων και Δεδομένων της Θάλασσας (EMODnet) και σε συμφωνία με το ανακοινωθέν του G7 στην Tsukuba·
34. αναμένει τις προτάσεις της Επιτροπής για το συντονισμό των ευρωπαϊκών δραστηριοτήτων έρευνας και παρατήρησης με εκείνες των διεθνών εταίρων και για τη διερεύνηση τρόπων βελτίωσης της ποιότητας της έρευνας, μεταξύ άλλων και με την επέκταση των υφιστάμενων ευρωπαϊκών μηχανισμών έρευνας και παρατήρησης, συμπεριλαμβανομένων του EMODnet, ώστε να δημιουργηθεί μια κοινή βάση δεδομένων, του ευρωπαϊκού προγράμματος γεωσκόπησης (Copernicus), του ευρωπαϊκού παγκόσμιου συστήματος παρακολούθησης των ωκεανών (EuroGOOS) και της πρωτοβουλίας κοινού προγραμματισμού «υγιείς και παραγωγικές θάλασσες και ωκεανοί» (JPI Oceans), με σκοπό πάντα τη δημιουργία ενός διεθνούς δικτύου θαλάσσιων και ναυτιλιακών δεδομένων·
35. υπενθυμίζει ότι ένας από τους σκοπούς της στρατηγικής της γαλάζιας ανάπτυξης είναι η βελτίωση των ωκεανογραφικών γνώσεων· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να προτείνουν συμπράξεις θαλάσσιας έρευνας και επιστήμης με διεθνείς φορείς και να

εντείνουν τις ήδη υφιστάμενες, π.χ. την BLUMED·

36. ζητεί την πλήρη νομική έγκριση και ολοκλήρωση καινοτόμων, δοκιμασμένων και επιλεκτικών αλιευτικών τεχνικών, για παρακολούθηση σε στενή συνεργασία με επιστημονικούς φορείς και χωρίς εθνικούς προστατευτισμούς·
37. ζητεί περισσότερες επενδύσεις στην επιστημονική έρευνα, για μια καλύτερη κατανόηση των ωκεανών μας· επισημαίνει ότι το 95 % των ωκεανών παραμένει ανεξερεύνητο·
38. ζητεί να μην επιτρέπονται ως μέρος της γαλάζιας οικονομίας δραστηριότητες που επιφέρουν οικονομική, κοινωνική ή περιβαλλοντική βλάβη στην παραδοσιακή και την μικρής κλίμακας αλιεία που είναι ζωτικός κλάδος και για τις παράκτιες κοινότητες και για τη διασφάλιση της επισιτιστικής κυριαρχίας των λαών·
39. υποστηρίζει τη συνέχιση της δήλωσης του Γκάλοουεϊ του 2013 και ενθαρρύνει την καθιέρωση μιας τέτοιας συνεργασίας με άλλες χώρες·
40. υπογραμμίζει τη σημασία του διαμοιρασμού, με τις επιστημονικές κοινότητες άλλων χωρών, των ερευνητικών αποτελεσμάτων και δεδομένων της επιστήμης και τεχνολογίας της θάλασσας· τονίζει πως η προώθηση περαιτέρω επενδύσεων στην επιστήμη της θάλασσας σε άλλες τρίτες χώρες και η δημιουργία διεθνών δικτύων εκεί όπου είναι δυνατός ο διαμοιρασμός αποτελεσμάτων και πληροφοριών, είναι υψίστης σημασίας για την ανάπτυξη μιας πιο βιώσιμης αλιείας, για μια καλύτερη διαχείριση των θαλασσών και για την αντιμετώπιση κοινών προβλημάτων στους ωκεανούς·
41. καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να καταρτίσουν ένα σταθερό πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο για το χρονικό διάστημα μετά το 2020, βάσει των στόχων που θα πρέπει να οριστούν·
42. εκτιμά πως η εξασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού για τον αλιευτικό στόλο της ΕΕ είναι άκρως σημαντική, λόγω ιδίως των υψηλών περιβαλλοντικών προτύπων της ΕΕ και των κανονισμών περί βιωσιμότητας που τα σκάφη αυτά οφείλουν να εφαρμόζουν·
43. τονίζει ότι η ΕΕ οφείλει να προάγει και στα διεθνή φόρα, και στις διμερείς συνεργασίες τα ίδια περιβαλλοντικά πρότυπα για την αλιεία με εκείνα που ισχύουν για τα σκάφη της ΕΕ, ώστε να μη θέτει το δικό της στόλο σε μειονεκτική θέση από άποψη οικονομικής βιωσιμότητας·
44. επισημαίνει τη σημασία της βιοποικιλότητας ως θεμελιώδους στοιχείου των ωκεανών μας, δεδομένου του ζωτικού ρόλου της για την παραγωγικότητα και λειτουργικότητα των θαλάσσιων οικοσυστημάτων·

**ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ
ΣΤΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

Ημερομηνία έγκρισης	30.5.2017
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 23 - : 1 0 : 1
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Marco Affronte, Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Alain Cadec, Richard Corbett, Linnéa Engström, Ian Hudghton, Carlos Iturgaiz, António Marinho e Pinto, Gabriel Mato, Norica Nicolai, Ulrike Rodust, Annie Schreyer-Pierik, Remo Sernagiotto, Ricardo Serrão Santos, Isabelle Thomas, Ruža Tomašić, Peter van Dalen, Jarosław Wałęsa
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Ole Christensen, Rosa D'Amato, Norbert Erdős, Jens Gieseke, Verónica Lope Fontagné, Francisco José Millán Mon, Nils Torvalds
Αναπληρωτές (άρθρο 200, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	John Stuart Agnew, Paloma López Bermejo

**ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΚΛΗΣΗ ΣΤΗ
ΓΝΩΜΟΔΟΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

23	+
ALDE	António Marinho e Pinto, Norica Nicolai
ECR	Remo Sernagiotto, Ruža Tomašić, Peter van Dalen
EFDD	Rosa D'Amato
ENF	Gilles Lebreton
PPE	Alain Cadec, Norbert Erdős, Jens Gieseke, Carlos Iturgaiz, Verónica Lope Fontagné, Gabriel Mato, Annie Schreijer-Pierik, Jarosław Wałęsa
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Ole Christensen, Ricardo Serrão Santos, Isabelle Thomas
Verts/ALE	Marco Affronte, Linnéa Engström, Ian Hudgthon

1	-
EFDD	John Stuart Agnew

1	0
GUE/NGL	Paloma López Bermejo

Υπόμνημα των χρησιμοποιούμενων συμβόλων:

+ : υπέρ

- : κατά

0 : αποχή

**ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

Ημερομηνία έγκρισης	28.11.2017
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 56 - : 1 0 : 5
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Margrete Auken, Pilar Ayuso, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Mark Demesmaecker, Stefan Eck, Bas Eickhout, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Arne Gericke, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Jo Leinen, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Rory Palmer, Gilles Pargneaux, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, John Procter, Julia Reid, Frédérique Ries, Daciana Octavia Sârbu, Renate Sommer, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Nicola Caputo, Herbert Dorfmann, Christofer Fjellner, Eleonora Forenza, Martin Häusling, Jan Huitema, Peter Jahr, Gesine Meissner, Ulrike Müller, Younous Omarjee, Christel Schaldemose, Bart Staes, Keith Taylor, Tiemo Wölken
Αναπληρωτές (άρθρο 200 παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Richard Ashworth, Pál Csáky, Marco Valli, Tomáš Zdechovský

**ΤΕΛΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΚΛΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ
ΟΥΣΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

56	+
ALDE	Catherine Bearder, Jan Huitema, Gesine Meissner, Ulrike Müller, Frédérique Ries
ECR	Mark Demesmaeker, Arne Gericke
EFDD	Marco Valli
ENF	Sylvie Goddyn
GUE/NGL	Stefan Eck, Eleonora Forenza, Kateřina Konečná, Younous Omarjee
PPE	Pilar Ayuso, Ivo Belet, Birgit Collin-Langen, Pál Csáky, Angélique Delahaye, Herbert Dorfmann, Christofer Fjellner, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Françoise Grossetête, Peter Jahr, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Renate Sommer, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean, Tomáš Zdechovský
S&D	Simona Bonafè, Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nicola Caputo, Nessa Childers, Miriam Dalli, Seb Dance, Karin Kadenbach, Jo Leinen, Susanne Melior, Rory Palmer, Gilles Pargneaux, Pavel Poc, Christel Schaldemose, Daciana Octavia Sârbu, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Tiemo Wölken
Verts/ALE	Margrete Auken, Bas Eickhout, Martin Häusling, Bart Staes, Keith Taylor

1	-
EFDD	Julia Reid

5	0
ECR	Richard Ashworth, Julie Girling, Bolesław G. Piecha, John Procter
PPE	Andrzej Grzyb

Υπόμνημα για τα χρησιμοποιούμενα σύμβολα:

+ : υπέρ

- : κατά

0 : αποχή